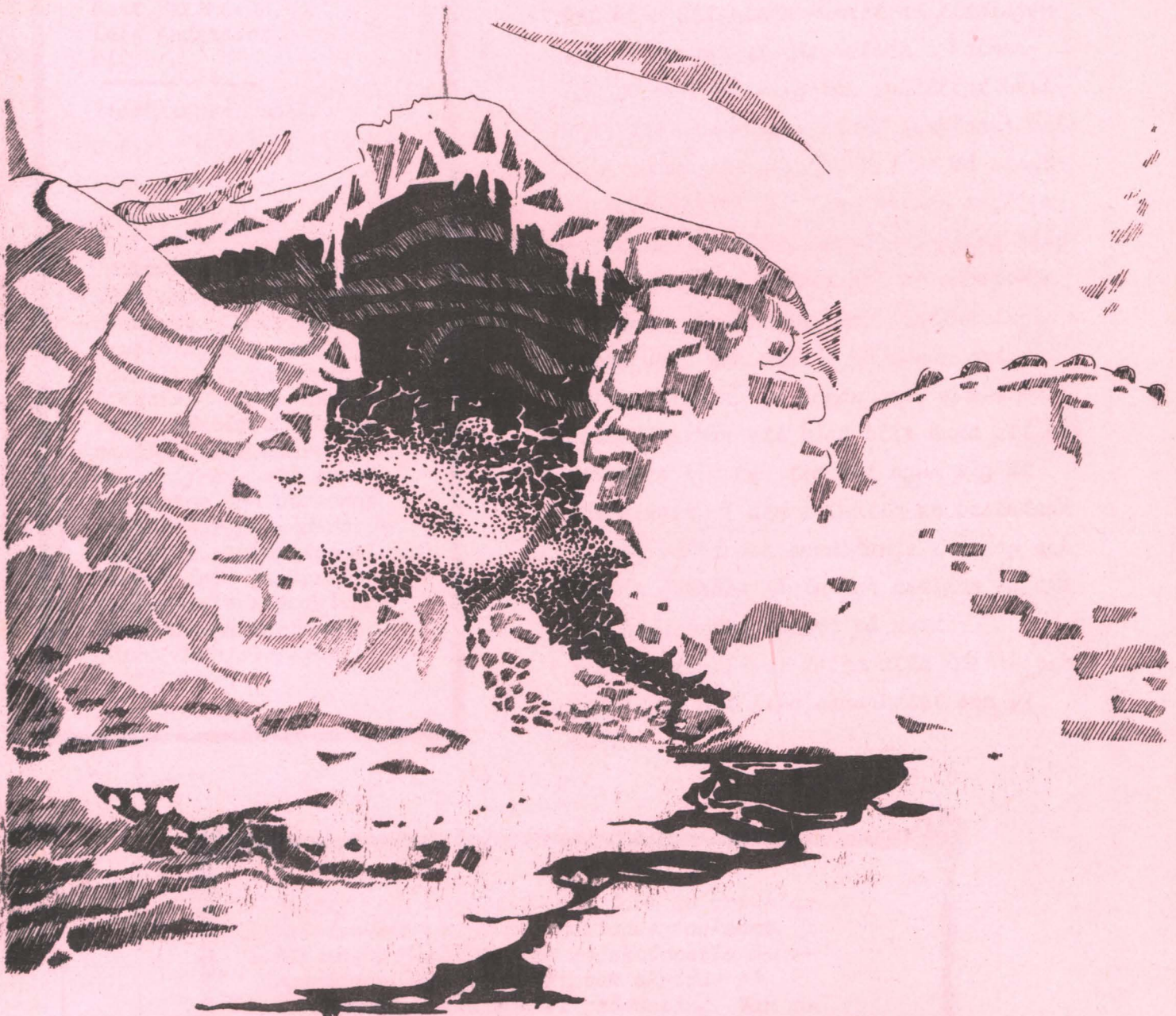

UFO-NYTT 4-6

Nr : 4-6
1980

Ärgång 4.

WESTLER POINT II

*Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen*

UTGIVEN AV:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 39003 KALMAR
Telefon 0485 - 373 33
Postgiro 92 64 11 - 0

UFO - NYTT

Är en informations-
och medlemstidning,
Utgiven av :

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485- 373 33
Postgiro 92 64 11 - 0

I Redaktionen
Bert Petersson,
Leif Andersson,
mfl,

Redaktionens adress:

U F O - N Y T T

Box 3001

390 03 KALMAR

Allt arbete med denna
tidning: planering
tryckning m.m. sker
ideellt och oavlönat.
"Tidning" låter kanske
lite ambitiöst och det
skall därför klart
sägas ifrån, att tryck-
utförande och utseende
spelar här en underord-
nad roll. Textmaterialet
kommer inte heller att
redigeras - stavfel och
grammatiska snedsprång
får också tolereras.

Här kommer ett nytt nummer av Ufo-Nytt.
Detta nummer är ett samlingsnummer 4-6.
Det blir det sista numret av tidningen
som vi nu ger ut. Styrelsen i Kalmar-
Ölands ufo-förening har enhälligt besl-
utat att föreningen skall förklaras vil-
ande under ett par år. Vad är då orsak-
en till detta? Jo, våra aktiva medlemm-
ar har av en eller annan anledning bliv-
it tvungna att trappa ner på angageman-
get inom föreningen, man flyttar till
annan ort, får arbete på annan ort,
börjar studera på annan ort, m.m.m.m.
Detta innebär att kvar blir bara ett par
personer som har tid att ägna sig åt
föreningen. I den situationen beslutade
vi att hålla oss avvaktande ett tag och
senare försöka få in nya krafter så att
föreningen kan uppstå på nytt.
Till sist vill vi tacka alla läsare och
andra för det fina samarbetet som vi
haft.

Styrelsen UFO-KÖ.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar
och diskussionsinlägg mottages tacksamt.
För att underlätta den redaktionella bear-
betningen, bör manuskripten skrivas på
skrivmaskin, med enkelt radavstånd. Var god
observera att manus endast skrives på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO - NYTT,
Box 3001,
390 03 Kalmar.

Nytt i korthet

Voyager 1 ställer alla teorier på huvudet

PASADENA (TT-Reuter)

Alla teorier om planeten Saturnus och dess ringar och månar har ställts på huvudet av de data som sända till jorden av rymdfarkosten Voyager 1.

Farkosten lämnade på torsdagen Saturnus närhet efter att ha skickat en rik skörd av fotografier och uppgifter till jorden.

Saturnus ringar är inte som man tidigare trodde fyra symmetriska prydligt utplacerade skapelser. I stället finns ett oerhört komplicerat system av hundratals ringar och småringar. En del är jämna till formen, andra är ojämna och har skarpa konturer, en del har stora skarpa utbuktningar och några är till och med lindade kring varandra.

Dessa omlindande ringar trotsar alla tidigare teorier och kända tyngdlagar, sade vetenskapsmännen. Saturnus ringar är mera mystiska än något annat.

Saturnus månar stämmer inte heller på några teorier. Månarna tycks ha bildats genom olika processer och ingen av dem har bildats så som man tidigare antog.

En del månar består av sten, andra av isblock. En del hade väldiga kratrar, andra inga alls. Några av dem, bland andra Rea och Dione, hade något oförklarligt dimliknande töcken på ytan.

Och den största av månarna, Titan, hade högre yttemperatur än väntat och dess atmosfär bestod delvis av kolväten, samma ämne som utgör förutsättningen för livet på jorden.

Astronom upptäckte supernova

PARIS (ESA-TT)

En supernova som befinner sig nära höjdpunkten upptäcktes 28 oktober vid Bern-universitetets astronomiska institution.

En supernova är en stjärna som håller på att dö men som flamlar upp och blir större före kollapsen. Då strålar den lika mycket ljus som en miljard andra stjärnor, vissa exemplar har kunnat iakttas från jorden även mitt på dagen.

När professor P Wild vid Bernuniversitetet fått syn på supernovan i spiralgalax NGC 6946 varskodde han genast världens astronomer.

Tre timmar sedan de underrättats hade personalen vid Villafranca-stationen i Spanien - som bearbetar signaler från satelliter - säkrat observationer för en spektralanalys av supernovan.

Analysen visade att denna nova just har passerat sin höjdpunkt med en hetta av kanske 20 000 grader.

Denna supernova befinner sig i en vintergata - NGC 6946 - som har producerat många liknande fenomen, nämligen fem under de senaste 63 åren.

Supernovor som också kan ses med blotta ögat är ytterst sällsynta. Det exemplar den danske astronomen Tycho Brahe upptäckte i stjärnbilden Cassiopeia år 1572 väckte enorm uppmärksamhet.

Gunnar Schellin, ufolog i Borgholm, som i fredags var inbjuden till ett sällskap i Kalmar som studerar parapsykologi. Gunnar var på plats för att informera om UFO (oidentifierade flygande föremål). Efter redogörelsen blev det visning av Köpings UFO-förenings film och så blev det tillfälle till frågestund. Intresset och stämningen uppges ha varit stort resp gemytlig.

Rymdfärjan startar i mars

Trots en nyligen inträffad brand i en provmotor för den amerikanska rymdfärjan skall tidtabellen hållas så att första start kan ske i mars 1981. Det beslutet av amerikanska rymdflugstyrelsen är dock försett med reservationen, att erfarenheten från tidigare arbeten med nya rymdfarkoster säger att det tar längre tid än beräknat att få dem startklara. Å andra sidan, säger dr Robert A Froesch som administrerar programmet, att erfarenheterna också visar att man når bästa resultatet med ett komprimerat program.

För rymdfärjan gäller att dess första exemplar - "Columbia" - väntas lämna fabriktionsanläggningen på Kennedy Space Center i Florida den 23 november. På startplattan skall den i februari undergå en generalrepetition, med 20 sekunders körning av huvudmotorn för att sedan göras klar för start i mars.

En måne till!

USA: Närmare studier av de foton som de båda Voyager-farkosterna sände från Jupiter i fjol visar att där finns en måne till. Planeten har således minst 16, möjligen 17, månar.

Den på bilderna nu upptäckta benämns 1979 J3 och har ännu inte fått något namn. Upptäckten gjordes nyligen av Stephen Synnott vid Jet Propulsion Laboratory i Kalifornien.

Den nya månen har 40 km diameter och går runt Jupiter på ca 7 timmar på ett avstånd från planeten av omkring 56 200 km.

ATOMSOPORNA SKICKAS UPP I RYMDEN

Möjligheten att använda rymden för slutförvaring av utbränt kärnbränsle är en idé som nu kommer att utredas. Amerikanska NASA finansierar en undersökning som om fyra år kan ge svaret om rymdindustrin kan lösa kärnkraftens avfallsproblem.

Undersökningen skall utföras av Boeing Co och förutom NASA står USAs Energidepartement för de 300 000 dollar som studien kostar.

Ny rymdskytte

Det är några forskare vid NASA som initierat undersökningen. I en artikel i tidskriften *Astronautics & Aeronautics* beskriver man sin metod som innebär att atomsoporna skickas ut i en bana runt solen och Venus.

Man använder NASAs nya rymdskytte som väntas bli färdig nästa år. Skytteplan skulle användas som första länk i operationen. Atomsoporna ska pakas in i vad man kallar en idissaker behållare med bland annat värmesköld, och sen lastas i skytteplan.

När de någonsan lagt sig i en bana runt jorden lyfts den farliga lasten ut. Med en hjälpraket skjuter man sedan behållaren i rasande fart mot solen. Efter en resa på 150 dygn når behållaren sin destination.

Behållaren sprängs

Raket rinner till spränger här och behållaren som sedan fortsätter i en permanent bana runt solen och Venus.

Detta skulle innebära att soporna håller sig på ett minimiavstånd av 22,5 miljoner kilometer från jorden. Forskarna vid NASA uppger att riskerna med metoden klart kan beräknas och att ytterligare säkerhetsåtgärder kan utvecklas.

Om Boeing Co kommer fram till samma slutsats återstår att se.

ÅKE BERGH

TEFATSPLOJ?

Enligt en notis i Ölandsbladet den 30 september hade flera personer i Husvalla, Föra, natten mellan den 27 och 28 sept kl 3-4 iakttagit ett starkt bländande blåaktigt ljussken i öster. Föremålet liknade en månet (ingen ovanlig form på ufo-objekt). Observatorerna blev naturligtvis både nyfikna och skrämde.

Lördagen den 4 okt kommer så en notis där det sades att det troligen varit ett UFO tillverkat i Kalmar av ett par personer som tycks ha som hobby att göra sådana.

Man måste väl vara novis inom området för att man skall kunna tro att ett par amatörer lyckats framställa "flygande tefat", när världens främste experter på flygfarkoster aldrig trots intensiva försök lyckats få något tefatsliknande föremål att flyga. Om det vore sant att kalmarborna gjort en sådan uppfinning så vore de att gratulera, och deras framtid tryggad.

Låt nu vara att kalmariterna kanske sänt upp något gasfyllt objekt, så vet vi ju att ett dylikt stiger snabbt och efter kort tid når hög höjd där det på grund av det låga lufttrycket spricker. Och varifrån har de fått det intensiva ljusskenet som fick månen att förblekna?

Enl uppgift från Vädertjänsten så var vindförhållanden den aktuella tiden, nord till nordost, men ändå färdades föremålet i nordvästlig riktning.

Det är glädjande att allmänheten är observant och meddelar pressen när de ser något ovanligt. Jag vore tacksam om dom också kontaktade undertecknad, som under inga omständigheter offentliggör iakttagarnas namn. I så fall bara om de först bekantgjort detta genom tidningarna.

GUNNAR SCHELIN

NÄRKONTAKT MED UFONAUTER

Natten mellan den 3 och 4 december 1979 upplevde Lilli-Ann Karlsson Långrevsgat 43, Västerвик, ett möte med ett UFO och dess besättning. Under en promenad vid ettiden blev hon plötsligt som paralyserad — framför sig såg hon ett föremål som stod stilla i luften en meter över marken. Hon kände sig iakttagen och strax kom två varelser mot henne. De var ca 180 cm långa. Hon hörde att de pratade som hon uppfattade om henne. Samtidigt tyckte hon någon säga till henne att inte vara rädd.

Varelserna kom fram till henne och den ene sträckte fram handen med något i som hon uppfattade som en chockladdkaka. Hon rörde den emellertid inte. Ett absolut identiskt fall inträffade utanför Köpenhamn förra året.

Varelserna fortsatte prata med varann och efter en stund återvände de till farkosten. Lilli-Ann lade märke till en svag rökallura under UFO:t. Plötsligt försvann farkosten och hon försvann paralyseringen och hon kunde röra sig.

Det blev sprängmarsch mot bostaden. Lilli-Ann kom gråtande och uppriven till sitt hem. Hon berättat att hon var alldeles hysterisk.

GUNNAR SCHELIN

Rymdspelet

Den europeiska rymdindustrin spelar ett högt spel. Ett spel om miljarder kronor och teknisk prestige.

När den andra uppskjutningen av den europeiska raketerna Ariane misslyckades var det ett svårt slag för ESA, den europeiska rymdorganisationen. Det försenade hela projektet ordentligt.

□ □ □

Det handlar nämligen till stor del om tid. Ska Ariane bli någonting annat än ett europeiskt prestigeprojekt krävs att raketerna blir kommersiellt lönsam. Att den verkligen kommer till användning. Och i bakgrunden lurar den amerikanska rymdskytteln. Den är Arianes allvarligaste konkurrent och blir den klar först finns risken att den tar över en del av de satellituppskjutningar som nu avsetts för Ariane. Men också skytteln är allvarligt försenad, till att lyckas för

den europeiska rymdindustrin.

Faran är inte över. I USA har funnits planer på att damma av Thor Delta-raketerna för att få in en fot på den tänkta marknaden för Ariane.

Vid halvårsskiftet fanns 13 satellituppskjutningar bokade för Ariane, och ytterligare ett tiotal ligger på lut. För Ariane gäller att det tredje försöksskottet måste lyckas. Om inte kommer åtminstone de beställare som inte är uppknutna av nationella skäl att dra örnen åt sig.

□ □ □

I april hölls ett symposium i Strasbourg om rymdindustrins spin-off effekter. ESA hade lagt ut en beställning på universitetet i Strasbourg av en undersökning i ämnet. Den visade inte oväntat på ett rejält plus för rymdindustrin. För varje krona som investerades

i rymden skulle återbäringen bli två kronor och 80 öre.

Uppgifterna mottogs kallsinnigt som den partisinliga den var.

Det handlade egentligen om att motivera medlemsregeringarna i ESA att satsa mer pengar på rymden. Ariane-projektet går in i slutfasen, och den stora organisation som byggts upp ser uppgifterna minska

□ □ □

Det finns ett klart europeiskt intresse av ett rymdtekniskt oberoende av USA. Men då måste en europeisk nisch definieras i rena nyttotermer. Och nästa uppskjutning av Ariane måste lyckas. Annars torde intresset vara ganska litet att satsa fler miljarder på den europeiska rymdindustrin.

Prestigeprojekt av typ Concorde har Europa sett nog av.

SVERKER NYMAN

Ljusfenomen bländade ute i Östersjön

Vad var det som konkurrerade ut det starka månskenet natten mellan lördag och söndag? I ca en timmes tid observerade en dam i Husvalla, Föra, ljusfenomenet. Från Husvalla befann sig föremålet i nordöstlig riktning – mot sydligaste Gotland. Det rörde sig ytterst sparsamt och ett svagt surr kunde tydligt höras.

Kulören på det starka skenet

var blåaktigt. Vår observatör uppger att i början påminde föremålet om en jätteballong – eller kanske mera en nätförsedd fallskärm.

ILLA TILL MODS

– Jag blev illa till mods. Visste inte vad jag skulle tro. Något övernaturligt eller någon vädersatellit?

– Jag tog fram min kikare och tyckte att tingesten på något sätt påminde om en manet. Det var aldrig – efter vad jag kan förstå inne över det öländska landet, men

sådant är ju mycket svårt att avgöra.

EN TIMME

– Jag läktog skenet under en timme, mellan klockan tre och fyra. Sedan gav jag upp och gick och läde mig.

En granne till tidningens rapportör uppger ha sett något liknande skenet den aktuella natten, men då låg skenet mera i riktning mot Västervik eller mot smålandslandet.

Har någon eller några fler observerat fenomenet är ni välkomna med en rapport till tidningen.

Atlantis försvann i djupet vid enorm naturkatastrof

Platons beskrivning av det lysande, sägenomspunna Atlantis och dess fruktansvärda slut, har under århundradena betraktats som en fantasifull skapelse. I Det Bästas julnummer återfinns en artikel som ger vid handen att Platons skildring i nästan alla relevanta avseenden är att uppfatta som korrekt. Artikeln är baserad på den österrikiske raketingenjören Otto Heinrich Mucks livsverk "Alles über Atlantis", som nästa år kommer i svensk översättning på Askild & Kärnekulls förlag.

Mucks livslånga forskning påvisar att Atlantis — i full överensstämmelse med Platons ord — var beläget någonstans i

närheten av Azorerna, en ögrupp ca 1.200 km väster om Europas fastland. Under atlantispoken var större delen av vår världsdel täckt av snö och is. Golfströmmen som nu värmer våra kustland, spärrades av Atlantis och tillförsäkrade den stora ön ett behagligt klimat, där en högt stående kultur kunde växa fram. Sambandet mellan Atlantis och Golfströmmen ger enligt Muck en trovärdig förklaring till de europeiska ålarnas förbryllande vandringar, bl.a.

och förde med sig överhettad ånga. Obevekligt började Atlantis sjunka i den fördjupning som bildats av den framvällande magman.

Muck beräknar att hela ökontinenten sjönk i havets djup på nästan exakt 24 timmar. Kvar blev endast de nio lavatäckta kraterkäglorna på de högsta bergstopparna som i dag utgör Azorerna. "Under en enda fruktansvärd dag och en enda fruktansvärd natt" som Platon uttryckte det, försvann Atlantis.

EXPLOSION

Om Platon hade rätt i att havet slukade Atlantis, vad var det då som utlöste denna katastrof frågade sig Muck "En avvikelse i stjärnornas lopp och alltings förstörelse på jorden genom eld", heter det hos Platon. Muck drar slutsatsen att stjärnan som kom ur kurs var en asteroid. Den störtade från himlen i nordväst och var inledningen till en explosion av en omfattning som jorden aldrig vare sig tidigare eller senare sett maken till.

SJÖNK PÅ 24 TIMMAR

Muck frammanar en fantastisk vision av skräck och ångest. Enorma jordbävningar skakade Atlantis och lade alla byggnader i ruiner. Glödande magma vällde upp ur Atlanten

SYNDAFLODEN

I det jättelika, svarta molnet av aska och ånga fanns, enligt Muck, de ofantliga vattenmängder som kom att bilda den bibliska syndafloden. Muck räknar med att det tog mänskligheten tre årtusenden att övervinna verkningarna av jättekatastrofen. Vid den tid de första grunderna till en ny civilisation började läggas, omkring 4.000 f.Kr., hade Atlantis blivit till ett sägenomspunnet namn och avskräckande exempel på vad mänskligt övermod leder till. Alla spår av dess höga kultur, vetenskap, konst och språk hade försvunnit spårlöst. Mänskligheten behövde ytterligare 6000 år för att mödosamt ackumulera den kunskap som Muck utnyttjat till att förklara gåtan Atlantis.

Luden vilde sökas i Kina

PEKING (TT-Reuter)

Kinesiska experter har börjat undersöka ihållande rykten om att en två meter lång, luden vilde strövar omkring i bergen i provinsen Hubei.

Enligt dagstidningen Guang Ming har dussintals forskare skickats ut för att söka efter varelsen. "Vilden i Hubei" sägs vara härstammande från topp till botten — men hittills har hans existens varken kunnat bekräftas eller vederläggas.

— Under sina efterforskningar har de (experterna) intervjuat ögonvittnen och hittat hår och exkrementer på de platser där vilden antas ha varit, skrev tidningen.

Den tilltalade att flera anspelningar på håriga varelser har hittats i gamla lokala skrifter. En lampa som påträffats i en gammal grav i distriktet var illustrerad med en bild av en luden jätte, berättade tidningen.

Tefatet var från Kalmar!

Ljusfenomenet över Östersjön natten till söndagen och som redogjordes för i tisdagstidningen har troligen fått sin förklaring.

Enligt uppgifter som lämnades Ölandsbladets redaktion på onsdagskvällen hör den märklige "farkosten" hemma i Kalmar. Två kalmarbor har som hobby att bygga "UFO:n". Varför vet vi inte.

"Rymdfarkosten" är tre meter i diameter och gjord i bl a aluminium. Vidare är den försedd med ett pulserande blåaktigt sken. Det stämmer ganska bra in på vad Ölandsbladets rapportör uppgav. Så var det med det flygande tefatet.

Gåtfulla radiokällor i rymden utforskade

Det finns olika sätt att se på stjärnhimlen. Med hjälp av vanliga optiska teleskop eller med hjälp av radioteleskop. Dr Lars B Bååth, Råd Rymdobservatorium, född och uppvuxen i Kalmar, har genom att koppla ihop radioteleskop i Sverige, Finland, Sovjetunionen, Västtyskland, Holland, England och USA under ett flerårigt forskningsprojekt lyckats kartlägga den typ av svårförklarliga radiokällor i den yttre rymden som kallas kvasarer.

Man har bl a funnit att de skickar elektroner nästan i ljushastighet genom magnetfält vilket orsakar radiostrålningen. Därtill att kvasarer förändras snabbt, detta enligt en doktorsdisputation vid Chalmers tekniska högskola.

Speciell teknik

För ändamålet har en speciell teknik använts vid observationen av de i yttre rymden belägna mystiska ljuspunkterna, som alltså också avger kraftig radiostrålning.

Det minsta objekt som med hjälp av denna teknik kunnat studeras uppstår en vinkel av 200 mikrobågsekunder, motsvarande den vinkel en 20 centimeters linjal på månen skulle uppta iakttagen från jorden, eller den upplösning som behövs för att från Göteborg kunna läsa en dags-tidning i New York.

Radiostrålningen från vissa källor bortom vår galaxhorisont kommer förmodligen av att elektroner, negativt laddade atompartiklar, rör sig nära ljushastigheten i ett magnetfält.

Moln av sådana partiklar tros kastas ut från centrum av radiokällan och röra sig med hastigheter nära ljusets hastighet i en "tunnel".

Då denna tunnel eller svans av partiklar är riktad mot observatören kan det tyckas som om molnet rör sig med en hastighet snabbare än ljusets, en omöjlighet enligt vedertagna teorier.

Galaxer

Av två kvasarer som studerats har båda strukturer med en starkt strålende kärna och en svagare, svans, som sträcker sig flera hundra ljusår bort.

En av dem uppvisar dock tydliga förändringar inom loppet av ett år medan den andra var oförändrad under en period av tre. Samma struktur finns också för en annan typ av radiostrålade lite egendom-

Myriader av stjärnor som i rymden klumpat ihop sig till en galax. Lars B Bååth, Råd Rymdobservatorium har i ett internationellt projekt studerat hur det kommer sig att somliga galaxer skickar ut enorma mängder radiostrålning i rymden. En upptäckt är att vissa kvasarer förändras på bara några dagar.

liga galaxer, alltså samlingar av miljontals stjärnor.

De kallas Bl Lacetæe-objekt och kännetecknas av stora variationer i ljusstyrka med vätningar snabbare än ett år, vilket är mycket snabbt enligt astronomiska förhållanden. Troligen är de besläktade med kvasarerna men kanske sedda i ett annat stadium av utvecklingen eller med "tunnel" riktad rakt mot oss, så gott som.

En galax med elektrontunnel riktad i rät vinkel mot synlinjen har också studerats. Under de ca tio miljoner år galaxen antas ha strålat på radiovåglängder, förmodas tunnelns riktning ha ändrats många gånger.

Examinator vid disputationen var professor Bernt Rönnäng, fakultetssopponent Dr Roy Booth, Jodrell Bank, England.

JÖRGEN DANIELSSON

Fotnot: Ett ljusår är den sträcka ljuset med en hastighet av nästan 300 000 kilometer i sekunden tillryggelägger på ett år. Som jämförelse kan nämnas att det tar ljuset bara någon sekund att färdas från jorden till månen men ca åtta och en halv minut till solen. Detta leder till att det ljus från stjärnor och galaxer vi dag kan se på vår stjärnhimmel bara visar dem som de såg ut för samma antal år sedan som deras avstånd mätt i ljusår.

Av förklarliga skäl är det sparsamt med officiella UFO-rapporter från höga militära befattningshavande. Det är ytterst få som vågar uttala sig och framförallt framträda med namn.

Överstelöjtnanten Ake Somnell, f n stabschef vid F 21 i Luleå, har lämnat följande redogörelse till UFO-Sveriges rapportcentral:

Den 6 maj 1975 klockan 23.33 befann jag mig några hundra meter norr om pansarregementet i Strängnäs. Jag upptäckte då några ljuspunkter i V-formation i SSV, ca 40 grader över horisonten med rörelse mot norr.

— Objektet flög i tätt sammanhållen formering (perfekt formationsflygning). Strax efter högsta passage gjordes ett snabbt flankbyte, med max 2 sekunder för att fullborda manövern, varefter formationen fortsatte norrut i samma formering som tidigare.

— Himlen var ljus i norr och 30 grader över horisonten avtog ljusstyrkan snabbt och dog ut fullständigt. Varje ljusfläck hade en diameter, som jag bedömde vara halva måndiametern, och ungefär samma ljusstyrka som månen. Objektets färg var gulaktiga, men med en röd färgton i centrum och något diffusa i kanterna.

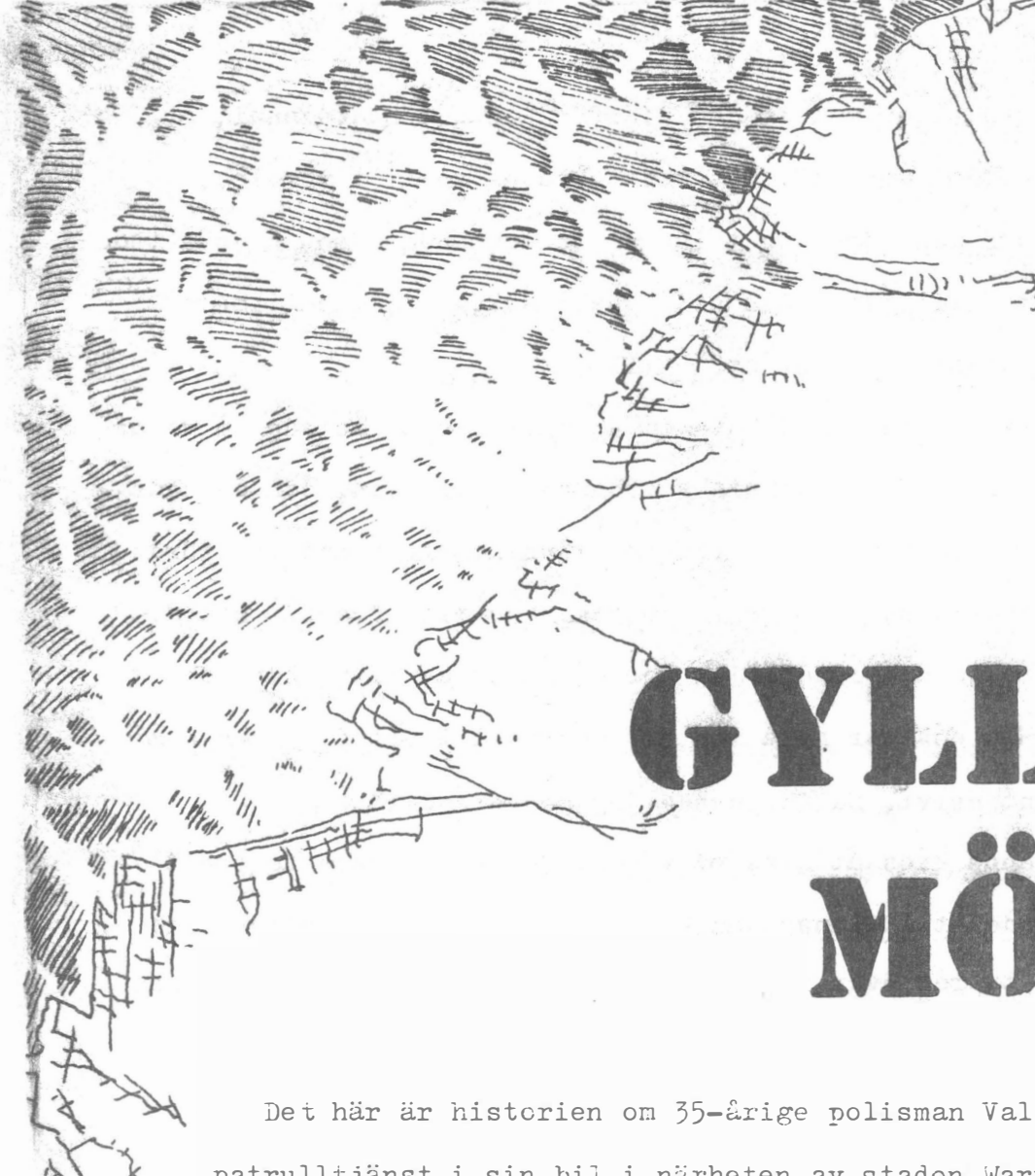
— Formationen hade storlek, som kan jämföras med ett A-flygplans konturer på ca 250 till 300 meters avstånd. Jag bedömde vinkelhastigheten och formationens storlek vara samma som ett flygplan har, som passerar på nämnda avstånd och med en hastighet av 500 km/h. Totala observationstiden var 15 sekunder.

— Jag reagerade med förvåning och fattade snabbt, att det var något "ovanligt", och koncentrerade mig på att göra exakta iakttagelser beträffande vinklar, beteende etc.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

PS Överstelöjtnant Somnell framträdde förra året i ett TV-program där han bland flera andra UFO-iakttagare berättade om sin upplevelse.

— Två officerare vid F 12 har också rapporterat om UFO-iakttagelser. Den ene berättade om "UFO-kontakt" vid fyra olika tillfällen. DS.

DET GYLLENE MÖTET

Det här är historien om 35-årige polisman Val Johnson, som under patrulltjänst i sin bil i närheten av staden Warren i Minnesota, USA tidigt på morgonen den 27 augusti 1979 anfölls av en boll av glödande ljus. Kontakten med det okända kastade mannen in i en 40-minuters medvetslöshet, ögonen och bilen skadades och när han vaknade upp och kallade på hjälp gick både bilklockan och handledsklockan 14 minuter för sakta.

En äkta UFO-kontakt eller något helt naturligt? Ingen vet, men en sak är klar. Få fall har fått en lika omfattande utredning.

RUTINTJÄNST

Johnsson rutinpatrullerade ökenvägarna i Marshall County. Det var en klar natt. Straxt efter halv två på morgonen upptäckte han ett klart ljus som syntes på håll mot en grupp träd. Ljuset kastade vark-

en ljus mot marken eller mot träden. Därför kan det ha befunnit sig mycket närmare än det verkade. Det kan också ha varit i rörelse. Han fortsatte att köra men försökte triangulera avståndet, och uppskattade avståndet till tre kilometer och att ljuset svävade 120 centimeter över marken, förutsatt att det stod still.

Han misstänkte att det rörde sig om smugglare som lastade om varor som flugits in över den kanadensiska gränsen i närheten, och svängde ner på en väg som ledde mot det mystiska ljusskenet. Plötsligt rörde sig ljuset med fantastisk hastighet och stannade mitt framför honom. "Det var med otrolig hastighet. Jag hörde ljudet av klirrande och skakande glas. Med ens var hela min bil indränkt i ett flodljus som var brännande intensivt. Så förlorade jag medvetandet".

Senare återfanns krossat glas på vägen, men bilen hade fortsatt framåt tio sekunder till innan han kastat sig på bromsarna och fått stopp på den på tvären över vägens mitt. Motorn dog och där satt han höjd mot ratten under mer än en halv timme.

En inspelning gjord i polisens radiorum har bevarat Johnsons rop på hjälp. Rädslan hörs tydligt genom den darriga rösten. "(Det här är) 407, (kallar) 400" Han fick ett snabbt svar: "Fortsätt, 407". Så uttryckte han situationen i en kod som betyder "Polisman behöver assistans five miles nedför Motorväg 220" Den upprörda vaktmannen svarade: "10-4, vi skickar ut någon direkt". Efteråt beskrev Johnson vad han varit med om så här: "Någonting anföll min bil. Vi krockade. Jag vet inte vad som hände.

Polisbilen bevisade att någonting verkligen hade hänt. En strålkastare var krossad. Ett litet runt jack syntes i motorhuven. Vindrutan var krossad. Den röda huven på en av taklamporna var också krossad. Två antenner vars fästen utgjordes av fjädrar hade nästan böjts ner i fyrtiofem graders vinkel halvvägs upp. Egendomligt nog fanns skadorna mestadels på förarens sida av bilen!

Hans ögon var mycket irriterade. Hur hade de skadats? En mindre

trolig anledning var en skur av ultraviolett strålning just innan vindrutan krossades, en annan att det skarpa ljuset. Orsaken kunde också vara någon tidigare kontakt med en kemikalie som gjorde varje ljuskälla smärtsamt skarp. En ögonspecialist undersökte honom tio timmar efteråt men fann inte några spår varesig av sjukdom eller skador. Han skrev i alla fall ut en lindrande ögonlösning.

Hela historien var så märklig att Allan Hendry, erkänd UFO-specialist från Center of UFO Studies in Evanston, Illinios, flög till Warren följande dag. Han påbörjade en mycket omfattande utredning.

Atmosfäriska fenomen uteslöts, likaså att det rört sig om någon form av flygplan. En bilkonstruktör från Detroit flögs in. Han menade att skadorna på bilen orsakats av en "mekanisk kraft" utifrån och att det inte fanns några spår av ovanlig hetta. Antennerna var den mest förbryllande skadan. De var fortfarande täckta av lort och döda insekter och visade inga tecken efter att ha träffats av sten från vägen. Vad för slags luftexplosion kunde böja ner dem på mitten och samtidigt lämna en tredje antennorörd? Detta så snabbt att de inte helt enkelt böjdes ner över fjädrarna vid fästena.

Att händelsen inte hade några andra vittnen anses som en stor nackdel. Hendry beskriver dock Johnson som en person som inte skulle hitta på en så egendomlig händelse. Han är ärligt förbluffad av händelsen. Samma period hösten 1979 rapporterades liknande händelser från många platser över MellanVästern.

Vad drar han för slutsats? Vi känner inte vad som orsakade "attacken", men vi har kunnat utesluta alla mest troliga händelser. Därför betecknas det inträffade som en genuin UFO-kontakt, vad nu det betyder. Kontakten hade i alla fall inte den storslagenhet som beskrevs i UFO-tidningar kort efteråt.

Det finns också skeptiker. De säger att skadorna måste ha orsakats av mänsklig hand. Anting har karln själv hittat på allting eller utsattes han för ett skämt av någon annan. Metoden att undersöka så

här noga är dyrbar, men fallet visar ändå hur alla UFO-händelser borde granskas.

Någonting extremt tycks ha inträffat, men ingen enda länk i den bisarra kedjan av händelser är särskilt märkvärdig i sig själv. Allt kan bara ha varit ett fantastiskt sammanträffande eller sprätt - eller var det en av de viktigaste UFO-händelserna genom tiderna, slår den amerikanska tidskriften OMNI fast.

Översättning: TAURINA

Planetsystemets vagabonder

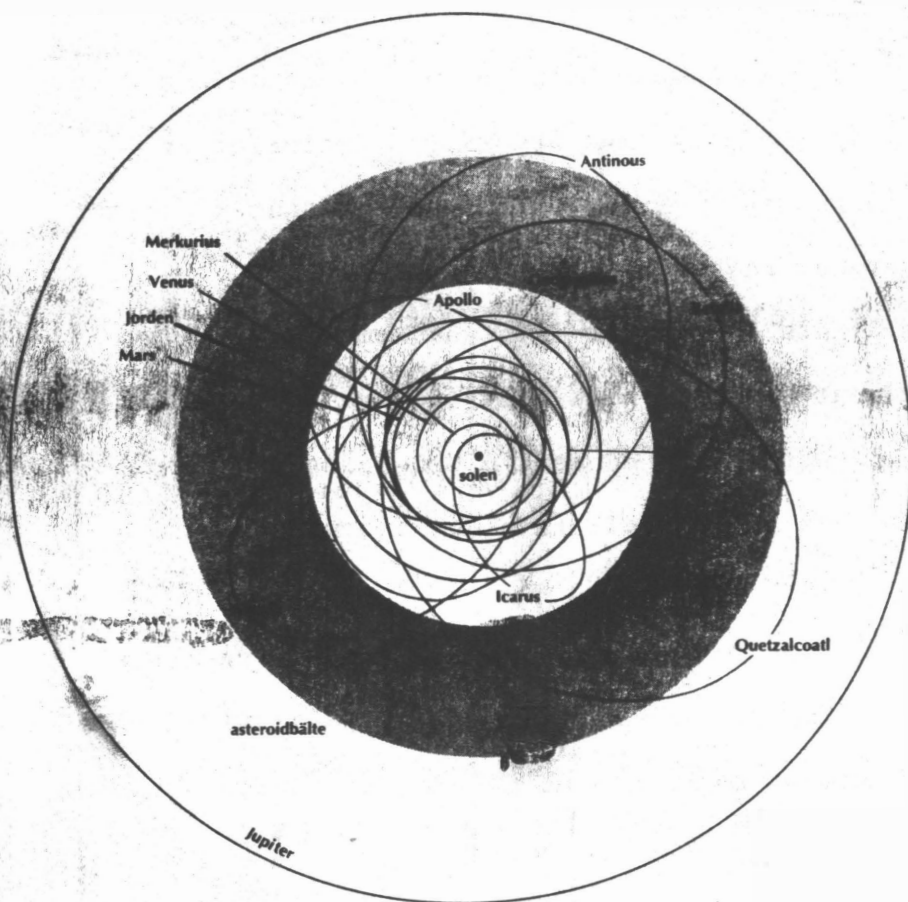
Av
CLAES-INGVAR
LAGERKVIST

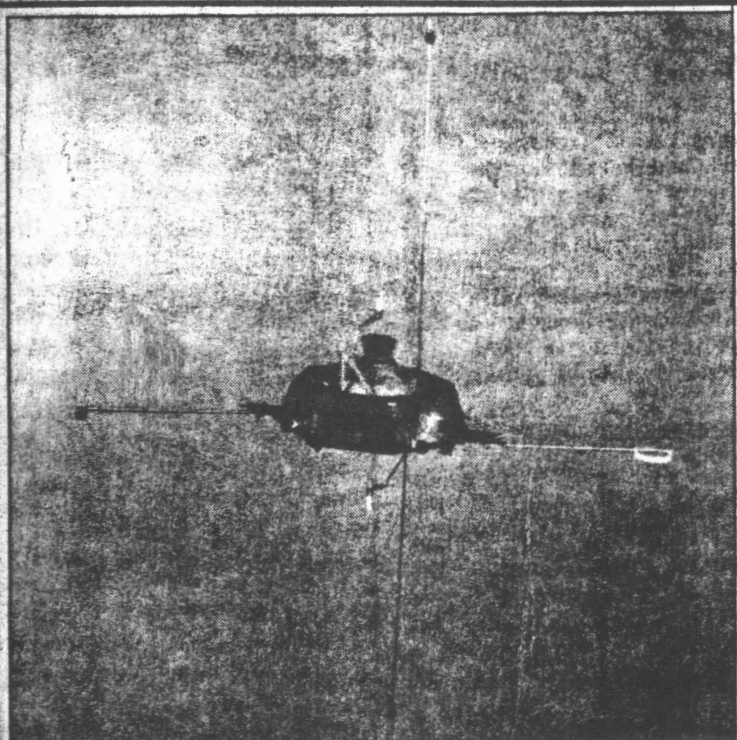
Det finns asteroider som korsar banorna för Mars, Venus, jorden och Merkurius. De har genom kollisioner orsakat så gott som alla de kratrar med diameter större än fem kilometer som finns på jorden, månen, Venus och Merkurius och troligen också de flesta kratrarna på Mars.

Med asteroider menar man vanligen de cirka 700 000 himlakroppar med en diameter större än en kilometer, vilkas banor ligger mellan Mars och Jupiter (bild sidan 12). Det finns emellertid asteroider med banor som radikalt skiljer sig från de vanliga. Det är de som korsar banorna för Mars och jorden och till och med för Venus och Merkurius (bild 1). En del talar för att dessa asteroider är utbrända kometer.

Bild 1. Banorna för nio apollo-, amor- och atenasteroider i förhållande till Merkurius, Venus, jorden, Mars och Jupiter. Den asteroid som kommer närmast solen är Icarus. Många av dessa asteroider korsar en del av asteroidbältet mellan Mars och Jupiter. Där finns nära 700 000 vanliga asteroider och alltså många möjligheter till kollisioner.

Ingen känd asteroid befinner sig på kollisionskurs med jorden just nu.
Teckning: Bo Falk.

Viking blir så liten att den kan skjutas upp tillsammans med andra satelliter. Förutom antennerna är den svenska satelliten två meter bred och väger 550 kilogram inklusive motor.

Klartecken från regeringen

Svensk Viking i rymden 1984

Det är nu klart att vi får en svensk Viking i rymden om fyra år.

Regeringen har gett klartecken åt Rymdbolsaget att dra igång Viking-projektet.

MÖTE MED "UFONAUTER"

I ett samhälle strax norr om Köpenhamn mötte den 16-åriga Lena Roos två ufonater. Lena var en morgon på väg till sitt arbete. Då hon var sent ute tog hon en genväg genom en skog. När hon kommit ett stycke på väg stannade motorn på den moped på vilken hon färdades. Plötsligt fick hon se två vitklädda män komma emot sig. De bjöd henne på något som liknade choklad, men som inte smakade något. Därefter gick

Från allmänheten

männen till en tefatsliknande farkost som stod i en glänta. Den lyfte snabbt och Lena kunde fortsätta på väg till sitt arbete. Motorn på mopeden startade nu utan svårighet.

Då Lena kom till jobbet, berättade hon för sina kamrater om den upplevelse hon haft. De trodde henne inte utan började driva gäck med henne. Då de fortsatte därmed dag efter dag, stod Lena inte ut utan måste sluta sitt jobb.

Efter den dagen känner Lena sig konstig på något vis, och efter att tidigare ha varit glad och utåtriktad, går hon nu sällan ut.

VI VET ATT DE FINNS

Det säger en av Sveriges mest erfarna flygare, överstelöjtnant Sten Dalberg, ang UFO:s. Redan 1937 satt han ensam bakom spakarna för första gången. Det skulle bli mängder av flygtimmar innan han gick i pension. Överstelöjtnant Dalberg är en av de få militärflygare som liksom överstelöjtnant Åke Sommeil vågar träda fram och tala om UFO-fenomenet.

"Under 50-talet fick vi ofta in underliga ekon på radarn. Då man sysslat med radarn en tid, lär man sig snart urskilja olika ekon och vad de härrör sig ifrån. De här ekona kunde vi dock inte placera, de bar sig väldigt underligt åt.

De kunde komma inflytande på radarn, sakta och lugnt, plötsligt kunde de stanna på skärmen och stå alldeles stilla. Efter ytterligare någon stund kunde de så med otrolig hastighet fara iväg åt ett helt annat håll än deras ursprungliga kurs.

ibland sände vi upp jaktplan för att ta reda på vad det var för något. Så fort jakten närmade sig försvann de med svindlande fart.

En del piloter tyckte sig på långt håll kunna iakttaga någon form av föremål.

År 1952 var jag reseledare för flygpojkar, som fick resa till Amerika, fortsätter Dalberg. Amerikanerna hade samma erfarenhet som vi.

De fick också in radarekon som bar sig helt omöjligt åt. Amerikanerna var påfallande förtegn. Några officerare från flygvapnet och Pentagon berättade dock att deras radar ofta fångade in dessa mystiska ekon. Vad värre var, de berättade också att de förlorat både plan och besättningar som jagat UFO:s."

Det var inte frågan om störningar eller pedskjutningar, utan totalt försvinnande eller förintande av både plan och besättning.

GUNNAR SCHELIN

Förstoring av ett foto av ett flygande tefat. Fotot taget av lantbrukaren Paul Trent i Oregon år 1950

Det finns inga vetenskaper, som så tidigt och i så hög grad fångat den mänskliga fantasin som astronomi och biologi.

Tanken på liv i andra delar av universum åtminstone på våra närmaste grannar, måste vara äldre än historiens mer påtagliga urkunder. Människohjärnans äldsta nyfikenhetsyttring är lika livlig i dag. Finns någonstans i rymden intelligenta varelser, möjligen att nå kontakt med och som kanske redan upptäckt oss? Det är fantasieggande frågor, även om de flesta astronomer i vår tid inte i första rummet söker besvara just de frågorna. Men de kan i varje fall fångas av och skildra de kanske olösliga problemen idéhistoria.

Uppsala-astronomen Peter Nilsson, som i ett par tidigare böcker visat sig besitta kulturhistoriskt intresse och kunnande, har i en tredje bok, *Främmande världar* (Rabén & Sjögren) tagit upp ett ämne, som han är utomordentligt väl skickad att behandla, nämligen "ut-tjanta" världsbilder och äldre föreställningar om liv i kosmos jämte riskerna av att slå in på avvikande tankebanor.

Peter Nilsson utgår från historiens dimhöljda gryning för ca 50 000 år sedan, återger personligt och synpunktsrikt vad skilda tiders tänkare trott om universums materiens och livets upprinnelse, ett när-var-hur, som ständigt varit utlokaliserat till kunskapens gräns, där vanliga tidsmätt saknar mening, ämnet är stimulerande, vartill kommer framställningens stilistiska förtjänster. Antikens, dvs världshistoriens stora namn, Platon, Aristoteles och

många fler kan knappast i några väsentliga sammanhang förbigås, men Peter Nilsson ger största utrymmet åt den italienska filosofen och dominikanerbrodern Giordano Bruno, som av sitt samvete tvangs fasthålla vid olämpliga åsikter och dömdes till kättersbålet år 1600. Bränningen ägde rum på torget Campo dei Fiori i Rom, där han av en senare tid hedrades med staty.

Fransmannen Camille Flammarion hör vår tid till (död 1925), men har klockat Nilsson till en ganska fylig levnadsteckning. Som astronom hörde han väl inte till de stora, men hans stora intresse att sprida kunskap gjorde honom till sin tids främste popularisator av astronomin. Han skrev ett stort antal böcker, av vilka den mest kände fick den lockande titeln *Bebodda världar* (svensk översättning 1866), gångbar bredvidläsningsbok på gymnasiet åtminstone ett par decennier in på 1900-talet.

Planeten Mars och dess beryktade kanaler polarkalotter av is, oceaner och kontinenter, möjlighet till liv m m behandlas i ett kapitel, som är extra intressant bl a tack var den moderna rymdteknikens möjligheter att fotografera på närhåll. Mars är inte gemvist för "människor", fastlås bestämt. Liv i universum? Fångslande, alls icke grundlösa funderingar avslutar denna utmärkte bok.

De som deltagit i eller med intresse observerat UFO-debatten på denna tidnings insändarsida, har stimulans av ena eller andra slaget att hämta ur boken om liv i kosmos.

BROR FORSMAN

Den farliga rymden

Det är 10 år sedan rymdskeppet Apollo 13 höll på att haverera under sin färd till månen. En syrgastank i servicemodulen exploderade och astronauterna James Lowell, Fred Haise och John Swigert räddade sig hem med hjälp av månlandaren.

Vi människor har en tendens att minnas händelser med lyckligt slut, men förtränger ofta svåra olyckor. För förvisso har rymdflygningen tagit många liv under åren.

Pionjären i rymden — Jurij Gagarin — som gjorde ett varv runt jorden den 12 april 1961, lyckades med denna bedrift. Men ödets ironi ville att han skulle dödsstörta i mars 1968 med ett tvåsitsigt jetplan. Det fick motorstopp med den garvade piloten Vladimir Serjogin vid spakarna.

Våren 1967 kom att bli katastrofens tid både för ryssar och amerikaner.

I januari detta år satt Gus Grissom, Roger Caffee och Edward EHITE i en Apollo-kapsel på startplattan i Cape Kennedy. De tränade i kapseln inför den kommande månlandningen.

Så uppstod ett elektriskt fel och en gnista fick syrgasen i kapseln att flammas upp i ett eldhav. Astronauterna satt inlåsta och fick inte en chans att ta på sig sina rymddräkter. Alla tre dog inom några sekunder — på marken.

Redan i april kom nästa rymdkatastrof. Denna gång i Sovjet. Händelseförloppet blev utdraget och fruktansvärt grymt för kosmonauten Vladimir Komarov. När han i Sojuz-1 sköts upp, började farkosten genast tumla runt. Styrraketerna kunde inte häva roterandet.

Komarov blev svårt sjuk och kräcktes av yrsel. Försöken att stabilisera Sojuz-1 misslyckades. Kosmonauten visste att han måste återinträda i atmosfären i en riktig vinkel för att

värmeskölden inte skulle slitas bort.

Slutfasen blev makaber. Efter två dygn måste farkosten tas ner. Då befann sig Komarovs hustru och far i kontrollrummet. Utgången var given och en gråtande kosmonaut dikterade sitt testamente från rymden.

Just innan nerfärden började fick Komarov ett samtal från premiärminister Kosygin i Moskva:

— Ni är en av Sovjetunionens största hjältar. . . vi kommer aldrig att glömma er. . .

Några minuter senare skrek Komarov i dödsångest:

— Jag vill inte dö! Ni måste göra något!

Ögonblicket senare blev allt tyst. Komarov brändes ihjäl vid återinträdet i jordens atmosfär. År 1971 sände ryssarna upp en hel rymdstation. Det var en enastående bedrift. Men redan från början gick det på tok. Den först uppsända besättningen på tre man till Salut kunde inte ta sig in i rymdstationen.

Andra försöket lyckades bättre. "Reservlaget" Volkov, Patsajev och Dobrovolskij i tyngdlösheten. De slog rekord i vistelse ovan jord, innan de återvände efter 24 dygn.

Under nedfärden bröts radioförbindelsen med kosmonauterna. I och för sig var det inte alarmerande. Landningen genomfördes automatiskt i vilket fall som helst.

Besättningen hos en helikopter nära nedslagsplatsen fick först veta skälet till radiotystnaden. När de öppnade luckan till rymdkapseln, fann de tre döda kosmonauter.

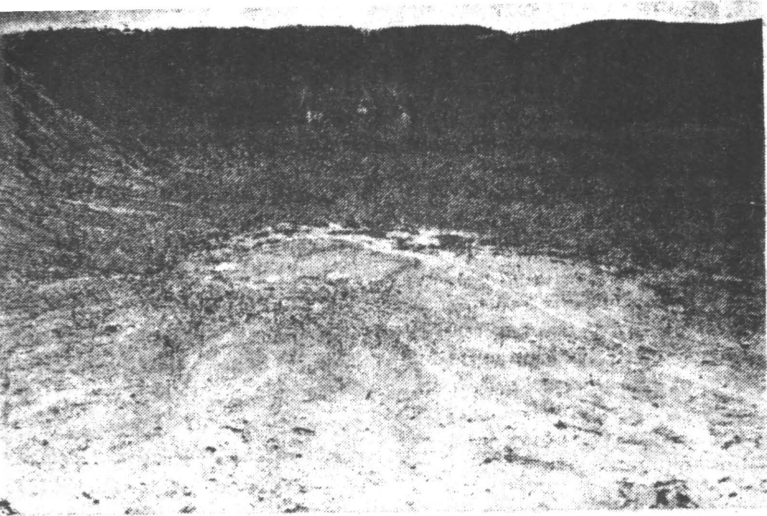
Senare visade det sig att de dött av syrebrist, eftersom en läcka i kabinen medfört ett tryckfall.

Deras aska förvaras i urnor i Kreml-muren tillsammans med Gagarins och Komarovs. Alla blev hjältar mot sin vilja.

Allan Rydén

UFO
aktuellt

Vad vet Du om "FLY-
GANDE TEFAT" och
NÄRKONTAKT AV
TREDJE GRADEN?
Beställ provexemplar
av fakttidskriften
UFO-AKTUELLT mot
fem kr. i frim. el. sedel
från Riksbankens tio-
man UFO-Sverige, Box
175, 733 00 SALA. EL.
via postgirok. 50 50 00-4.

Barringers meteoritkrater

Enligt forskarna torde det vara cirka 22.000 år sedan en väldig meteorit slog ned i närheten av Winslow i norra Arizona, USA. Ett starkt ljussken och en fruktansvärd explosion uppstod när den 2 miljoner ton tunga meteoriten tog mark. Man räknar med att explosionen hade en kraft större än någon nutida kärnvapen detonation.

Ett svart moln spred sig långt upp i skyn och allt levande på flera mils radie dog. Hålet som bildades i jordskorpan är i dag 175 meter djupt. Kraterns diameter är 1.265 meter. Botten på kratern skulle kunna rymma 20 fotbollsplaner och sluttningarna har plats för 2 miljoner åskådare.

Meteoriten var av nickel och järn och hade en diameter av cirka 60—80 meter. Hastigheten var omkring 5.000 kilometer i timmen vid nedslaget.

Första gången kratern nämndes var 1871. Man trodde då att det var en utdöd vulkan. 1891 fann man nickel och järn runt omkring området och kratern undersöktes av geologen G. K. Gilbert, som fastställde att det rörde sig om ett meteoritnedslag.

Två nya mineraler har under senare tid återfunnits här nämligen coesite och stishovite. Kratern är den bäst bevarade i hela världen. De flesta av Amerikas astronauter har tränats i denna s.k. Barringer-kratern.

Flygvapenofficer såg UFO

Av förklarliga skäl är det sparsamt med officiella UFO-rapporter från höga militära befattningshavare. Ytterst få vågar uttala sig och framträda med namn.

Överstelöjtnanten Åke Somnell, f.n. stabschef vid F 21 i Luleå, har lämnat följande redogörelse till UFO-Sveriges rapportcentral:

Den 6 maj 1975 klockan 23.33 befann jag mig några hundra meter norr om pansarregementet i Strängnäs. Jag upptäckte då några ljuspunkter i V-formation i SSV, c:a 40 grader över horisonten med rörelser mot norr. Objektet flög i tätt sammanhållen formation, "perfekt formationsflygning". Strax efter högsta passage gjordes ett snabbt flankbyte, med max två sekunder. (en helt tokig manöver som inga kända flygfarkoster kan utföra), varefter formationen fortsatte norrut i samma formation som tidigare.

Himlen var ljus i norr. 30 grader över horisonten avtog ljusstyrkan snabbt och dog ut fullständigt. Varje ljusfläck hade en diameter som jag bedömer vara halva måndiametern,

och ungefär samma ljusstyrka som månen. Objektet var gulaktiga, men med en röd ton i centrum och något diffusa i kanterna.

Formationens storlek kan jämföras med ett A-flygplans konturer på c:a 250 till 300 meters avstånd. Jag bedömde vinkelhastigheten, och formationens storlek vara samma som ett flygplan har, som passerar på nämnda avstånd och med en hastighet av 500/h. Totala observations-tiden var 15 sekunder.

Jag reagerade med förvåning och fattade snabbt, att det var något "ovanligt", och koncentrerade mig på att göra exakta iakttagelser beträffande vinklar, beteende etc.

Överstelöjtnant Somnell framträdde förra året i ett TV-program där han och andra UFO-iakttagare berättade om sin upplevelse.

Två officerare vid F 12 har också rapporterat om observation av UFO. Den ene har berättat om "UFO-kontakt" vid fyra olika tillfällen.

GUNNAR SCHELIN,
Borgholm

POLIS SÅG UFO

Flera s.k. UFO, oidentificerade flygande föremål, siktades över den spanska staden Lerida förra lördagen. Enligt polisen svarade föremålen på ljussignaler.

De främmande luftfarkosterna döp upp över Lerida omkring 15 mil väster om Barcelona vid halv sex på lördagsmorgonen. De spred ett mycket starkt ljussken som uppmärksammades av flera vittnen.

Även en polispatrull fick syn på föremålen och signalerade med strålkastare mot föremålen. Polismännen uppgav att man omedelbart fått svar från föremålen i form av blinande ljussignaler.

GUNNAR SCHELIN

Tusentals väntade på små gröna män

■ ■ PARIS (TT-DPA). Marie himmelsfärdsdag, den 15 augusti, blev en dystur dag för alla dem som tror på utomjordiska varelser. Flera tusen människor väntade förgäves i Cergy-Pontoise utanför Paris på att "de små gröna männen i sina flygande tefat" skulle återkomma enligt en förutsägelse av den 19-åriga Frank Fontaine.

"De utomjordiska" hade utlovat sitt besök när de i november 1979 rövade bort Frank Fontaine i Cergy och höll honom fången i åtta dagar.

Fontaine måste dock själv ha varit skeptisk till sin profetia eftersom han inte dök upp för att vänta in det långväga besöket.

Enligt en annan specialist hade det kommit för många människor till Cergy. Cirka 2.000 personer från Frankrike och andra delar av Europa hade samlats.

Samarbete i rymden

KIRUNA (TT)

Den största raketkampanjen hittills vid Esrange är klar för start. På svenska rymdlagets raketstation finns för närvarande drygt 100 forskare från främst Västtyskland, USA, Sovjet, Skandinavien, England, Schweiz och Österrike för att delta i detta stora samarbete i rymden.

Forskarna skall studera energiförhållanden på olika nivåer och eventuella möjligheter till att kunna utnyttja dem.

Det gäller ballonghöjd upp till 35 kilometer och på rakethöjd upp till 300 kilometer. Ett omfattande mätstationsnät på marken i Skandinavien, Norge, Sovjet och Västtyskland är berett att ta emot informationen från rymden.

Totalt skall 45 raketer skjutas upp.

Medium 'kände' rester av tsarens bibliotek

MOSKVA (TT:s korr) En ung man och en kvinna stapplar ut ur folkmängden och svinnar, när de filippinska läkarna "opererar" patienter på filmduken. Hettan i salen är stark och luften börjar ta slut. Den stora salen är fullpackad med moskvabor som slagits för att ta sig in. Det är parapsykologi-föreläsning i Sovjetunionen.

På estraden sitter en rad män. En av dem är korresponderande ledamot av vetenskapsakademien och skriver seriösa artiklar i sovjetisk press om "biofält" och olika parapsykologiska fenomen.

Han är psykolog och filosof och ett av de främsta namnen inom den erkända parapsykologin i Sovjet just nu. Han heter Alexander Spirkin och är chef för forskningssektionen för biofält vid Popov-institutet i Moskva.

I hans intressesfär ingår en rad parapsykologiska fenomen: telepati, telekinesi (att flytta föremål utan att snudda vid dem), växtodling med hjälp av psykoenergi. Han talar intensivt och övertygat om sin forskning.

Bl a berättar han om hur ett medium lyckats lokalisera Ivan den förskräckliges bibliotek utanför Moskva genom att "känna" var resterna av det fanns under jorden.

AVVIKANDE

I det officiellt skeptiska Sovjetunionen med sin vanligen kallsinniga inställning till oförklarliga fenomen avviker denna föreläsning. Där uppträder vid sidan av akademiledamoten en man som sägs kunna ställa diagnoser med hjälp av foton eller bara genom att röra händerna intill en människas kropp.

Han heter Vladimir Safonov och är pensionerad ingenjör. Så här skrev nyhetsbyrån TASS om honom den 25 mars i år:

- Safonov har fantastiska gåvor som modern vetenskap har svårt att förklara. Utan instrument och analyser kan han ställa diagnos på en persons nuvarande och gångna sjukdomar.

Under föreläsningkvällen undersöker Safonov en flicka. Två gånger tar han fel - hon har inte högt blodtryck och har inga besvär av flygresor. Sedan blir det rätt: hon

har en sköldkörtelsjukdom och matsmättningsproblem.

Safonov rekommenderar följande mot detta:

- Smörj in underarmen på ju punkter med en salva gjord på bladtång och lite sprit. Det förbättrar dessutom minnet.

SVÄVAR

På filmer och diabilder visar en annan föreläsare, biologen Eduard Naumov, olika parapsykologiska fenomen. Där är Ninel Kulagina från Leningrad som kan få föremål att åka runt på ett bord utan att vidröra dem. Där är Boris Molajev som får tändstickor att sväva i luften. Båda är erkända "medier".

Sedan börjar mystiken tätna alltmer. Magnetiska massörer botar folk och slutligen opererar de filippinska "läkarna". Händerna rör sig över kroppsdelarna, och plötsligt uppenbaras ett "bortopererat organ". Blodet torkas bort, och patienten är oskadd och ren. Inget spår av något sår. Sovjetiska läkare har övervakat operationen, påstår talaren.

- Visst är detta möjligt, även om det är fantastiskt, kommenterar en sovjetisk kvinnlig läkare i publiken. Det är så mycket som vi inte kan förstå ännu.

I Norden har samma slags operationer betecknats som ren bluff av läkare. En finsk journalist smugglade ut ett blodigt klädesplagg efter sin operation, och läkare konstaterade att blodet kom från ett nötkreatur. Ingenting nämndes under den sovjetiska aftonen om någon form av kontroll, och ingen i publiken begärde besked.

Publiken var i stället otroligt entusiastisk efter att ha lyssnat i fyra timmar i den kvava lokalen. I stora grupper strömmade de fram till scenen, de flesta till Safonov med

foton av anhöriga som de ville ha diagnoser på.

TEFAT

Flygande tefat intresserar också sovjetmedborgarna, men den sovjetiska vetenskapsakademien betraktar än så länge UFO-historier som "legender", rapporterade TASS den 2 mars i år. Inte heller andrar uppträder i sovjetisk parapsykologi.

Men alla andra slags fenomen diskuteras på de ofta förekommande slutna föreläsningarna om parapsykologi i Moskva - enligt en sovjetmedborgare "tolererade men inte uppmuntrade". Och i privata lägenheter gör man små experiment med telekinesi och telepati.

Spår i snön

Polska alpinister har på Mount Everests sida på vid pass 5.500 meters höjd funnit en snörrät rad av 36 cm långa och 17 cm breda fotspår i snön. Det är första gången på två år som den fruktade snömannen - yetin - låter höra om sig.

När upptäckarna över radio meddelade huvudlägret att snömannen var i faggorna, suckade expeditionens ledare Andrzej Zawada: - Jag beklagar upptäckte, det brukar uppstå så må ga dumma skämt kring snömanne.

Ny stjärna

Två amerikanska vetenskapsmän, professor Summer Starrfield och dr John McGraw vid Arizonas statsuniversitet, meddelar att det har upptäckts en ny stjärna med stor lyskraft och mycket hetare än någon annan känd stjärna. Dess evolution skall nu studeras under en period på fem till tio år.

Kalmarforskare löser rymdgåta

Kvasarer, det är egendomliga galaxer i yttre rymden, som länge förbryllat forskarna på grund av den kraftiga radiostrålning de utsänder. Det har nu utforskats av Kalmar-födde rymdforskaren Lars B Båått, Råö Rymdobservatorium.

Detta har skett under ett flerårigt projekt där sju radioteleskop världen över samarbetat. En doktorsdisputation vid Chalmers tekniska högskola visar att en kvasar är en tät galax som har en

ibland 100-tals ljusår lång svans av elektroner. Dessa rör sig nästan med ljus hastighet genom magnetfält vilket orsakar den förbryllande radiostrålningen.

Halvledare tillverkas i rymden

SOVJETUNIONEN: Den två man starka besättningen på rymdstationen Saljut 6 är i dagarna sysselsatt med halvledartillverkning. De gör en serie smältningar av halvledarmaterial, som på grund av tyngdkraften inte kan göras nere på marken. Blandningarna har stor efterfrågan och är mycket dyrbara, uppger APN.

Återvända till jorden

De båda kosmonauterna Jurij Malysjev och Vladimir Arjонов återkom på onsdagen till jorden efter fem dagars rymdfärd med experimentfarkosten Sojus T-2.

Under färden företogs dockning med rymdstationen Saljut 6.

Sojus T-2 är en ny version av den vanliga Sojus-farkosten och skall i sinom tid ersätta denna. Den pröva-

des nu för första gången med besättning. Sojus T-2 är utrustad bl a med dator och solbatterier för att bli mindre beroende av markkontroll än den äldre versionen.

Kosmonauterna Leonid Popov och Valerij Rjumin som har vistats på Saljut 6 i två månader väntas stanna i rymden ytterligare några månader.

Planeten Pluto —

Sedan "urminnes" tid har man känt till planeterna Merkurius, Venus, Mars, Jupiter och Saturnus. De kan ses med blotta ögat vid vissa tidpunkter. Fastän kikaren kom till användning vid början utav 1600-talet, väntade sig ingen att några fler himlakroppar fanns i vårt solsystem.

Därför väckte det stor uppståndelse, när William Herschel i mars 1781 fick ett objekt i sin kikare, som var skivformat. Han trodde först att han funnit en komet. Men "kometen" var en ny planet.

Så upptäcktes alltså planeten Uranus, namngiven av den tyske astronomen Bode. Uranus' bana blev svår att beräkna. Någoting störde planeten i dess rörelse. Fanns det ännu en planet längre bort från solen? I så fall var?

Två unga matematiker — J. C. Adams i England och U. J. Leverrier i Frankrike — lyckades samtidigt och oberoende av varandra förutsäga positionen för en ny planet. Detta var i slutet av år 1845.

Observatorierna i England och Frankrike sökte inte efter någon ny planet. Därför lämnade Leverrier resultaten till J. G. Galle vid Berlins observatorium. Denne fick meddelandet den 23 september 1846. Galle sökte samma kväll en kort stund i rymden på angiven plats — och fann Neptunus!

Människor har besökt månen och sänkt ner rymdonder på både Venus och Mars. Men först i fjol höstas nådde Pioneer 11 ut till planeten Saturnus på sin färd genom solsystemet. Planeterna Uranus och Neptunus har ~~ännu~~ ingen

rymdsond nått ut till. Detta visar hur enorma avstånden är inom solsystemet och hur svåra de är att överbrygga i vår s.k. rymdålder.

Inte underligt att det dröjde till för femtio år sedan, innan vår sista (kända) planet inom solsystemet — Pluto — upptäcktes. Man var ganska säker på att en eller flera planeter fanns utanför Neptunus, beroende på störningar i dess bana. Astronomen Percival Lowell beräknade och sökte i rymden till sin bortgång 1916, utan resultat.

Mer än tio år senare började en ung forskare — C.W. Tombaugh vid Flagstaff-observatoriet i Arizona — att systematiskt söka efter en ny planet utifrån Percival Lowells beräkningar. Tombaugh höll på ett år

en 50-åring

med sökande och 1930 fann han Pluto.

Fastän 50 år har gått sedan dess vet vi inte mycket om den planeten. Skälet till de få kunskaperna är Plutos stora avstånd från jorden. En radiosignal från månen når jorden på ca 1,3 sekunder. Från Pluto skulle de ta ca 5,5 timmar!

Medan jorden rör sig ett varv runt solen per år, tar ett varv för Pluto ca 249 år! Det är kallt på Plutos avstånd från solen. Temperaturen går ner till minus 230 grader.

Jorden väger ungefär 10 gånger mer än Pluto och vår planet har också 4 gånger så stor diameter. Pluto är således liten, men har en fast kropp. Planeten liknar i det avseendet Merkurius, Venus, jorden och Mars. Ty från Jupiter och utåt

är övriga planeter mer gasformiga.

Det finns misstankar om att Pluto kan vara en "förrymd" måne till planeten Neptunus. Dock förefaller det mindre troligt sedan juli 1978. Då fann man att Pluto själv har, — en måne! Plutos måne har samma tyngd som planeten själv, men är endast hälften så stor i genomskärning.

Upptäckten av Pluto och dess måne förklarar inte störningarna i planetbanorna. Enligt senaste databeräkningar bör det finnas en planet, som är 300 gånger tyngre än jorden. Denna okända planet X bör befinna sig dubbelt så långt från solen som Neptunus och göra ett "olvarv" på 450 år.

Än kan solsystemet således bjuda på nya överraskningar.

Allan Rydén

UFO-fenomenet

En av Sveriges mest erfarna flygare heter Sten Dalberg. Redan 1937 satt han ensam bakom spakarna för första gången. Det skulle bli mängder av flygtimmar innan han gick i pension med överstelöjtnants grad.

Överstelöjtnant Dalberg är en av de få svenska militärflygare, som liksom överstelöjtnant Ake Somnell, vågar träda fram och tala om UFO-fenomenet.

Under 50-talet fick vi ofta in underliga ekon på radarn. Då man sysslat med radar en längre tid lär man sig snart urskilja olika ekon och vad de härrör ifrån. De här ekon kunde vi dock inte placera, de bar sig väldigt underligt åt.

De kunde komma inflytande på radarn, sakta och lugnt. Plötsligt kunde de stanna på skärmen och stå oförändrade stilla. Efter ytterligare någon stund kunde de så med otrolig hastighet fara iväg åt ett helt annat

håll än deras ursprungliga kurs.

Ibland sände vi upp jaktflyg för att få reda på vad det var för något. Så fort jakten närmade sig försvann de med svindlande fart.

År 1952 var jag reseledare för flygpojkar som fick resa till Amerika, berättar Dalberg. Amerikanerna hade samma erfarenhet som vi. De fick också in radarekon som bar sig helt omöjligt åt. Amerikanerna var påfallande förtagna. Några officerare från flygvapnet och Pentagon berättade dock att deras radar ofta fångade in dessa mystiska ekon. Vad värre var, de berättade också om att de förlorat både plan och besättning som jagat UFO:s.

Det var inte fråga om störningar eller nedskjutningar, utan ett totalt försvinnande eller förintande av både plan och besättning.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

Nu skall "Nessie" platas — av delfiner

Nu ska det världsbekända Loch Ness-odjuret äntligen avlöstas och fotograferas! En amerikansk expedition, ledd av mr Robert Ryan, åker inom kort till Loch Ness i Skottland för att försöka fotografera odjuret — med hjälp av specialreiserade delfiner! Många fantastiska metoder har använts i jakten på Loch Ness-odjuret — men aldrig har delfiner fått hjälpa till.

— Mina delfiner är specialtränade till att fotografera. Dom är så gott som yrkesfotografer, förklarar Robert Ryan entusiastiskt. Dom kloka djuren har fått en ordentlig träning i att använda speciella undervattenskameror och blytaggregat, som är monterade i selar på deras halsar.

— Att jag använder mig av just delfiner beror på att dom är mycket intelligenta, har lätt för att lära och är samarbetsvilliga.

Robert Ryan är övertygad om att kunna spåra upp odjuret med hjälp av sina delfiner.

— Om odjuret finns, och det tvivlar jag inte ett ögonblick på, kommer delfinernas eget inbyggda ekolodsystem, som är betydligt mer avancerat än människans radar, att lokalisera djuret! Att delfinerna sen ska lyckas ta knivskarpa fotografier är jag också övertygad om!

□ SJÖORM

Det världsbekända odjuret från Loch Ness, med smeknamnet Nessie, "upptäcktes" första gången redan 1871. Då påstod nämligen en engelsk sjökaptan att han flera gånger hade sett en jättelik sjöorm tumla runt i Skottlands djupaste och mest berömda insjö, Loch Ness.

På den tiden fryste vetenskapsmännen föraktfullt åt dessa uppgifter. I våra dagar är dock Loch Ness-odjuret inlemmat i den zoologiska facklitteraturen! Det vetenskapliga namnet på monstret är *Nessiteron rhomboteryx* — "odjuret från Ness med vinkelformade fenor", grovt översatt.

Om man får tro den brittiske naturforskaren sir Peter Scott rör det sig om en sentida rest efter svandölan. En vattenlevande kusin till dinosaurien, som dog ut för 70 miljoner år sedan! Han menar att en hel koloni av dessa djur har lyckats överleva i Loch Ness.

□ FOTOGRAFIER

uttrycket Loch Ness-odjuret myntades första gången 1933. Då fick tidningen Inverness Couriers redaktör Evan Barron ett reportage från tidningens medarbetare i Fort

Nu hoppas Robert Ryan kunna spåra och fotografera Loch Ness-odjuret med hjälp av specialtränade delfiner

Auguste om ett "jätteligt djur" som hade iakttagits i vattnet.

— Utmärkt, sa redaktör Barron. Om djuret verkligen är så stort som ni säger, då måste det ju vara ett absolut odjur!

På så sätt kom den namnlösa att döpas till Loch Ness-odjuret.

Sedan tidningen publicerat sin historia strömmade nya rapporter om odjuret in. Efter en tid började tidningarna även att publicera fotografier av det förmenta monstret.

□ EN STOR SÅL

(Sedan dess har världspresen med jämna mellanrum publicerat nytagna "sensationsella" bilder av Nessie — speciellt under turistssongen...)

Nu började vetenskapsmännen att på allvar intressera sig för "det gäckande odjuret". 1934 förklarade dock sex zoologer, efter att ha studerat nytagna fotografier av Loch Ness-odjuret, att det måste röra sig om en stor säl!

Detta föranledde en redaktör på en Inverness-tidning att syrligt påpeka att "vissa vetenskapsmän i London synes vara av den uppfattningen att folk norröver är lite halvgalna och inte kan se skillnaden på en stor säl och ett annat djur — detta trots att de flesta av dem har sett flera sälar på en månad än de flesta londonbor i hela sitt liv".

□ DJUPVATTENSDJUR

Många vetenskapsmän är fortfarande fullt och fast övertygade om att Loch Ness-odjuret verkligen existerar!

Inom kort hoppas Robert Ryan och hans expedition att de specialreiserade och fotograferande delfinerna ska ge besked: rör det sig om en vattenlevande kusin till dinosaurien, är det ett okänt djupvattensdjur eller är bara — oh himels tanke — Loch Ness-odjuret en röttnadshistoria!

ULF NIHLÉN

UFO i Finnebo? Upplöst himmel — och sedan en knall

— Vad var det som smäll i Finnebo utanför Högsby på tisdagskvällen? Var det en åskknall eller ett fenomen?

— Det var något alldeles enastående. Ingen av oss fyra har upplevt något liknande i bygden, berättar Rune Fernstedt, Finnebo.

På tisdagskvällen satt han tillsammans med tre andra inne hos en granne när himlen plötsligt lystes upp. Samtidigt kom en skarp knall.

— Det lät som ett gevärsskott, säger Rune Fernstedt. Sedan blev det tyst. Det kom inget muller som det brukar när åskan är framme.

— Vi uppfattade det som att smällen kom bara hundra meter från huset och rusade ut i tron att blixten slagit ner i grannens uthus. Men trots att vi letade igenom ett stort område hittade vi inga spår efter ett blixtnedslag.

Knallen, eller vad det nu var, inträffade någon gång mellan klockan 20 och 21.

200 satelliter med Ariane inom 10 år

GÖTEBORG

200 Ariane-satelliter kommer sannolikt att cirkla runt jorden 1990. Det hävdade den franske rymdexperten M. Vignelles vid den svensk-franska konferensen om rymdteknik i Göteborg i förra veckan.

Marknaden för direktsändande satelliter typ Nordsat bedöms som god. Fransmännen planerar att sälja färdiga direktsändande satelliter efter 1983. Pris: 180 miljoner franc/styck.

Vid konferensen presenterades

också den fransk-svenska jordresurs-satelliten SPOT.

Système Probatoire d'Observation de la Terre är en jordresurs/fjärranalys-satellit som 1983 ska läggas i en bana runt jorden. Den kommer att innehålla en avancerad svensk dator, tillverkad av Saab-Scania's utvecklingsavdelning för rymdelektronik i Göteborg.

SPOT kommer att avskåda jorden i 24 mil breda stråk och kunna ge upplysningar om skördeutfall, mineraltillgångar, försurningen av våra sjöar och mycket annat.

Även den franska kommunikationssatelliten Telecom 1 innehåller svensk elektronik.

ERLAND ROST

Satellit lagad från jorden

Amerikanska rymdtekniker lyckades nyligen med ett av de mest spektakulära reparationsprojekten i världen. Det är jordresursatelliten Landsat 2 som efter ett års tystnad återstartats med hjälp av en ny teknik som utvecklats vid rymdflygcentret i Greenbelt.

Det var när smörjfunktionen i satelliten bröt samman som felet uppstod. Det svänghjul som gör att satelliten hålls fixerad i sin bana stannade med den följden att satelliten blev för instabil i sin bana för att kunna leverera bilder till Jorden. Även solvingarna kom ur det läge som krävs för att de skulle kunna ta upp energi från solen.

Systemet som man använt bygger på magnetism.

I och med att det system man använde bygger på magnetism fick teknikerna en rad speciella problem att bemästra.

Bland annat så kände man inte satellitens magnetiska karaktäristika, vilket var en förutsättning för att man skulle kunna åstadkomma växelverkan med det jordmagnetiska fältet. Ett annat problem var att satelliten saknade eget positionssystem. En indirekt metod fick istället utvecklas som bygger på energiflödet från satellitens antenner. Under utvecklingen av systemet lyckades man så småningom återstarta svänghjulet i rymdfarkosten, och med detta åter i funktion kunde man också hålla satelliten i läge gentemot solen och jorden.

Det nya magnetiska systemet behövdes emellertid för att hålla svänghjulets axel i rätt läge då Landsat 2s eget system inte längre fungerade.

Då Landsat 2s multispektralscanner på ett avgörande sätt kompletterar Landsat 3, är det av största betydelse att man åter fått liv i den avsmnade jordresursatelliten. Dessutom har man utvecklat en återupplivningsteknik som kan visa sig användbar om liknande funktioner i andra satelliter skulle upphöra att fungera.

GÖSTA HELLBECK

Rysk rymdfarkost

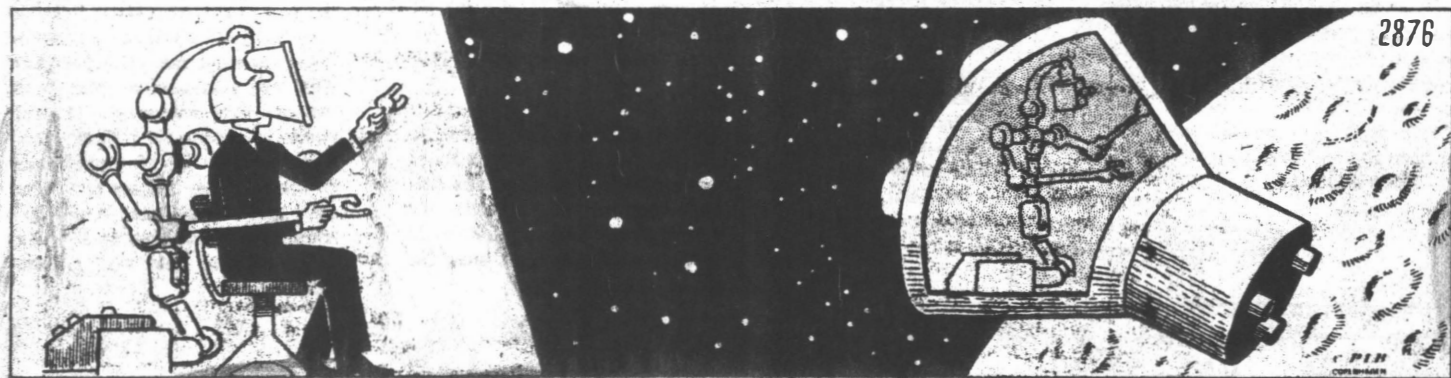
Sovjetunionen sände strax efter klockan 21 på torsdagskvällen upp en bemannad rymdfarkost, omtalade den brittiske rymdspaningsexperten Geoffrey Perry i Kettering.

Perry berättade för Reuter att han ca tio minuter efter uppskjutningen hörde signaler som tydde på att farkosten ännu befann sig över sovjetiskt territorium.

Nyhetsbyrån TASS hade ännu strax efter kl 22 inte nämnt något om rymdfärden. Sovjetunionen brukar vanligtvis inte offentliggöra uppskjutningar förrän farkosten gått in i sin bana runt jorden.

Perry, som är lärare i vetenskapliga ämnen, har flera gånger tidigare varit först med uppgifter om sovjetiska rymdfärder.

Tillförlitliga källor i Moskva har tidigare förutsagt att en kubansk kosmonaut skall finnas ombord på nästa sovjetiska rymdfarkost.

2876

Roligt att veta

"DISTANSAGERANDE"

Vid användning av den amerikanske ingenjören Bradleys telefac-tionssystem spänns

den jordbundna astronauten fast i en elektrisk "kontrollsele" som motsvarar manövrermekanismen i rymdfarkosten.

Varje gång "jordmannen" sträcker en arm utåt eller uppåt överföres rörelsen per radio till roboten uppe i luften, vilken då dubblar denna rörelse med yttersta noggrannhet. Samtidigt ger precisa retursignaler besked till "jordmannen" om hur hans order blir åthydda, och därigenom får han möjlig-

het att lägga upp sin fortsatta manövrering.

Användandet av telefac-tionsrobotar i rymden skulle bl.a. göra installation av bromsraketer och värmesköld i rymdfarkosten onödiga då det ju inte längre blev fråga om att föra människor levande tillbaka till jorden.

Forskare jann svallvågor från universums skapelse!

För några år sedan började de båda amerikanska radioastronomerna Arno Penzias och Robert Wilson studera den gåtfulla kosmiska bakgrundsstrålningen. De fann snart att hela rymden var uppfyllt av likformigt fördelad radiostrålning motsvarande den som utsänds från en kropp som har temperaturen tre grader över den absoluta nollpunkten.

Detta tillät de båda radioastronomerna att dra den häpnadsväckande slutsatsen att den kosmiska bakgrundsstrålningen är en "fossil" rest från universums födelse!

Upptäckten gjorde det också möjligt att räkna ut när denna födelse ägde rum. För omkring 15 miljarder år sedan var universum samlat i en enda supertät "droppe", ett kosmiskt ägg, - möjligen bestående av ren gravitation - som plötsligt exploderade och därmed gav upphov till tiden, rummet och den värld vi nu känner och själva är en del av.

Svallvågor

Explosionen, eller "The Big Bang", måste ha inneburit temperaturer på tio miljarder grader C eller högre. Sedan skapades bara under loppet av någon minut de viktigaste elementarpartiklarna, lätta grundämnen och inte minst strålning, som utbröt sig i universum i takt med att detta utvidgade sig. Det är just denna strålning som nu identifierats som ett slags svallvågor från skapelseögonblicket.

Utom av förekomsten av det mikrovågsiga bakgrundsbruset stöds Big Bang-hypotesen av det faktum att universum oavbrutet expanderar. Det innebär att avståndet mellan galaxerna ständigt växer. Ju avlägsnare en galax är desto snabbare rör den sig bort från oss. I dag har man registrerat radiogalaxer på mer än fem miljarder ljusårs avstånd som rusar bort med en hastighet som är drygt hälften av ljusets!

Den kosmiska bakgrundsstrålningen från universums skapelse upptäcktes med hjälp av enorma radioteleskop

Utan slut?

Hur länge kommer expansionen att fortsätta? Svaret på den frågan avgör om universum är ändligt eller oändligt. Överskrider universums massa per volymenhet ett visst kritiskt värde är gravitationens bromsande effekt tillräckligt stor för att galaxernas flykthastighet en dag ska reduceras till noll och universum dra ihop sig igen, störta in mot ett gemensamt centrum, bakas ihop till ett nytt kosmiskt ägg, explodera i ännu en Big Bang... och så vidare i oändlighet.

Satellit möter Halleys komet

Den europeiska rymdorganisationen ESA planerar att skicka upp en satellit för att möta Halleys komet 1985/1986. Det brittiska bolaget British Aerospace Dynamics Group har undersökt möjligheterna till detta.

Halleys komet kommer inom synhåll från jorden var 76:e år. Den planerade satelliten ska undersöka den kemiska sammansättningen hos kometens koma (höljet runt kometkärnan) och

dess svans.

En kamera ska ta bilder av kometkärnan och dess magnetiska fält ska mätas. Satelliten måste passera närmare än 1 000 km från kometkärnan för att de planerade observationerna ska kunna göras. Avståndet till jorden blir omkring 160 miljoner kilometer.

Sköldar på satelliten ska skydda den mot partiklarna i kometens svans.

RYMDPOST. Världens första brev som sänts via satellit tog på tisdagen en minut för att komma Atlanten mellan London och Toronto.

"Intelpost-brevet" skickades av brittiske postchefen sir William Barlow till hans kanadensiska kollega André Quillet. Kostnaden för ett "rymdbrev" är fyra pund (ca 20 kr) för första sidan och 2 pund för följande sidor.

(TT-AFF)

Kartlagd biorytm ger färre olyckor

SOVJETUNIONEN: Antalet trafikolyckor med taxibilar inblandade har kunnat minskas i Moskva. De 850 förarna på en av stadens största taxiorganisationer har genomgått en speciell undersökning där deras så kallade biorytm bestämdes. Därigenom kunde man fastställa förarnas "krisdagar" då de har försämrade reaktionsförmåga och uttömlighet och är mest utsatta för stress. Utifrån detta gjordes arbetsschema för förarna med resultatet att det blev färre olyckor.

DET FÖRSTA I VÄRLDEN

Från den 29 sept till den 9 nov pågår en UFO-utställning i Postmuseums lokaler, Lilla Nygatan 6, Stockholm. Utställningen är sammanställd av Riksföreningen UFO-Sverige.

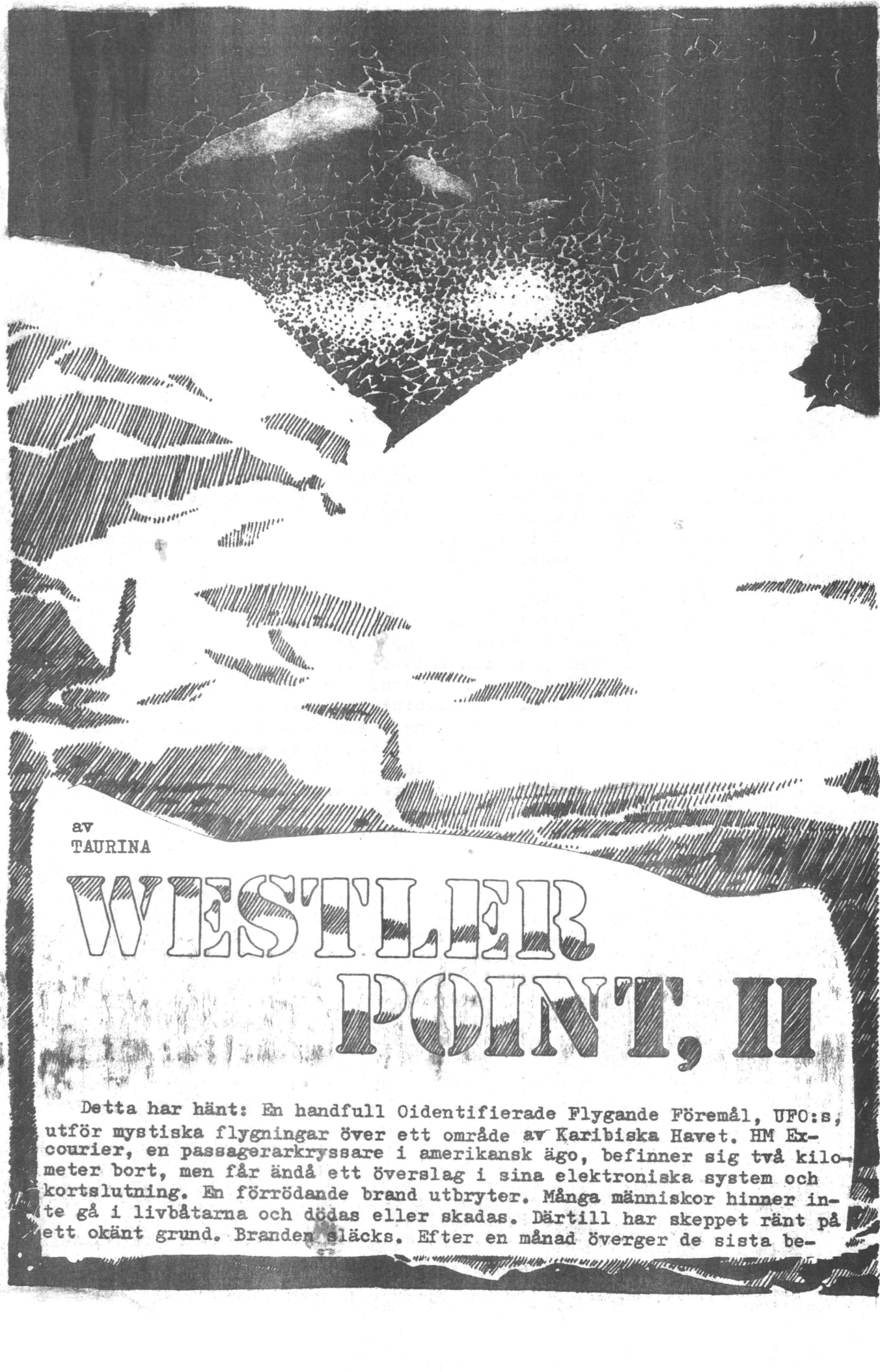
Bland många intressanta föremål visas ett frimärke utgivet av Republiken Guinea Ecuatorial-Afrika. Frammärket torde vara en raritet då det är det första i världen med bild av UFO:n.

GUNNAR SCHELIN

ATMOSFÄR. Merkurius - den av planeterna som har sin bana närmast solen - har en atmosfär, om än mycket tunn. Detta har den sovjetiske astrofysikern Bolan Kiladze konstaterat. Kiladze har gjort observationer av planetens passage över solens yta vid det stora observatoriet i Kaukasien. Hypoteser om att Merkurius har en atmosfär har tidigare framförts men inte bekräftats. Atmosfärtrycket på Merkurius är bara en tiotusendel så högt som jordens. (TT-APN)

RYMDFÄRAN BLEV LÄNGRE.

De båda sovjetiska kosmonauterna Lenid Popov och Valerij Rjumin växte tre cm var under det halvår de vistades ute i rymden ombord på rymdstationen Salyut 6. Det uppger de läkare som har undersökt dem efter återkomsten till jorden. Under vistelsen i rymden tänjdes deras muskler och ryggrad ut. Men under inverkan av jordens dragningskraft kommer de så småningom att krympa ihop till den storlek de hade före rymdfärden. (TT-TASS)

av
TAURINA

WESTLER POINT, II

Detta har hänt: En handfull Oidentifierade Flygande Föremål, UFO:s, utför mystiska flygningar över ett område av Karibiska Havet. HM Excourier, en passagerarkryssare i amerikansk ägo, befinner sig två kilometer bort, men får ändå ett överslag i sina elektroniska system och kortslutning. En förrödande brand utbryter. Många människor hinner inte gå i livbåtarna och dödas eller skadas. Därtill har skeppet ränt på ett okänt grund. Branden släcks. Efter en månad överger de sista be-

sättningsmedlemmarna det dödsdömda skeppet. Det okända fenomenet har setts av så många vittnen att det inte går att bortförklara. En undersökning, som väger in alla kritiska vetenskapliga ståndpunkter tvingas tillslut erkänna fenomenet UFO's existens. Ingen annan förklaring än att det kommer av en främmande intelligens kan presteras, förklarar USA's president i ett uppmärksammat tal.

Sju veckor efter det första intermezzot har allmänhetens intresse för Westler Point, som platsen där Excourier rände på grund i karibien döpts till, sjunkit. Området bevakas dock fortfarande eftersom en några meter bred ö har dykt upp i havet två kilometer från skeppet. Detta sker från AMD i New York.

Fredric Dawson, lektor och bosatt i Los Angeles och med stor erfarenhet av UFO-kontakter får en oktobermorgon ett ilbrev från chefen för AMD, Leo Right, tidigare en betydande UFO-kritiker. En ny helt oförutsett utveckling har startat ute vid Westler Point, och han kallas in. Just som han nått fram till centrat med nattflyget tycks Westler explodera i ståtliga fontäner. En stund senare avslöjar det tilltagande dagsljuset att ön mångdubblats i storlek under natten. Aldrig tidigare har UFO's orsakat något liknande; en dynamisk process...

Förmiddagsrusningen var över. Ett blåviolett dis hängde mellan Manhattans skyskrapor; ett avgasdis som dock minskat betydligt sedan de dramatiska trafikregleringarna 85. Männen slog sig ner vid ett bord intill panoramafönstret. Leo Right rörde tankfullt om i kaffekoppen. Han var blek. Han talade inte om det men spänningen förvandlades till en trötthet som hotade att förlama honom när han satte sig för att vila. Det fanns ingen ersättare. Fredric Dawson studerade honom tankfullt. "När bytte du sida egentligen, Leo?" Han log och smuttade på det heta kaffet. "Jag visste du skulle fråga... Till en början tydde allting på att vi hade att göra med ett plasmafenomen. Du vet brinnande metangasmoln. Moln som antänds av elektriska spänningar i atmosfären och också ger upphov till diverse elektriska fenomen, som överslag i elektroniska system. Grundstötningen antydde en kraftig sättning i havsbotten, kanske en jordbävningen som orsakat betydande förkastningar. Men det var inte så... Inte alls. Det är verkligen främlingar därute. Jag har inte riktigt fattat det än. Vi vet inte hur de ser ut, varifrån de kommer eller vad de tänker företa sig. Det irriterar mig att vi inte kan förutsäga deras beteende, men de planerar väl något djävulskap för att krångla till det för oss naturligtvis"

"Men vad övertygade dig?"

"Jag har alltid varit mycket kritisk till allt sånt här. En yrkesskada man får av forskarutbildningen du vet. Den fyrtionde dagen hade vi som vanligt en genomgång av läget. Det hade blivit en förändring sade spektroskopundersökningen. Det gick inte att argumentera mot längre" Han såg upp. "Westler Point producerade plötsligt otroliga mängder allt mer komplicerade aminosyror. Det bildades också kol, syre, väte, kisel och platina. Då kom jag ihåg ditt gamla föredrag... Ett dynamiskt, levande system..."

"Jag bara chansade. Det var en utveckling av Lynn's idéer. De är en kvarleva från urminnes tider, precis som svanödlorna... Då rådde en extrem gravitation och evolutionen försåg den nya livsformen i havet med en förmåga att bygga upp skyddande skelett av metall. På något vis tycks de ha fortlevat tack vare elektriciteten i atmosfären, men fråga mig inte hur de kan flyga!"

Leo Right skrattade till. "Det återstår fortfarande att bevisas, men jag undrar om man inte gör rätt i att satsa lite pengar på dina tankegångar. På tal om något helt annat. Hur ska vi sköta presskontakterna tycker du. Hittills har gruppen i New Port haft hand om det där"

"Kanske dags att koppla in FN istället."

"Inte än. Order från högsta ort. Det är meningen att vi ska organisera den första kontakten"

"Jaså, han tycker inte att han sitter tillräckligt säkert i sadeln inför de stundande valen", förmodade Fredric Dawson och betalade.

Kylan kom från ingenstans.

Den slog till snabbt, obarmhärtigt och till synes utan anledning.

"Vi måste kalibrera om den här konsollens instrument. Jag får felaktiga temperaturvärden. Jag har tappat 23 enheter på fem minuter! Herregud! Jag kan nästan se hur nålarna faller... Stanfield, kom hit över ett ögonblick"

Rösten hördes med kuslig tydlighet genom övervakningsrummet.

Mannen släppte allt han hade för händerna. "Det är omöjligt. Vi har de bästa instrument som går att köpa för pengar. De lämnar inte in så där utan vidare" Han böjde sig över mätartavlorna. Han tystnade. "Du har rätt, Gabi, det måste vara något fel någonstans. Det måste vara länken med NASA. Ring upp dem och kolla" Han lyfte själv en röd telefonlur. "Växeln? Okay, vi har ett litet problem här uppe i ledningen. Leta reda på Leo... Vadå ute?

Ja, det är allvarligt. Be dom söka honom i FN-huset"

Han var tillbaka på elva minuter, och slog sig andfådd ner på en stol.

"Vi kör primären. Jag vill ha allting bandat"

"Vi har just nu en temperatur av minus 28,5 grader Celsius vid Westler. Ett mindre istäcke tycks redan ha bildats. Det är 98 fot i diameter. Utblåset har en relativ höjd av bortåt 60, men verkar vara i avtagande"

"Vad säger spektrat?"

"En ökad halt av väte och kisel. Obetydliga mängder DAAC-syror"

"Några andra visuella observationer i närheten?"

"Nej, allt är lugnt, men det går knappt att urskilja Westler under isen längre. Jag måste be att få korrigera temperaturen. Vi är nere vid minus 54 grader utom vid de två fontänerna. Där håller den sig kring fem."

"Uppenbart en ny förvandling, men vad ska den vara bra för?"

Fredric Dawson kom in i rummet i sällskap med några kollegor. De hörde att något hade hänt på rösterna. Leo Right såg tomt mot dem. "Westler håller på att djupfrysasig själv. Vad ska det vara bra för? Några idéer?"

"Värmen har försvunnit någonstans, det är klart, men vart. Har vi den senaste densiteten?"

"Enligt datorn har massan tolvdubblats under natten, men ligger fortfarande kvar precis under ytan."

"Och vid Excourier?"

"Allting oförändrat. Den klumpen tycks vara död"

"Det är den nog med. Det är Westler som lever. Synd att vi inte kan komma intill för precisa mätningar. Satellitlänken ger ganska stora felmarginaler, och förändringen ryms gott och väl i dem utom när det gäller temperaturen"

"Ännu så länge"

Den lätt solbrände lektorn från Los Angeles talade långsammare. "Jag skulle gissa att värmen från omgivningen just nu koncentreras djupt inuti det där vad det nu är som blivit till där UFO:na sköt strålar ner i havet.

Otroligt! De bokstavligen stjälar värme från omgivningen... Tänker du fortfarande bryta karantänen?"

Sara Linton avbröt dem. "Pressen väntar nere vid ingången! De har tydligen snappat upp att det hänt saker vid Westler. Vad ska vi göra med dem?"

Leo Right suckade och såg sig omkring. "Denna press... Hur kan de få reda på saker och ting nästan lika snabbt som vi. Nåja, ingen ide att jaga syndare nu. Vid lunchtid. Då kan vi arrangera en presskonferens, men säg åt dem att allting är som vanligt där ute. Vi måste få en ordentlig chans att förstå vad som hänt innan vi ger oss på att försöka förklara det. Låt-ser väl rimligt, eller hur?"

Han kastade en blick på temperaturgivarna. "Det händer visst fortfarande. Minus 70 grader. Otroligt. En sådan kyla uppmäts sällan vid Jordens yta. Skicka ett nytt meddelande till Fjärde Kåren. De måste ha känt av temperaturfallet. Be dom höja beredskapen för en omedelbar evakuering. Att döma av den senaste termobilden har dom bara tio grader kallt, men det kan bli värre. Alla motorer ska startas var femtonde minut. Kommunikationsutrustningen måste kontrolleras var femte. Förvarna La Salle om att deras

18 helikoptrar kan vara på väg när som helst. Hälsa Leicht att Westler fryser ner sig själv".

Det okända hade övertaget. Fanns det något annat och bättre sätt att möta dess utmaning? Vem skulle kunna avgöra det? Superdatorer eller en handfull vetenskapsmän som slumpen givit uppgiften. Det fanns inget rätt eller fel - och händelseutvecklingen fortsatte...

"Fullbright har hört av sig, sir. Vi kan vänta oss en väderprognos i hästväg. Allting har visst kommit upp och ner"

"Kåren klarar nog av lite snålblåst om det är det det handlar om. Jag tror det börjar bli dags..."

"Tänker du verkligen bryta karantänen?", protesterade Fredric Dawson milt. "Ja, jag vill ha tre plan i området" Han lyfte den röda telefonluren och trummade in en sifferkombination. "Leo, AMD här. Jag vill ha tre M 7:or som gör var sin runda över Westler, och det omdelbart. Det är för tillfället mindre än 100 grader kallt i området så se till att planen håller sig på avstånd. Vi börjar också få in rapporter om kraftig turbulens, tryckfall och tyfonungar i centrum."

Han lade tillbaka luren. Någon korrigerade honom. "Vi är nere i minus 127,5 grader nu, men kurvan verkar plana ut. Här kommer väderleksrapporten. Milde tid! En begynnande cirkulär storm är på väg in över Fjärde Kårens bas på Tripleyöarna. Hagel och snö och vindar upp mot 65 fot i sekunden. Trycket har fallit stadigt i centrum hela tiden. Just nu 813 millibar... Istäcket har en beräknad diameter av 2600 fot..."

"Hur kan det bli en mindre nordpol där ute på en dryg halvtimme?"

Leo Right tycktes tappa tålamodet. Det okända blev nästan honom övermäktigt. Han sjönk tillbaka ner i stolen och tände en cigarrett. "Fred, samla ihop dina killar och börja räkna på det här. Jag vill veta hur länge det här kan antas fortsätta. Det kan ju bli ett så bistert köldhål att de kommersiella rutterna i närheten hotas. Och vart tar all energi vägen?"

De flesta ur AMD:s personal hade samlats i det stora rummet. Den häpnadsväckande utvecklingen gjorde dem nästan mållösa. Ute i en korridor spelade en kvarglömd transistorradio klassisk pianomusik. Två silverglänsande jaktplan lyfte mot den pärlemorskimrande himlen över Newport Air Command Base, och fick strax sällskap av ytterligare ett plan.

Han trummade en penna mot handflatan. "Varför händer detta just nu? Förr har det ju alltid bara handlat om egendomliga observationer, bilder och radarekon. Varför just nu, varför i karibien och vad ska den här nedkylningen vara bra för? Är det ett försvar. I så fall mot vad. Och om vi arbetar efter hypotesen att främlingarna kommer från yttre rymden..."

"De kanske behöver värmen för att ladda upp sina framdrivningssystem", föreslog den mexican som först tagit emot Fredric Dawson utanför AMD-huset.

"Men varför har då aldrig någon liknande observation gjorts?"

"De kanske stack upp över ytan i ett orkanöga, eller", han log med en finurlig glimt i ögonen, "det är kanske inte säsong för det här vad det nu är så värst ofta?"

Fler forskare anlände till New York med förmiddagsplan. De närmaste timmarna gick åt för att sätta in dem i det aktuella läget. Asien, Europa, Afrika och Amerika fanns representerat. UFO:s var ett internationellt problem, och AMD strävande efter att forma en undersökningsgrupp med så bred bas som möjligt; en grupp med friska ögon.

Läget förblev oförändrat ute vid Westler Point. Den tidiga eftermiddagen växte in i eftermiddagen som blev till en skir kvällning över både land och hav. Neonsljusens krek ut sina reklambudskap över husfasaderna och längs gatorna. Kollektivtrafiken arbetade för högttryck under eftermiddagsrusningen. Monotågens elektriska vinande bildade bakgrund till trafikbruset. Säkert till många lyssnares häpnad fanns en rapport om Westler med i radions fem-nyheter och en timme senare togs ämnet upp i TV-bolagens alla nyhetssändningar. Allt som sades var att något nytt höll på att hända. Fortfarande fanns inga officiella detaljer eftersom den till middagstid utlysta presskonferensen på AMD hastigt inställts utan kommentarer. End sex tycktes situationen vid Westler ha stabiliserats så pass att jaktplanen fick order om att göra en ny förbiflygning fast på lite lägre höjd.

Inga UFO's hade syns till.

L... Leo... Leo!" Kvinnan slog upp dörren, såg sig hastigt omkring och sprang ut i korridoren. All behärskning var försvunnen. Skräcken fårade hennes ansikte. Hon var ung, men såg gammal ut, och slet upp dörrarna som kom i hennes väg. Han hörde henne stående vid en kaffeautomat, kastade plastkoppen med en svordom och sprang henne till mötes. "Vad är det Linda? Har vi fått en kontakt i området?"

"Azorerna... Två nya skepp har gått på grund och brinner. Många offer har redan krävts. Det sägs att flera UFO's varit synliga..."

"Det är ju inte klokt"

"Nej, allting tycks upprepa sig. Tiden på dygnet, väderleken, händelseutvecklingen... Det är som ett mönster, en ritual"

"Vad säger de andra? Vet de om det?"

"Inte än. De sammanträder. Någonting om hur övervakningen ska skötas"

"Vem har meddelat? Iain?"

"Nej, vår sagesman i Washington. Han är kvar på tråden om du vill bekräfta. Vad tror du det är som händer?"

Han stannade plötsligt och drog kvinnan närmare sig. Det var som om tiden stannat. Ögonen tycktes livlösa, men ändå lyste vissheten om en ny kunskap i dem. "Det är ett dynamiskt system, som kommer från ett annat universum - havet. Det ser visst ut som om Dawson kommer närmast sanningen. Det är en slags föremål som flyter upp. Livlösa, enorma föremål som skeppen ränner upp på. Men vad får detta att hända nu, och vad ska det vara bra för? Och kölden, fruktansvärd, som suger värmen ur omgivningen... Det händer något där nere under ytan, men vad?"

Mexikanaren dök upp. "Sir, AMD:s förste, Beuner, har hört av sig. Han undrar vad som händer där ute. De är visst luddiga i nyheterna"

"Tack, Real, jag kommer"

Solen höll på att gå ner över Westler Point.

Utblåsen hade avstannat. Miljarder iskristaller vibrerade i atmosfären. På höjder mellan ettusen och tvåtusen meter bröts ljuset i den ena regnbågen mer fantastiskt än den andra. Vågorna tycktes liksom ha stelnat mitt i en

hundraedel av en sekund. Nu täckte snön flera kvadratkilometer av isen. Av den ursprungliga meterbredda ön syntas ingenting, men egendomliga kroppar avtecknade sig, långsmala, fläckiga av frosten, som i skruvsrörelser pressats upp genom den metertjocka isen. Ett par kilometer därifrån låg HM Excouriers förvridna vrak som fastfruset av en normalt bister vinter. I verkligheten var förhållandena än mer fantastiska. I isringens periferi ångade havet liksom vid randen av en vulkan där tusentals ton glödande magma vräks ner i vattnen. Här kokade havet vid kontakten med kylan. Den helt otroliga skillnaden mellan kyla och värme piskade upp orkanlika vindbyar, och då och då föll ännu mer snö. Färgerna djupnade i lyster. Isen blänkte matt där inte snödrivorna täckte dess vindpolerade, men knaggliga yta. Det var som om köldens ständiga nya erövringar gick under i en kaskad av knaster.

För ett par timmar sedan hade Fjärde Kåren evakuerat Tripleyöarna med flytande, fotogenstinkande motorer med destination hangarkryssaren La Salle västerut i Karibien.

Solens blekgula eldboll nuddade horisonten. Det var som om en osynlig klocka klämtat ingången av en ny tid. Med kuslig exakthet dök de medelålders skeppen upp. Inte i lufthavet så som människorna förmodat, utan på några hundrars meters djup nere i havet. Där skyttade de, enorma, mäktiga i eldfärgade rustningar vars sken silades genom vattnet och blev till tiotals gröngula speglar på ytan. De rörde sig mot Westler med osannolik hastighet. Inga ljud hördes. Havsytan krusades av ett par extra vågor - det var allt. De medelålders stannade upp vid iskanterna, gjorde några lovar och dök djupare. Sedda genom periferins tunnare is mattades ljusspeglarna och fick en mer blåaktig toning. Här och där klart grönt. Allting var över på blott en halv minut. Det

fanns inga elektroniska ögon i skyn som tillräckligt snabbt kunde berätta för AMD om uppdykandet.

En stund senare började de centrala delarna av isskorpan att darra. Stora sprickor slog upp. Den flera meter tjocka isen rämnade. Hundra meter breda vakar bildades. Omgivna av så stark elektromagnetisk strålning att ringar av kokande vatten omedelbart uppstod på isen steg de medelålders farkosterna ett tiotal meter upp över ytan. De var stora, mycket större än de först verkat och närmade sig varandra med respektfull försiktighet. Stormen tjöt. Molnen tätnade och kölden slog omedelbart dimsjuk till marken.

Så - strålningen blev så intensiv att till och med satellitögonen förnam en grumlig vision av vad som hände under molntäcket. Inga optiska ögon såg dock hur de unga, de nyss födda, prövande höjde sig över havet i ett sällsamt, blåvitt ljus. Ton efter ton av is föll av deras ryggar. De följdes av lager på lager av iskristaller som sprack loss likt äggskal. De medelålders med sina nästan metalliskt skinande kroppar rörde sig oroligt i cirklar fram och tillbaka. Detta var den känsligaste stunden. Ingenting fick störa förloppet. Kom en fara för nära skulle de kämpa och till och med ge sina liv för de nyfödda. Det var enda gången de var beredda på strid. Det var enda gången under sina mångtusenåriga liv som de var beredda att riskera sina fulländade kroppar.

Fler kristallskal föll av, klirrande som av sönderslaget glas. De medelålders vibrationer blev samstämmiga. Ultraljudet blev en chockvåg som mjukt men bestämt pressade de nyfödda ännu högre upp bort från livmodern i den uttjante åldringen och dess rykande grottor.

De första åskmullren hördes över stormens rytande. Blixtljuset fördelades, bröts i atmosfärens iskristaller och en enda blixt fick därför hela himlavalvet att för bråkdelen av en sekund flamma upp som av dagsljus. De virvlande molnmassorna syntes i kontrast. Fler blixtar stack sina trevande fingrar mot havet, mot gruppen av blåvita, vibrerande ljuspunkter innanför de medelålders. De skakade till, som bedövade, ljuset bleknade, kom igen, nu med en violett nyans. Fler blixtar slog ner. Fler nyfödda tändes. Himlavalvet flammade av magnesium. Blixtarna hackade ursinnigt med sina vassa spröt, slog sönder isklipporna jämte den gamle, vräkte undan is- och snömassorna och lämnade blågrå pelare av rök efter sig, pelare som blixtsnabbt rycktes sönder av vinden.

De nyfödda steg ännu högre. Vackra, pulserande, noga vaktade och påpassade. Formerna varierade, cirklar, ovaler eller elipser, så också ljudet, högt och vasst eller mullrande dovt.

Isen hade luckrats upp. Det var knappt ett tre kilometer brett bälte längre. Somliga partier flöt flera meter under vattenytan, andra tornade upp sig långt ovanför, förvridna och nerslipade. Här och där hade vinden karvat skålar. Ett klapprande ljud hördes när isblocken slog mot varandra, de nyfödda, och medelålders avlägsnade sig, värmen försvann. klapprandet upphörde och skikt på skikt av nya isflak slog spångar över issörjan.

Temperaturen föll.

Den gamle hade fått buken sargad av cirkelrunda hål. Det var svårt att uppfatta storlek och form. Ytan var gråmelerad. Ur det uppbrutna innandömet rann en ångande, mörk vätska...

På efternatten var allting slut. Isen skalv under trycket från strömmarna och vinden. Kokande vattenstoder sprutade upp och kroppen, gammal och uttjänt med sitt elastiska inre och metergrova ådror, darrade av spasmer; fem minuter senare tippade den gamle över och försvann ner i sitt universum - i havet.

- SLUT -

■■■ Om hundra år kan mänskligheten vänta sig att för första gången få kontakt med en civilisation på en främmande planet utanför vårt solsystem. Och rimligen bör jordens invånare inte ha något att frukta av en sådan historisk kontakt, det blir förmodligen ett vänskapligt möte.

Det tror i varje fall den framstående tjeckoslovakiske rymdforskaren Rudolf Pecek i en intervju i den sovjetiska veckotidningen Nedelja. Pecek kan sägas vara den person som leder mänsklighetens seriösa studier och experiment för att etablera kontakt med ett förnuft eller en civilisation utanför vårt planetsystem. skriver TT:s korrespondent från Moskva.

Han är nämligen ordförande i den internationella astronautikakademiens sk kommitté för kommunikation med tuomjordiska civilisationer (CETI). Arbetet inom kommittén är ett ambitiöst internationellt forskningsföretag och har inget att göra med vare sig flygande tefat eller den tyske författaren von Daenikens "hågkomster om framtiden", försäkrar Pecek.

□ Före 1980

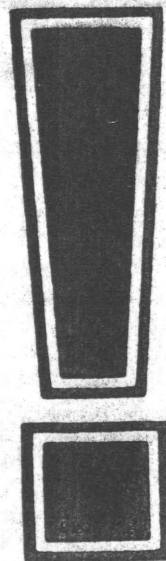
Pecek tror att det före 1980 kommer att existera ett satellitteleskop med vars hjälp det skall bli möjligt att för första gången studera en planet hos stjärnan Epsilon i stjärnbilden Eridanus och en planet i stjärnan Tau i stjärnbilden Cepheus (Valen).

Hittills har det varit omöjligt att studera dessa planeter, trots att de ligger på relativt överkomligt avstånd från jorden och dessutom är av lämplig ålder. Sett från jorden försvinner nämligen dessa planeter i ljuset från sina stjärnor.

Just till en planet hos stjärnan Tau knyter forskarna stora förväntningar. Den ligger på "endast" 12,2 ljusårs avstånd från jorden.

Många astronomer och andra forskare anser att mänskligheten har mycket att frukta av ett möte med en tuomjordisk civilisation. De föreställer sig att detta okända "något" kommer att ha aggressiva avsikter eller att mänskligheten får en chock vid ett eventuellt möte med en överlägsen civilisation.

"Snart möter vi varelser från andra världar"

□ Störst

Forskare världen över arbetar nu målmedvetet för att få ett definitivt svar på den eviga frågan om det finns något liv och något förnuft utanför vår egen jord.

– Jag hoppas att tex de amerikanska Vikingsonderna skall kunna avgöra om det finns något liv på planeten Mars. Deras uppgift är ju att söka efter spår av organiskt liv på den röda planeten, säger Pecek.

Men annars är forskarna i dag mest inställda på att ge sig iväg utanför vårt planetsystem i jakten på liv och tänkande varelser. Detta skall bli möjligt med hjälp av enorma radioteleskop, inte bara på jorden utan framför allt i satellitbana runt jorden.

I Sovjetunionen har man nu byggt färdigt världens hittills största radioteleskop, Ratan-600, med en diameter av 600 meter. Tidigare var ett amerikanskt teleskop på Puerto Rico med en diameter av 300 meter världens största.

Men detta är bara början. I en bana runt jorden skall man enligt Pecek kunna placera teleskop med antenner med en yta av upp till en kvadratkilometer.

□ Frälsare?

– Men personligen tror jag att de tänkbara besökarna eller kontakterna från en annan civilisation varken kommer att bli mänsklighetens frälsare eller dess förförare.

– Ett eventuellt förnuft på en främmande planet, i stånd att etablera kontakt med jordens invånare, kommer framför allt att vara intresserat av kunskap och vetande. Deras uppsåt blir alltså vänskapligt.

Och när blir då allt detta verklighet? I slutet av nästa århundrade, tror Pecek.

– Det krävs minst hundra år av systematisk och minutios forskning med hjälp av gigantiska – och hela tiden större och större – radioteleskop innan vi är framme vid målet.

– Naturligtvis kan vi råka ut för något oönskat. Men vi bör ställa in våra forskningar på att inom löppet av hundra år etablera kontakt med varelser utrustade med förnuft i världsrymden. Och under hela den tiden måste vi tro på ödets generositet och på mänsklighetens lyckliga stjärna, slutar Pecek i intervjun i Nedelja.

Så berättas det...

Liktåget med de två kistorna varslade om olyckshändelse

MIN 16-ÅRIGE BROR och hans något äldre kamrat var en söndag för flera år sedan på väg till socknens fotbollsplan, där traktens pojkar spelade boll. De cyklade, men plötsligt stannade den äldste pojken vid vägkanten. Min bror vände om, han trodde kamraten fått punktering på ett däck.

Kamraten bar sig underligt. Åt, sade till min bror att ställa sig efter vägkanten och stå still. Tog av sig mössan och sade:

— Ser du inte liktåget?

— Nej, sa min bror, som inte fattade någonting, men såg på kamratens allvarliga skrämde ansikte att något var fel.

OM EN STUND gick ynglingen upp på vägen igen, och frågade:

— Såg du verkligen inte liktåget som kom från gården där och körde mot kyrkan, och det var två kistor?

— Asch så du pratar, sa min bror, du måste ha somnat på cykeln och drömt, här har ingen åkt på vägen.

Pojkarna fortsatte till bollplanen som låg i närheten av kyrkan, där också de två äldsta pojkarna från den utpekade gården var. Snart var upplevelsen glömd, för min brors del åtminstone.

EFTER MATCHEN brukade pojkarna åka till en liten sjö i närheten, så gjorde också de flesta denna gång. Där var en stor sten som de brukade dyka ifrån, och fin botten i sjökanalen. Plötsligt varnade en av bröderna från gården att brodern ej kom upp, efter att ha dykt samtidigt som han själv.

En pojke sprang nu efter hjälp, de andra sökte ivrigt efter kamraten, ivrigast var brodern, och alldeles förtvivlad.

Efter en god stund fann de gossen, men trots alla upplivningsförsök hade livet flytt. Det var en ledsen skara pojkar som åkte var och en till sitt på kvällen.

PÅ MÅNDAGEN var pojken som mistat sin bror sjuk. Doktorn kom: dubbelsidig lunginflammation och svår chock. På onsdagskvällen dog han. Söndagen efter kom liktåget från gården, där var två kistor. Nu såg min bror dem också. Alla bollspelarna var samlade vid kyrkan, för ett sista farväl till sina båda avhållna kamrater.

Detta berättade min bror för mig när det hände, och nu igen efter alla år talade han om denna händelse, som ännu i dag är lika oförklarlig. Det den ene ser, ser ej den andre, och det är nog bäst så...

K.E.

Roligt att veta

"DISTANSAGERANDE"

Det finns dock en naturlig rans för den jordstyrda rymd-robotens möjligheter, och den ligger ca. 50.000 km från

jorden. Redan på detta avstånd börjar nämligen överföringen av jordpilotens order och svar från hans mekaniska drar i rymden att ta så lång

tid för färden fram och tillbaka att den erforderliga samtidigheten i rörelserna upphör. Om t.ex. en mekanisk pilot som landat på Mars fick syn på en marsmänniska skulle TV-bilden av denna behöva tre minuter för att med ljusets hastighet nå tillbaka till jorden, och även

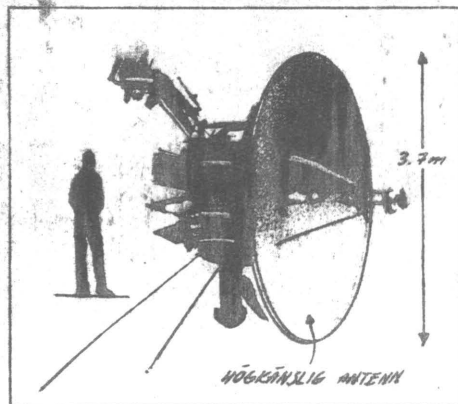
om besked ögonblickligen gavs från jorden att gripa den främmande varelsen, skulle beskedet ta ytterligare tre minuter för att nå tillbaka till Mars. Och då hade marsmänniskan nog för länge sedan sprungit och hämtat hjälp.

4000 km från Titan

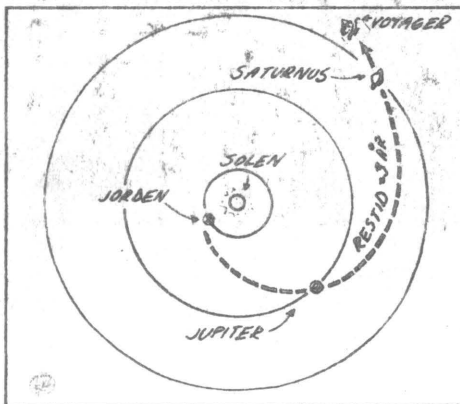
Efter en färd på mer än 3 år och över 2 miljarder km genom rymden kommer de amerikanska Voyagersonderna att utforska Titan – en av solsystemets märkligaste himlakroppar!

Den främmande världen brer ut sig under rymdsonden som sveper in från stjärnorna. Den har en atmosfär som är tätare än den vi finner på Mars. Bergskedjor och slätter tonar fram i rymdfarkostens sökande kameraögon. Den främmande världen är Titan – Saturnus största måne. Titan är solsystemets största

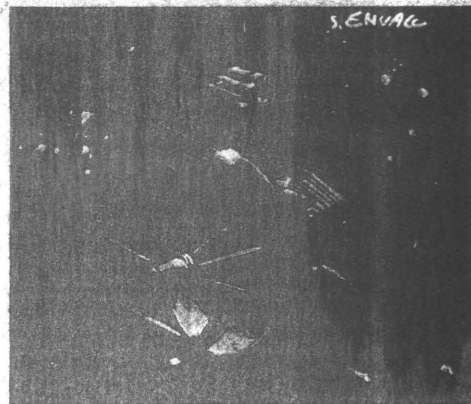
satellit. Den är betydligt större än jordens måne och till och med större än planeten Merkurius. Titans atmosfär består av metan och troligen också av kväve. Forskarna håller inte för uteslutet att någon form av primitivt liv kan ha bildats på Titan. Och man hoppas att Voyagersonderna skall ge svaret på frågan.

De båda Voyagersonderna är fullspäckade med kameror och vetenskapliga instrument. De är identiskt lika och väger 815 kg. Eftersom de flyger bort från solen använder de atomkraft som energikälla i stället för solceller.

Voyagersondernas väg till Titan och Saturnus går via Jupiter. Genom att svepa tätt förbi Jupiter slungas sonderna vidare ut mot Saturnus med ökad hastighet. "Gravitationseffekten" ger en tidsvinst på 3 år!

Efter passagen förbi Saturnus och Titan fortsätter Voyagersonderna ut mot stjärnorna för att till slut lämna solsystemet. NASA räknar med att kunna hålla kontakt med dem över ett avstånd av 15 miljarder km!

UFO-FRÅGAN, Unidentified Flying Objects, på svenska oidentifierade flygande föremål har genom åren i svensk dagspress behandlats ur två aspekter. Dels i uppseende-väckande aktuella referat i samband med inträffade observationer, ofta med en redigering som stimulerar fantasin och engagerar läsaren inför det okända. Dels förekommer orienterande, subjektiva artiklar, som i stort sett går ut på att UFO:n är ballonger, optiska fenomen, flygplan, satelliter, meteoriter, skära elefanter och misstolkade synintryck

Vidare sägs det, att inga vetenskapsmän engagerar sig i UFO-frågan, ingen astronom har någonsin sett ett UFO etc, mao helt felaktiga påståenden.

Man får intrycket att tefatens vänner kämpar mot en väldig konspiration, som medvetet hemlighåller sensationella och skräckinjagande fakta !

Någon sådan påverkan eller censur existerar naturligtvis inte. Däremot har UFO-problemet fått en kuriosabetonad prägel och ofta ett stänk av löjets skimmer i svenska massmedia. Framförallt har seriöst material haft mycket svårt att bryta igenom denna attitydbarriär. Det är i stort sett enbart landsortstidningar samt regional/lokalradio, som under senare tid börjat avvika från detta mönster.

Riksorganisationen UFO-Sverige ägnar speciellt intresse åt denna attitydbarriär. Vi har många gånger genom åren tvingats konstatera, att serösa och för UFO-frågan positiva inlägg ignorerats i svensk press.

VEMS ÄR FELET? Det enda vi kritiserar är att bevakningen varit svag. Journalister kan rimligen inte vara så mycket mer informerade än folk i allmänhet. Eftersom ämnet också är svårbehandlat genom de mångsidiga problemställningar som det utlöser, är detta ytterligare hinder för en balanserad och saklig bevakning.

Allmänhetens stora intresse för UFO-frågan har många gånger styrkts genom attitydundersökningar, givetvis inte utförda av oss, och ämnet kräver - kanske inte större utrymme i spalterna - men däremot en seriösare pressbevakning.

För de flesta har begreppet UFO kommit att framstå som rymdskepp från främmande planeter. Debatten har genom åren präglats av detta begrepp och de som gjort sig mest hörda är fantaster och okritiskt troende. Detta återspeglas också i den tendentiösa UFO-litteratur vi har på svenska. Vederbörande har i första hand velat pådyvla andra människor sina åsikter.

VI SOM AKTIVT arbetar inom Riksorganisationen UFO-Sverige tror ingenting. Däremot kan vi säga, att vi tvingas böja oss för det omfattande faktamaterial, som redovisas från hela världen. Vi konstaterar endast, att det existerar ett fenomen kallat UFO, som bör utforskas vetenskapligt och utan förutfattade meningar. Detta är vår huvudsakliga målsättning. Om det sedan rör sig om utomjordiska besök eller andra fenomen får framtida forskning visa.

Många människor har den missuppfattningen, att vi bygger vår argumentation på fotografier av UFO:n. Vi vill därför framhålla, att fotografier av UFO:n utgör inte något som helst bevisvärde i sakfrågan. Likväl som det finns falska hundralappar, finns det falska UFO-foton. Ett foto utgör dock ett komplement till en observation där flera personer än den fotograferande har iakttagit föremålet.

Bland våra medlemmar - men även i vida ringar av sympatisörer utanför vår organisation, finns vetenskapsmän, politiker och representanter inom försvaret, som inte vågar agera öppet i UFO-frågan under rådande förhållanden. Trångsynta auktoriteter har i över 30 års tid i stort sett lyckats kväva en seriös debatt och dragit opinionsbildare och massmedia med sig.

UFO-SVERIGE är en ideell organisation med f.n. ca 2.000 medlemmar. Våra fältforskare och lokala arbetsgrupper runt om i landet måste själva, ur egen ficka, finansiera all utredningsverksamhet och uppföljning av inrapporterade luftfenomen. Trots detta lyckas vi klara upp närmare 80 procent som misstolkningar av kända fenomen. Resterande kärna kvarstår som UFO-fenomen och t.ex. 1976 var denna rest 110.

UFO-Sverige har utarbetat egna frågeformulär som fylls i av den som gjort iakttagelsen. Dessa formulär sänds in till rapportcentralen i Köping där man tacklar varje enskilt fall efter angelägenhetsgrad. Oftast gäller det att nå snabb personkontakt med observatör och vittnen och få deras redogörelser väl genomgångna, innan en nyfiken omgivning gör att perspektivet förlorats.

UFO-Sveriges alarmeringscentral telefon 0221/ 31025 är bemannad dygnet runt och frågeformulär kan rekvideras från UFO-Sveriges rapportcentral, Box 151, 731 01 KÖPING.

Som organisation verkar vi för att föra upp UFO-frågan på en "ansedd" nivå och vi tar klart avstånd från fantaster och okritiskt troende, vilka tidigare dragit ett löjets skimmer över UFO-frågan. Vår främsta uppgift är således att påverka de attityder, som hittills styrt debatten, och som framställt oss som blåögda entusiaster.

Det är inte vi som ser "flygande tefat" ! Thorvald Berthelsen

HISTORISK TILLBAKABLICK

Okända flygande farkoster har inte bara observerats i vår tid. Mängder av urkunder från hela världen innehåller berättelser om farkoster som onekeligen visar stor likhet med våra dagars UFO. I praktiskt taget alla gamla kulturer finns det legender om rymdfarkoster och "människor som kom från skyn". En indianlegend från Peru, säger följande: "På den tiden innan vatten täckte Jorden, talade våra förfäder med folket från himlen som kom på den glänsande vägen i skyn". I den välkända Altamiragrottan i Spanien finns förutom tusentals teckningar av djur, också andra tecken och former som onekeligen för tanken till andra saker än djur. Det är svårt att föreställa sig att primitiva människor, utrustade med stenyxor och klädda i djurhudar, enbart med hjälp av sin fantasi skulle kunna föreställa sig föremål som i så påtagligt hög grad liknar farkoster, stående på fyra ben och försedda med antenner och stegar, lika de som finns idag. I vår egen bibel finns ett i UFO-sammanhang ofta citerat exempel från Hesekiel 1:4 "Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det, och mitt däri, mitt i elden, syntes något som var såsom glänsande malm." Beteckningen lysande moln är intressant. I moderna UFO-rapporter beskrivs ibland farkosterna som lysande moln. Ett annat exempel från bibeln, i andra Mosebok beskriver hur Israeliterna leds genom öknen av ett lysande moln. Låt oss sedan göra en liten resa genom världshistorien och titta på några av de uppteckningar man kan hitta i gamla krönikor och tidningar.

1450 f.Kr. Farao Totmes III såg tillsammans med sin armé, "mäktiga eldcirklar" i skyn. De lyste starkare än solen.

99 f.Kr. "Mot solnedgången gick ett runt föremål, liknande en sfär, eller en cirkulär sköld genom skyn, från väst mot öst."

1269 6 dec. Ett underligt ljus format som ett kors lyste högt uppe i luften och sken ner på staden Krakow, Polen, och hela landet.

1619 Flüelen, Schweiz. Ett enormt långt, lysande föremål som flög utmed en sjö, iakttaget av prefekten Christopher Schere.

1752 Ångermanland, Sverige. Eldglober som utgick från ett långt, skinande, rörformigt föremål.

1772 30 okt. Notis i Norrköpings Wecko-Tidningar. Där uppges det att under dimmigt väder den 30 oktober 1772 kl. halv 7 på morgonen syntes på himlen en "Eld-Kula, efter ögonmåttet af et Thee-Fats storlek, som sedan den stådt et ögonblick stilla under samma tid den likasom blef något större, åkte från Öster til Väster wid pass en alns längd eller något däröfwer, hwarefter den förswann och lämnade som någon ljus eller klar rök efter sig!"

1845 25 juli. Florens, Italien. En enorm eldskiva "flera gånger större än månen", svävar ovanför staden.

1880 20 aug. En blänkande vitgyllene cigarr med spetsiga ändar iakttagen av M. Trecul i Franska Akademien. Ett mindre föremål iakttas senare lämna moderskeppet med en svans av gnistor i kölvattnet.

1904 24 feb. Ångfartyget Supply siktade tre lysande skivor av fyra gånger solens omfång. De flög i noggrann formering, först under några moln på en beräknad höjd av 1.500 meter. Sedan steg de upp i molntäcket och försvann.

UFO-OBSERVATIONER

I modern tid började det vid 1946 dyka upp okända "spökraketer" över Skandinavien. Annars brukar man räkna med Kenneth Arnolds upplevelse som den första i modern tid. Det var under en affärsflygning i västra USA som han vid Mt. Rainier såg 9 st skivformade farkoster, som på linje sick-sackade ut och in mellan bergstopparna. Han beräknade deras hastighet till ca 1600 km/tim. På journalisternas förfrågan beskrev han dem som två jättelika tefat lagda mot varandra, och härav "fastställde" journalisterna uttrycket flygande tefat.

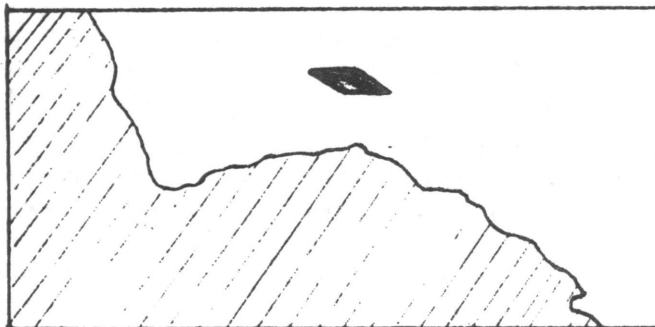
Astronomen Clyde Tombaugh, som upptäckt planeten Pluto, hör till dem som observerat UFO. Omkring kl. 22.45 den 20 augusti 1949 var han och hans hustru och svärmodern upptagna med att spana upp mot himlen utanför hans hus i Las Cruces, New Mexico. Plötsligt fick de då syn på ett cigarrformat föremål med två rader av fönster som lyste med ett grönaktigt ljus. Fönstren föreföll rektangulära. Föremålet höll rak kurs mot horisonten ca 25° sydst. De sex till åtta rektanglarna bildade ett mönster som från observationspunkten hade en längd av ca 1°, dvs. dubbla månens skenbara storlek. Tombaugh sade: "Under alla mina tusentals timmar av himlaobservationer har jag aldrig sett något så sällsamt som detta. Jag var så förvånad att mitt intryck blev något förvirrat. Hur mycket hade jag icke önskat att jag då haft en kikare till hands. Inte ett ljud hördes. Tombaugh uppger också att han vid andra tillfällen sett tre föremål som trotsar alla förklaringsförsök.

Piloter, såväl civila som militära, har sett, jagat och filmat dessa farkoster vid många tillfällen. En intressant händelse ägde rum över Mexicogolfen den 6 december 1952, då en B-29 med flera mans besättning var på väg hem. Höjden var 6000 m. Plötsligt får den ena av B-29:ans båda radaranläggningar kontakt med flera okända föremål, som med hög fart rusade mot planet. Strax innan kollisionsögonblicket vek de av åt sidan. Radarna gav hastigheten 8000 km/tim. Utrustningen kollades, men befanns vara felfri. Strax efter sågs de på radarn igen. Denna gång kom de bakifrån med samma hastighet. I närheten av B-29:an saktade de av och följde planet en bit. Plötsligt satte de fart framåt igen och en av besättningsmännen hann få en skymt av ett blålysande föremål, som med stor hastighet passerade planet. Nu hade man även på radarn fått kontakt med ett jättelikt föremål snett föröver (dess radareko var 13 mm långt). De små skivorna togs ombord på denna jättelika farkost, som då hade samma fart, dvs. 8000 km/tim. Sedan accelererade den på ett par sekunder till 14.000 km/tim och försvann ut i rymden. Rapporten är av U.S. Air Force klassad som UFO(oidentifierade flygande föremål).

Strax efter middagen den 16 januari, 1958, förberedde ett Brasilianskt örlogsfartyg, Almirante Saldanha, som deltog i det internationella geofysiska året, att kasta loss från ön Trinidad som ligger strax intill kusten vid Brasilien.

Skeppets besättning omfattade en pensionerad Brasiliansk flygvapenofficer, kapten José Teobaldo Viegas, och, efter en förfrågan från den Brasilianska flottan, experten på undervattensfotografering Almiro Barauna, ett flertal andra vetenskapsmän och en högt utbildad grupp havsforskare.

Kapten Viegas befann sig på däckets tillsammans med ett antal vetenskapsmän och besättningsmedlemmar när ett saturnusformat föremål plötsligt dök upp på himlen. Alla observerade UFO:t samtidigt.

HÄNDELSEN ÖVER GOOSE BAY

4

Kl. 17 den 29 juni 1954 hade det brittiska trafikplanet Centaurus lämnat New Yorks flygfält vid Idlewild för sin tabellenliga flygresan till London. Detta var ett lyxplan, tillhörande BOAC, en dubbeldäckad stratosfärkryssare, utrustad med liggplatser och med ett cocktail-hörnrum. Kapten James Howard förde kommandot på detta milliondollar-skepp. Han är en lugn, kompetent pilot på 33 år. Under kriget var kapten Howard bombpilot i Royal Air Force. Som BOAC-pilot hade han flugit 265 gånger över Atlanten. Under sitt kommando hade han en besättning på elva män, alla veteraner från färder över Atlanten. Centaurus flög över St. Lawrencefloden på 5800 m höjd och med en hastighet av 435 km/tim. Inom 45 min. skulle man landa vid flygbasen Goose Bay i Labrador för att ta in bränsle före atlantresan.

Då kapten Howard kontrollerade ankomsttiden, uppenbarade sig ett mörkt objekt några kilometer till vänster. Det flög parallellt med planet och syntes tydligt i ljuset från den sjunkande solen. Omkring denna mystiska farkost manövrerade flera smärre runda föremål. Kapten Howard och hans andrepilot Lee Boyd betraktade scenen i stum förundran. Till nu hade kapten Howard skeptiskt avfärdat alla rapporter om flygande tefat, och Boyd hade bara varit till hälften övertygad. De smärre tefaten såg ut att flyga in och ut från den större farkosten. Rätt som det var ändrade moderskeppet sin position och därvid såg det ut som det bytte form, precis som när ett aeroplan syntes anta olika former, då det ses från olika vinklar.

Både kapten Howard och Boyd var övertygade om att föremålen var fasta. Att döma av deras sätt på vilket de sex små UFO:rna manövrerade - kretsande och uppenbarligen antrande moderskeppet - stod de tydligen under intelligent kontroll. Boyd anropade Air-Force-basen vid Goose Bay och rapporterade den sällsamma formationen. Inom några sekunder hade två US stridsplan - Sabrejets - larmats för att möta Centaurus. Så dags hade hela besättningen och en mängd passagerare sett tefats-formationen. Hade flygningen gällt enbart lasttransport skulle nog kapten Howard riskerat ett försök att komma närmare föremålen. Men han hade 62 liv i sina händer, 11 besättningsmän och 51 passagerare, och han avstod.

Moderskeppet och de smärre tefaten höll ännu jämn fart parallellt med Centaurus, då en reapilot anropade trafikplanet från en punkt ca 30 km därifrån. Kapten Howard svarade att tefaten fortfarande hängde med hans plan i samma tempo.

--- Jag kommer dit om två eller tre minuter, sade Air Force-piloten. Då hände det något underligt. De smärre skivorna förenade sig snabbt med moderskeppet och detta accelererade med våldsam fart. Inom ett par sekunder var den större maskinen försvunnen.

Kapten Howard och hans andrepilot stirrade på varandra. I över 15 min. hade formationen hållit jämn takt med Centaurus.

Det kunde knappast ha varit ett tillfälligt sammanträffande att de sex UFO:rna hastigt hade tagits ombord på moderskeppet och flytt i det ögonblick då Sabrejet-planen närmade sig. Antingen hade deras instrument fångat upp reaplanen eller också hade de hört radorapporterna.

När stratosfärkryssaren landade vid Goose Bay, utfrågades besättningen av det amerikanska flygvapnets officerare, tillhörande underrättelse-tjänsten. Vid midnatt, sedan det försenade trafikplanet lyft, hade en hemlig rapport radierats till USA. Den väckte betydlig oro på högsta ort i Wasningtton, nyheten var redan ute i engelska och amerikanska pressen. Detta var ett allvarligt slag mot den officiella mörkläggnings-politiken. UFO:rna kunde inte bortförklaras.

Alla de elva männen i besättningen hade undertecknat en rapport, där

de intygade att de uppgivna detaljerna stämde. Tolv passagerare hade också bekräftat iakttagelserna - de andra hade antingen uppehållit sig i sina liggplatser eller i cocktailrummet.

Kapten Howard var inte böjd för att spekulera men sade: "De blixtrade plötsligt inom synhåll och det var klart att de inte var vanliga flygtyper. Jag kunde svära på att de var solida. De flög 120 km jämsides med stratosfärkryssaren. Det var ett stort dominerande föremål och sex andra, smärre föremål som manövrerade runt det stora. Först såg det ut som om det vore format som en manet. Sedan antog det formen av en pil."

Boyd förklarade offentligt att föremålen utan tvivel var rymdskepp. Boyd hade liksom sin kapten utmärkta meriter. Under kriget hade han anfört en skvadron av den ryktbara Pathfinder Force (vägröjarstyrkan) och han innehade det förnämsta flygarkorset m.m. Han var också veteran i oceantrafiken.

- Vad vi såg, sade Boyd till pressen, var solitt, manövrerbart och intelligent behärskat. Vi hade en lång tid på oss att iaktta dem (15-20min.). Det var svårt att ge en precis bedömning, men jag tror att det stora skeppet var ungefär dubbelt så stort som ett genomsnittshus och att de smärre farkosterna var i samma storlek som vårt trafikplan. Övernavigatören George Allen hade också varit med om hela händelsen från dess början. Han beskrev den runda svällningen hos huvudföremålet och dess likhet med en deltavingad flygtyp. Han bekräftade att formationen tycktes bestå av ett basskepp och ett antal satelliter. Andra i besättningen, Douglas Cox, radio-officer, Daniel Godfrey och William Stewart, mekaniker, och flygvärdinnan Daphne Webster gav identiska uppgifter om den sällsamma formationen.

Vid ungefär samma tid hade männen på flottans isbrytare Edisto sett föremålen då de befann sig vid Ungaba Bay, Kanada, hundratals kilometer från Howards möte med UFO:orna.

Deras beskrivning överensstämde nästan ordagrant med Howards:

- Föremålet syntes ändra form liksom en manet som simmade västerut. Det såg också ut som en pil ibland.

Nordöstra luftförsvarskommandot släppte ut en kommuniké som lydde: "Iakttagelsen har tolkats som ett okänt naturfenomen, möjligtvis en hägring".

För envar som kände till fakta var detta svar fantastiskt. Att männen på Edisto, miltals därifrån, skulle ha sett precis samma fenomen eller hägring vid nästan samma tid som BOAC-folket såg den, var otroligt. Eftersom Edistos besättning gjorts otillgänglig för pressen, var det omöjligt att få vidare detaljer.

Några veckor senare punkterade kapten Howard helt lugnt den konventionella förklaringen:

- På 5800 m höjd - en hägring av vad då? Av vårt eget trafikplan? Nej. Det skulle då vara en reflexskugga. Skuggan måste falla på något för att synas och här fanns ingenting. Ljuset från den sjunkande solen kunde omöjligt kasta en skugga mot sig självt.

Kapten Howard tillkännagav sin åsikt i London Sunday Dispatch. I en artikel med titeln "Vi var skuggade av något från den yttre rymden", framlade han den enda för honom tänkbara förklaringen:

- Det måste ha varit något slags sällsamt rymdskepp från en annan värld. I så fall spanade en annan värld på Centaurus den där junikvällen - spanade och väntade på vadå? En dag skall vi få veta det och jag är viss om att den dagen kommer att bli mäktiga betydelsefull för människosläktet. Jag hoppas att jag är här för att bevittna det.

I och för sig räcker enbart dessa rapporter för att visa dessa farkosters icke-jordiska ursprung. Att liknande rapporter numera finns i mängder världen över, ökar bara bevisens tyngd.

MÖTEN MED RYMDMÄNNISKOR

En av de intressantaste och mest omdiskuterade sidorna av UFO-saken är rapporter om landade tefat och observationer av varelserna i dem de s.k. ufonauterna.

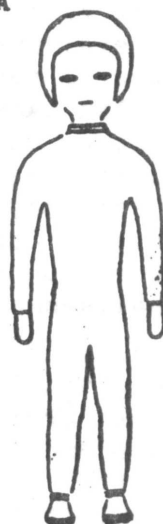
Eftersom tefaten uppvisar ett intelligent rörelsemönster så måste ju uppenbarligen någon färdas i dem. Det finns därför ingen anledning att avfärda de tusentals rapporterna om tefatspiloter som nu finns dokumenterade.

Man kan skilja mellan två huvudtyper av varelser som observerats. Vanligast är varelser med en längd av 90-130cm. I ett flertal rapporter förekommer dock varelser som är helt lika oss.

En augustinatt 1958 observerade en herr Neumann i Härja, Västergötland en liten varelse (A) och ett landat tefat. Ufonauten bar en slags hjälm och en overallliknande dräkt. När Neumann fick syn på varelsen sprang denna iväg mot en diskusliknande farkost. Ufonauten sprang upp för en steg som löpte upp i centrum av farkosten. Sedan hördes ett sjungande ljud när farkosten sakta lyfte. Den accelererade sedan våldsamt och försvann.

Under bärplockning i Norge 1954 observerade Edith Jacobsen och hennes syster Asta Solvang en varelse (B) när den klev in i en farkost som liknade "två jättestora grytlock placerade mot varandra". Ett svagt surr hördes när farkosten steg mot skyn och försvann. Systrarna teg länge om sin upplevelse av rädsla för att bli utskrattade.

A

B

I ovan nämnda fall rörde det sig bara om observationer av rymdmänniskor. Men i en del fall påstås verkliga kontakter ha ägt rum.

Det finns över hela världen mängder av personer som säger sig ha träffat människor från andra världar och talat med dem. Dessa s.k. kontaktpersoner har blivit en av ufologins mest omdiskuterade sidor.

Många avfärda alla kontaktberättelser som science-fiction eller bluff. Tyvärr har det förekommit att personer satt ihop en kontaktberättelse i rent vinstsyfte. Det har dock ganska lätt kunnat avslöjas.

Men det finns ett flertal kontaktfall där man inte har kunnat finna något som tyder på att berättelsen är förfalskad. I flera fall har det förekommit andra vittnen vid kontakten och dessa har intygat händelsens riktighet. Många kontaktpersoner har också tagit foton och filmer som man efter noggranna analyser kommit fram till vara äkta.

En fråga som dyker upp här är, varför rymdmänniskorna inte landar öppet? Av den information som kommit från utomjordiska källor kan vi dra den slutsatsen att vi ännu inte är mogna för en så stor händelse.

Vad som nu sker över hela världen (ständiga observationer av tefat) får därför tolkas som en psykologiskt genomförd inledning till en öppen kontakt mellan två civilisationer. Denna kontakt kommer uppenbarligen att bli en av de största händelserna i världshistorien.

Med tanke på det resultat som ett utbyte av kunskap inom områden som naturvetenskap, kultur, religion etc. kan ge, så kan väl knappast någon förneka att UFO-frågan är en av de viktigaste för mänskligheten.

UTTALANDEN AV AUKTORITETER

U Thant, FN:s f.d. generalsekreterare: "Näst Vietnam är UFO-problemet det viktigaste i världen."

Bernard Lowell, - Chef för det berömda Jodrell Bankobservatoriet i England: "Visst finns det övermänniskor ute i rymden".

Barry Goldwater, f.d. USA-senator: "Flygande tefat, UFO eller vad ni vill kalla dem, är verkliga".

Lord Dowding, flygmarskalk, överbefälhavare för R.A.F., det brittiska flygvapnet under andra världskriget: "Existensen av flygande tefat är styrkt med så starka bevis att jag är helt övertygad, och därför måste vi med allvar studera dessa fenomen. - Mer än 100.000 vittnesbörd om iakttagelser av flygande tefat finns registrerade".

Herman Oberth, professor, rymderans fader: "Då det finns mer än 70.000 vittnesbörd om flygande tefat - enligt Lord Dowding mer än 100.000 - är det inte lätt att motbevisa att det rör sig om farkoster som kommer från andra solsystem. I 11% fall, ca 8000 observationer, kan humbug, fantasi och hallucinationer helt uteslutas, ty det rör sig om gamla flygoffice-rare och radarbilder och fotografier från personer av högsta integritet". (Uttalandet gjordes 1960)

Pierre Closterman, en av Frankrikes mest berömda jaktplanspiloter: "De flygande tefaten existerar. Jag har själv sett amerikanska arméns hemliga dossier beträffande dessa problem och av den drar jag slutsatsen att de kommer från en annan värld. Varken Amerika eller Sovjetunionen är i stånd att bygga sådana flygfarkoster. Dessa tefat är resultat av en teknik som ligger på ett mycket högre plan än det som vår tekniska vetenskap hittills uppnått".

Albert M. Chop, f.d. Pr-chef för NASA: "Jag har under en lång tid varit övertygad om att flygande tefat är interplanetariska. Vi bevakas av varelser från yttre rymden".

Edward J. Ruppelt, kapten, f.d. ledare för amerikanska flygvapnets projekt Blue Book: "Vad utgör bevis? Måste ett UFO landa intill Pentagon, eller är det bevis när en markradarstation upptäcker ett UFO, sänder ett jetplan att jaga det, jetpiloten ser det, och får in det på sin radar, endast för att se UFOt försvinna med en fantastisk hastighet? Är det bevis när en jetpilot beskjuter ett UFO och håller fast vid sin redogörelse även under hot om krigsrätt? Utgör detta bevis?"

NÅGRA BEMÄRKTA VITTEN TILL UFO-OBSERVATIONER

Senator Robert Kennedy, USA

Professor Herman Oberth, Tyskland

Professor Clyde Tombaugh, USA. (Planeten Plutos upptäckare)

Astronauterna James McDivitt och Edward White. (Gemini 4)

Astronaut Gordon Cooper (Mercury- Atlas 9)

Astronauterna Frank Borman och James Lowell. (Gemini 7)

Professor Lincoln La Paz, University of New Mexico.

Professor J.S. Hall, Lowell Observatory, Boston.

Listan på observatörer kunde göras nästan oändligt lång. Med denna uppställning vill vi ej försöka bevisa UFOs existens utan vi vill med den påvisa att UFO-frågan diskuteras och behandlas även i de högsta politiska och vetenskapliga kretsar.

KOMPLETTERANDE FAKTA

Genom att analysera en mängd rapporter får man till slut fram vissa genomgående mönster vad beträffar dessa farkosters sätt att uppträda. Följande uppställning är långt ifrån komplett men ger ändå en del intressanta upplysningar.

1. Olika typer av farkoster

a) skivformade (lins). Diameter 10-300 m.

b) hattformade med kabin. Diam. 5-30 m.

c) klockformade med kabin. Diam. 10-50 m.

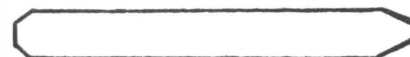
d) triangelformade

e) klotformade, med och utan ring.

f) cigarr- o. raketformade. 200-3000 m.

g) fjärrstyrda robotskepp med anordningar för upptagning av ljud- och bildmaterial. Obemannade. Diameter 0,2-7 m.

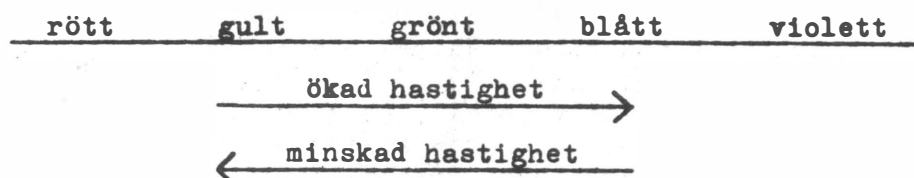
De skiv och klotformade står för ca 2/3 av alla rapporter på dagtid. Nattetid utgör lysande ovala, sfäriska föremål största delen av rapporterna.

2. Färg

a) Dagtid: vanligast vita, sedan silver och metalliska. En liten procent har varit grå och en del i form av silhuetter.

b) Nattetid: Följande färger har förekommit: röd, orange, gul grön, blå och violett. Rött och orange uppvisar ca dubbla mängden rapporter mot de övriga färgerna. Blinkande ljus och strålkastare förekommer även, dock i relativt liten omfattning.

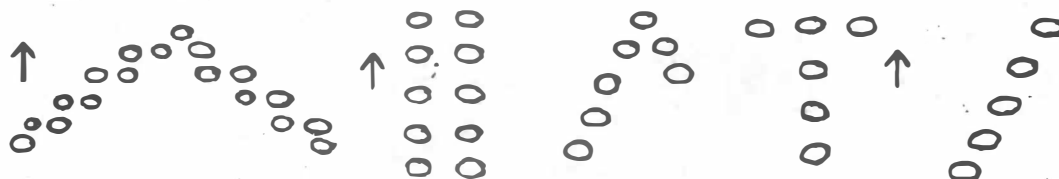
Här bör även nämnas ett genomgående mönster vid färgförändringar i samband med ändrad hastighet. Följande schema har hittills följts:

c) Det vita ljuset, som omger många farkoster, visar mycket stora likheter med det som fås av joniserad luft. Joniserad luft är luft, som på något sätt gjorts elektriskt ledande.

3. Formationer

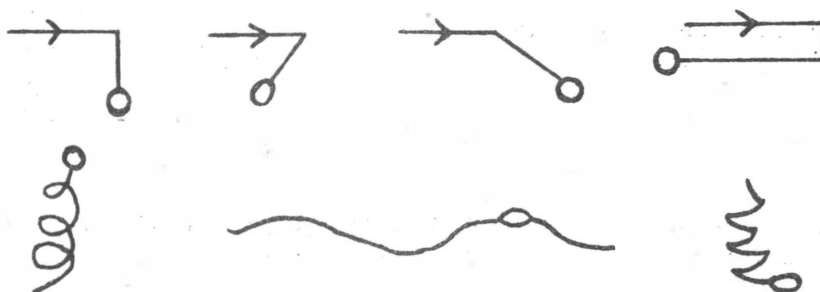
Tefaten ses då och då i formationer. Nedan anges en del av dessa.

Det rör sig bara om geometriskt perfekta mönster. I de fall, då man ändrat mönster, har det skett med största precision. Endast vid ett fåtal tillfällen har det rört sig om icke-geometriska formationer, t.ex. svärm.

4. Kursändringar

Vad som ofta förbryllat vetenskapen är dessa farkosters sätt att manövrera. De flesta kursavvikelser är tvära, vinklade ändringar. Nedan visas en del av dessa.

Vid kursändringar har man ofta sett, att skivan tippas på högkant, innan manövern utföres, för att efter dess utförande återta sitt ursprungsläge.

5. Intelligent styrning - periodicitet

Tefatens beteendemönster tyder på att de är kontrollerade av intelligenta varelser. Detta framstår kanske tydligast i formationsflygningarna och den spanande nyfikenheten när farkosterna följer bilar, tåg etc.

Ett annat intressant faktum är att tefaten tycks vara särskilt aktiva under vissa perioder(s.k. flaps, Am. term). Under en "flap" kan det göras hundratals observationer varje dag.

Man kan skilja mellan olika typer av flaps. Det kan vara under ett år, en månad eller bara en dag. Det kan också röra sig om antingen ett mindre geografiskt område, ett helt land eller hela världen.

6. Drift och kraftkälla

Då farkoster av olika typer passerat lågt över hus, bilar m.m. har det ofta inrapporterats olika former av magnetiska och elektriska störningar. T.ex. ljus (el) har slocknat, bilmotorer har stannat, radio- och TV-sändningar blivit kraftigt störda och kompasser snurrat som karuseller.

Bl.a. av detta kan man sluta sig till att tefaten drivs med någon elektromagnetisk metod som skapar ett artificiellt kraftfält/gravitationsfält/ kring farkosten. De höga hastigheterna(50.000 km/tim. uppmätt på radar), ljudlösheten och de tvära svängarna tyder också på det.

Kraftkällan skulle i så fall kunna vara de elektriska/magnetiska/krafter som finns överallt i universum.

Text: Thorvald Berthelsen Foto: UFO-Sveriges bildarkiv

En av Nordens bästa UFO-observationer: 'Flygande tefat' landade i Mariannelund

□□□ Övermontören Gideon Johansson, 73 år, råkade ut för en märklig händelse i slutet av september år 1959 i småländska Mariannelund. Samhället drabbades av ett totalt elkraftbortfall och ner framför Johanssons bostad kom en UFO, som flögs av två människor. Rymdskeppet skadade en lönn som växte i trottoarkanten.

Psykolog Ewert Mårtensson i Riksorganisationen UFO-Sveriges expertgrupp säger, att berättelsen är en av de tillförlitligaste som han träffat på. Johansson var inte ensam vittne, han hade sin son Rolf

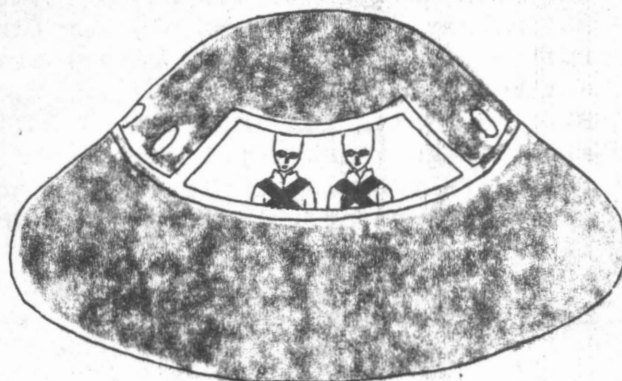
med. Ytterligare personer bevitnade händelsen på avstånd, men vill inte framträda med sina namn. Jag har besökt Gideon Johansson ett flertal gånger och vi har fört långa samtal omkring händelsen. En del av dessa har bandats och kan sammanfattas i intervjuform. Jag låter Gideon berätta händelseförloppet:

Elkraftbortfall

– Jag är ju nu pensionär och fördriver tiden med olika hobbyarbeten, tex målning. Ibland går mina tankar till

– Vartenda ord är sant. Det kan jag gå ed på! Under de år som har gått sedan det hände har jag blivit mycket trakasserad för det här. Folk har inte trott på mig. Men vartenda ord är sant, säger Gideon Johansson.

Det är över 15 år sedan det hände, men förre övermontören Gideon Johansson glömmer aldrig den kväll i september 1959 då ett UFO landade på gatan framför honom. UFO:n skadade denna lönn som växte vid trottoarkanten. Trädet dog helt sedan fotot tagits år 1960.

Detta är Gideon Johanssons teckning av UFO:n.

"FLYGANDE TEFAT"

Forts från sid 9

händelsen med det flygande tefatet. Någon av de sista dagarna i september 1959, blev det klockan 18.55 ett elkraftbortfall i Marianne-lund med omnejd. Jag var anställd vid Brusafors Hällefors men hade också hand om ställverken vid Smålands Kraft.

Jag var på väg ut från min bostad på Hantverkargatan, då jag utanför dörren mötte min son Rolf, som då var 25 år. Han undrade vad det var frågan om, och jag menade att det hade inträffat ett totalt elkraftbortfall.

"Ja, det är ju becksvalt överallt" sade han "men titta där uppe i luften över Verdandihuset, vilket ljus!"

Jag ropade in till min hustru att det kom ett flygplan som fått motorstopp och som troligen skulle stöta rätt över huset och vålla katastrof.

Vi såg sedan att det inte kunde vara ett flygplan eftersom det stod stilla i luften, och vi antog då att det måste vara en helikopter. Det märkliga var, att vi inte kunde höra något ljud från den. Den kom sakta nedåt som om den ämnade landa i min lilla täppa. Rolf ropade att jag skulle flytta på mig och gav sig själv springande mot en säkrare observationsplats. Jag flyttade mig inte, utan blev stående kvar. Föremålet stod nu nästan stilla i höjd med isolatorerna på en ledningsstolpe. Det vinglade betänkligt och lutade i en skarp vinkel ned mot mig, där jag stod och tittade uppåt. Jag kunde nu se rätt in i farkostens kabin, som var uppfylld av ett kraftigt ljus. Två egenomliga "människor" satt därinne, fastspända i svarta koralagda bälten eller selar.

Stod stilla i luften

— Det såg lite konstigt ut när den stod stilla i luften. Jag sprang bakåt och gjorde en artig gest och menade att de gärna kunde få landa på den här trånga platsen. De tog ingen notis om detta utan fortsatte liksom backande från mig. Farkostens undersida törnade då emot ett fyra meter högt lönnträd, som växte vid trottoarkanten. Det hördes ett kraschande ljud när trädet skadades. Jag tänkte, att nu slår dom väl i gatan. Så skedde inte, utan UFO:n stannade fyrtio centimeter över marken och liksom svävade.

Plöteligt kröp den ena varelsen ur sin seje och hoppade ned i kabinen under fönstret så att jag nu

bara kunde se hans kollega. Det hördes dova knackningar eller dunkningar, ibland något klirr som av verktyg. Antagligen höll han på med att reparera någonting.

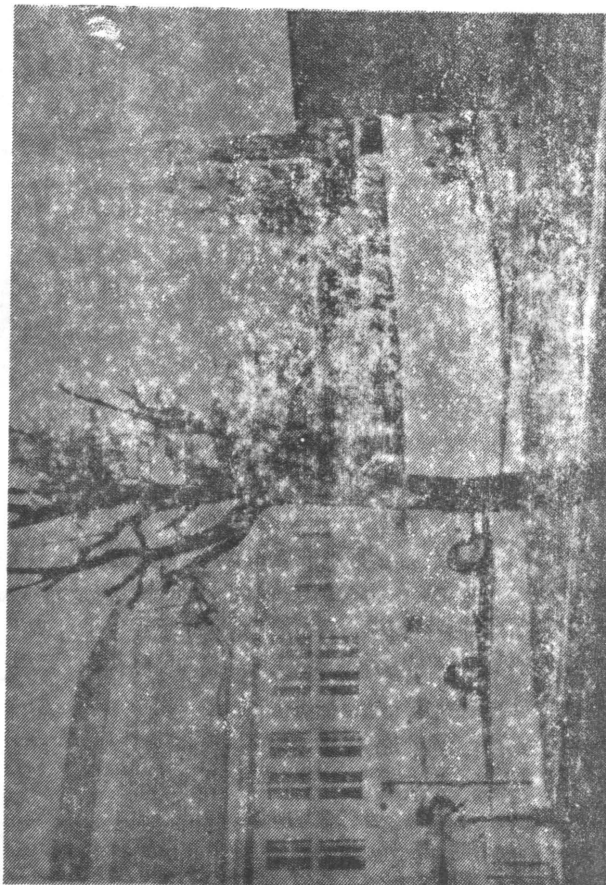
Tre meters avstånd

— Jag befann mig nu tre meter framför dem och kunde tydligt urskilja alla detaljer. Ombord fanns ett kompakt vitt ljus, vars intensitet jag vare sig förr eller senare upplevt maken till. På golvet stod en pelarlikt tingest med en bollliknande överdel. Det var denna som avgav det intensiva ljuset. Den upplysta rutan hade rundade hörn, var halvrund och lutade bakåt som på ett flygplan. Rutan utgjorde en del av den runda kupol som UFO:n bildade.

Varelserna var i ungefär samma storlek som våra 14–15-åringar. Hög hjässa, inget hår på huvudet, inget skägg. Jag fick intrycket av att stå inför asiater. Ögonen var vackra. Blicken var mycket genomträngande och skarp, men verkade ändå vänlig. De verkade dock spända och uppmärksamma vid detta tillfälle, som kanske inte var så trevligt för dem. Näsborrarna var små som på en katt. Munnen var liten och läpparna mycket tunna. Käkpartiet tycktes vara dåligt utvecklat. Klädseln var någon sorts vita uniformer av gammalt snitt. Det syntes inga gradbeteckningar eller emblem. Några vapen syntes inte till, och det fanns trots uniformeringen ingenting militärt över varelserna. Själva farkosten var inte stor — längden var fyra meter och höjden ca två meter. Jag fick den uppfattningen, att den inte var rund utan snarast något avlång. Materialet såg ut som tjock pansarplåt och ytan verkade vara hamrad, färgen var blåaktig. Den verkade gammal och slitet med undantag för rutan och det intensiva ljuset i dess inre.

Vinkade och log

— Jag försökte gåsaka upp mig och vinkade och log åt varelsen. Denne spärrade upp ögonen och stirrade på mig, men svarade inte. Den andre kom upp igen och spände på sig sin seje. De båda varelserna tittade varandra stumt i ögonen och farkosten började sedan röra sig framåt längs gatan, mycket sakta. Jag gick bredvid vid sidan av den. Efter 25 meter stannade den. Ögonblicket därefter blev det mörkt. Avfärden gick så snabbt att jag inte såg åt vilket håll den tog vägen. Jag frågade Rolf om han sett vart de tog vägen. Men nej. De startade tydligen blixtnabbt. Det enda jag märkte var att byxbenen fladdrade när UFO:n intog tomrummet där UFO:n hade befunnit sig!

En vision

Omedelbart efter händelsen fick Gideon Johansson en vision av hur det såg ut i dessa varelsers värld. Sålunda skulle den planet, varifrån UFO:n kom, omges av en fuktig atmosfär. Dagen är där blåaktig och man ser aldrig solen. På efternoonen förtätas en stor del av denna fuktighet och faller ned i form av tät dagg, som liksom kletar vid allt. Nästa dag förflyktigas daggan och stiger åter upp i atmosfären. I visionen fick han intrycket att planeten saknar sjöar och floder. Träd och växter har en stor del av sitt rotsystem ovan markytan. Det förekommer obetydligt eller ingen vind på planeten.

— Jag fick också vetskap om vad som hade hänt med deras farkost. Det var de som hade orsakat elkraftbortfallet. På morgonen följande dag, gick jag direkt till felstället och fick då se hur fasledarna såg ut. Närmare tre meter av kraftledningslinorna var liksom svartglaserade, och utanpå glasynen såg det ut som stänk av kalkblandat vatten. Tydligen hade de kommit för nära linjen.

Stickande smärtor

— Omkring en halvtimme efter

händelsen med UFO:n, fick jag svåra stickande smärtor i kroppen, från midjan och nedåt båda benen. Vidare tillstötte andra symtom. Detta orsakade mig ett långt och svårt lidande. Jag kom att tänka på att jag långt tidigare läst om att man kunde få strålningsskador, om man kom för nära sådana här oidentifierade flygande föremål. Detta gjorde mig orolig och förtvivlad.

Jag besökte flera olika läkare och talade om vad jag upplevt. Det var "Inre åderbräck", förklarade de och gav mig olika tabletter för att göra mig bra igen. Kulmen nåddes när jag tvingades amputera höger ben. Det bensom jag hade mot farkosten, då jag promenerade bredvid den 25 meter innan den försvann.

Denna UFO-rapport är en av de bättre Sverige har att uppvisa. Attityden till fenomenet UFO har under de senaste åren radikalt förändrats. Frågan tas nu upp seriöst i press och radio. En bidragande orsak till detta torde vara att rakryggade människor som Gideon Johansson vågar ställa upp och öppet berätta om sina upplevelser. UFO-forskningen har stor hjälp av just dessa närobservationer.

"Flygande tefaten"

"De har allt"

De flygande tefaten – eller UFO:s som de rätteligen bör kallas – har alltid funnits! Detta konstaterar Thorvald Berthelsen, ingenjör och en av de ledande inom Riksorganisationen UFO-Sverige, i en artikel där han drar parallellen mellan forna tiders UFO-observationer och våra iakttagelser av fenomenet.

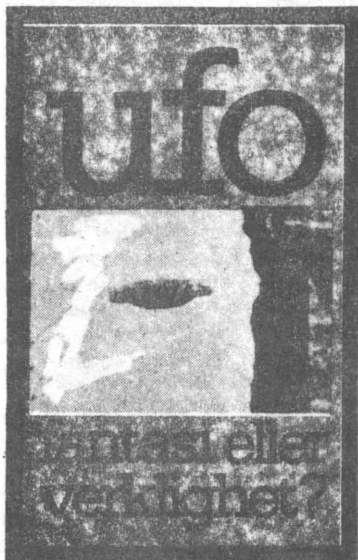
Med denna artikel inleder vi en serie i fem delar om problemet UFO – vad som döljer sig bakom de många vittnesbörden om farkoster från främmande världar och var forskningen står idag i frågan.

□ □ □ Flygande tefat har så vitt man vet alltid funnits. De är ingen produkt av nutiden och utgör således inget akut problem.

Uttrycket "flygande tefat" skapades 1947 i USA. Kenneth Arnold observerade detta år under en flygning över Kaskadbergen i västra Washington nio lysande skivformade föremål. När han av journalister ombads att beskriva dem, sade han att de påminde om tefat. Därför dras vi fortfarande med denna kanske lite missledande benämning.

Ett mera vetenskapligt uttryck för dessa fenomen är UFO, av engelskans Unidentified Flying Objects – på svenska "oidentifierade flygande föremål". Många har formen av ett tefat eller en diskus, men därutöver finns ett 30-tal olika typer iakttagna.

Okända flygande farkoster har inte bara observerats i vår tid. Mängder av urkunder från hela världen innehåller berättelser om farkoster som onekligen visar stor likhet med våra dagars UFO:s. I praktiskt taget alla gamla kulturer finns det legender om luftfarkoster och "människor som kom från skyn".

Målningar

I bl a den välkända Altamiragrottan i Spanien finns förutom målningar av djur, också andra illustrationer som onekligen för tanken till andra saker än djur. Det är svårt att föreställa sig, att primitiva människor, utrustade med stenyxor och klädda i djurhudar, endast med hjälp av fantasin skulle kunna avbilda farkoster stående på fyra ben och försedda med antenner och stegar – liknande de som ses idag.

Generalen uppe i Bodén tror på spökflygaren

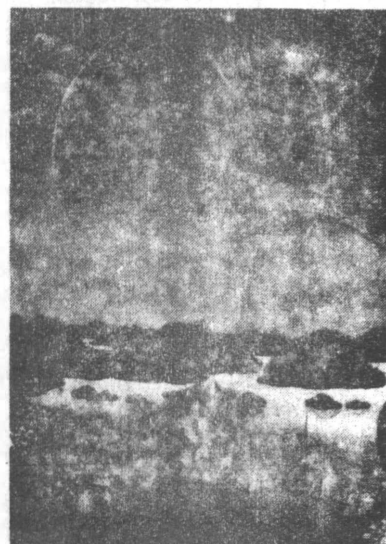
Synvilla omöjlig

Det har t. o. m. utrönts att maskinen saknar nationalitetsmärke

Militärbefälhavaren för övre Norrland, generalmajor Reuterswärd, har meddelat resultatet av de åtgärder, som vidtagits för att vinna klarhet rörande det s. k. spökflygeriet.

Ett rikhaltigt material för frågans bedömande föreligger. Ett jämförande studium av rapporter visar, säger generalen, att det ej kan råda något tvivel om att under januari månad, d. v. s. före den militära luftbevakningens ordnande, obehörig flygtrafik i stor utsträckning iakttagits inom hela militärområdet, även inom det för flygtrafik förbjudna området, samt över Bodéns fästning.

Det är, säger generalen, orimligt att söka bortförklara saken som synvilla. Frågan om vem eller

Den 20 april 1535 sågs dessa föremål över Stockholm. På den tiden tog man det som ett varsel om kommande hemiska olyckor. Olaus Petri lät Urban Målare avbilda händelsen och tavlan hänger nu i Storkyrkan i Stockholm.

Föremålen har tolkats som bisolar, men man får anse att Olaus Petri med sin höga utbildning borde ha kunnat identifiera en bisol, hägringar eller meteoriter. Målningen tycks egentligen visa en tidig svensk UFO-observation!

< Ur Bärgslagsbladet den 30 april 1934.

I mer än tre tusen år gamla indiska urkunder beskrivs dessa himlavagnar, eller vimaanor som de kallades. Där berättas tex om hur kung Rama greps av omåttlig förvåning vid åsynen av "Puspakas vagn", dvs den vimaanor som var fornhistoriens motsvarighet till våra dagars UFO.

"Märkliga eldcirklar"

År 1450 f Kr såg Farao Totmes III tillsammans med sin armé,

inget nytt fenomen tid funnits!"

"märkliga eldcirklar" i skyn.
De lyste starkare än solen!

I vår egen bibel finns ett i UFO-sammanhang ofta citerat exempel från Hesekiel 1:4: *"Och jag fick se en stormvind komma norr ifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det, och mitt däri, mitt i elden, syntes något som var såsom glänsande malm."*

I moderna UFO-rapporter

Många forntida grott- och klippmålningar föreställer moderna och tekniska företeelser.

Denna bild från Sefar i Tassili, Sahara, visar en 4,25 meter lång gestalt omgiven av andra varelser, som tycks förda rymddräkter.

beskrivs UFO:s ibland omgivna av en aura eller ett lysande moln. Detta tolkas av många som att objektet omges av joniserad luft.

År 1752 sågs i skyn över Angermanland eldglober som utgick från ett långt, rörformigt, skinande föremål.

1772 fanns en notis i Norrköpings Wecko-Tidningar. Där uppges det, att under dimmigt väder den 30 oktober halv sju på morgonen syntes på himlen en *"Eld-kula, efter ögonmättet af et Thee-Fats storlek, som sedan den stådt et ögonblick stilla under samma tid den likasom blef något större, åkte från Öster till Väster wid pass en alns*

längd eller något däröfwer, hwarefter den försvann och lämnade som någon ljus eller klar rök efter sig!"

Rapporteringen var förståeligt nog inte så bra i svunna tider och massor av dokument har gått förlorade. Trots detta finns det hundratals beskrivningar av säregna luftfarkoster. Under 1800-talet finns en mängd dokumenterade observationer gjorda av astronomer.

Periodiska UFO-vågor

Vi har nu nått den tid då man kan börja skönja periodiska UFO-vågor, så kallade flaps. Under en flap kan det göras hundratals observationer.

Man kan skilja mellan olika typer av flaps. De kan vara under ett år, en månad eller bara en dag. Det kan också röra sig om antingen ett mindre geografiskt område, ett helt land eller hela världen.

Den första flapsen inträffade 1896–97 över USA. Tiotusentals människor såg då cigarrformade luftskepp på himlen. Man såg dess piloter och de väckte stor uppståndelse bland iakttagarna.

År 1909 var det dags igen för två stora "cigarr-vågor". Under mars, april och maj iakttogs de mystiska "luftskeppen" över England.

Under andra halvåret dök de på dramatiskt sätt upp över New Zeeland. Dessa "luftskepp" var försedda med starka strålkastare och med reflektorer, som lyste upp kilometervisa delar av markytan. Även detta år sågs besättningsmedlemmar.

"Kidnappas" människor av flygande tefat?

Vad händer egentligen inom Bermudatriangeln och andra "mystiska" områden på vår jord? Kidnappas människor av flygande tefat? Är det sant att människor återvänt efter vistelse hos främmande varelser?

I vår serie om UFO:s — som började i förra numret och fortsätter i ytterligare tre veckor — berättar Thorvald Berthelsen denna vecka om de ofta förbryllande fakta som finns om människor som försvunnit spårlöst och sedan kanske dykt upp på en helt annan plats — och om de spekulationer som finns om vad som ligger bakom händelserna.

□ □ □ Ni kanske har hört talas om Bermudatriangeln? Ett område mellan Bermudaöarna, Miami i Florida och Bahamas. Inom denna begränsade triangel har hundratals människor spårlöst försvunnit, liksom de 120 flygplan och fartyg, som de färdades i. Mönstret är hela tiden detsamma: Inte en enda vrakspilla, inte en oljefläck och inga ilandflutna kroppar.

Det första kända försvinnandet är från 1880, då fartyget Atlanta gick ett okänt öde till mötes utanför Bermuda med 290 människor ombord. I oktober 1931 försvann det engelska passagerarfartyget Stavanger lika spårlöst nära Bahamas, med 430 människor ombord.

Få meddelanden

Man har mycket få meddelanden från drabbade fartyg och

flygplan, som skulle kunna ge en antydning om vad som hänt. Ett av de få kom från lustjakten Witchcraft, som försvann med 16 personer ombord under julaften 1967. Nödanropet löd:

— Hjälp oss... kan någon höra oss... vi vet inte vad som händer... vi ser ett starkt ljus åt styrbord...

Vad det starka ljuset var för något fick man aldrig veta. Av fartyget återfanns inte minsta spår!

Ett av de mest kända försvinnandena är "Flight 19-mysteriet" som varit strängt hemligstämplat fram till förra året. Då släppte den amerikanska marinen uppgifterna om de sex militärflygplanens försvinnande.

"Flight 19"

Den 5 december 1945 gav sig

den femte bombdivisionen ut på ett rutinuppdrag från Fort Lauderdalebasen i Florida. Flygordern löd: Ni skall starta klockan 14 08, flyga 771 kilometer rakt västerut och göra en nittio graders sväng åt höger, flyga ytterligare 192 kilometer och därefter vända och sätta kurs tillbaka. Uppskattad flygtid är två timmar.

De fem Avengerplanen startade och satte kurs enligt flygordern. Det var ett perfekt flygväder och inte ett moln kunde skönjas på 480 kilometers avstånd.

Klockan 15 15 hördes divisionschefen, kapten Charles C Taylor, anropa kontrolltornet: — Anropar tornet. Det här är ett nödläge. Vi har kommit ur kurs och kan inte se land. Jag upprepar... vi kan inte se land.

Kontrolltornet svarade: — Er position?

— Vi är inte säkra på positionen. Vi vet inte var vi är... vi tycks ha flugit vilse...

— Sväng på västlig kurs, beordrade kontrolltornet.

Taylor svarade: — Vi vet inte vad som är västlig kurs. Allting är fel... så underligt... vi är inte säkra på någon riktning, till och med havet ser annorlunda ut...

Kontakten bröts.

Basen försattes i högsta larmberedskap. Under fyrtio minuter försökte man få radiokontakt med Avengerplanen. Inte ett spår syntes av planen på radar.

Klockan 16 02 kom ett sista svagt meddelande där Taylor hördes samtala med de övriga piloterna: Var är vi... kan inte se... kompassen snurrar som om den blivit tokig... det är

Sedan definitivt tyst

Även hjälpplanet försvann!

Ett av marinens Catalinaplan startade omedelbart och satte kurs mot den punkt varifrån det sista radiomeddelandet tycktes ha kommit. Även detta flygplan försvann och återfanns aldrig, trots att det kunde landa på vatten.

Man letade i över två veckor med 600 olika flygplan, hangarfartyg, ubåtar, jagare och patrullbåtar och finkammade ett område av 380 000 kvadratkilometer. De sex planen med sammanlagt 27 man ombord förblev spårlöst borta.

Liknande begränsade områden där det inträffar lika dramatiska försvinnanden finns på flera håll runt jorden.

UFO:s

En allmän uppfattning är att flygandetefat, UFO:s, opererar i dessa områden och bortför hela flygplan och fartyg med människor och allt.

Observationer av UFO:s i dessa områden sker inte oftare än på andra håll i världen och personligen har jag bara hört talas om ett fall i Bermudatriangeln där ett UFO iakttagits i samband med ett försvinnande. Det var då ett sådant gick ned och lade sig jämsides med ett passagerarfartyg. Fartygets kapten försvann vid detta tillfälle, men passagerare och besättning åsamkades ingen skada.

En annan dimension?

Jag lutar istället åt den hypotesen, att dessa områden genom tex

någon form av magnetiska störningar, skulle kunna vara öppningar till en annan dimension. En annan värld där tiden inte existerar i vår bemärkelse. För att belysa dessa tankegångar skall jag relatera en märklig händelse:

En junikväll 1950 sågs en egendomligt klädd man på Times Square i New York, vilket slutligen ledde till kanske det mest gäckan-

de mysteriet i New Yorkpolisens historia.

Kapten Hubert V. Rihm tjänstgjorde vid den tiden på avdelningen för försvunna personer, och han tog aktiv del i den här undersökningen.

Händelsen inträffade i mitten av juni omkring klockan 23 15, mitt i trafikruschen vid teatrarnas stängning. Mannen föreföll att vara omkring 30 år gammal. Förutom hans otidsenliga kläder lade man märke till hans yviga polisonger, som också gick i gammaldags stil. Han bar cylinderhatt, jackett med tygklädda knappar i ryggen, åtsittande svart- och vitrutiga byxor, och höga knäppkängor.

Ingen såg honom gå över gatan. Vittnena iakttog honom stående mitt i gatukorsningen, "stirrande på trafiksignalerna som om han aldrig sett ett elektriskt trafikljus tidigare". Plötsligt tycktes han bli medveten om trafiken och började göra vilda rörelser för att komma undan den. Polismannen i gathörnet såg honom, men innan han hann fram rusade mannen med ens ut över gatan mot trottoaren. En taxi körde på honom och han var döende när man kom fram för att lyfta upp honom.

En äldre man . .

Då man gick igenom mannens tillhörigheter på bårhuset, väckte de få ting som fanns i hans fickor stor uppmärksamhet. Man fann bl a ett falskt mässingmynt och en nota från ett hyrstell på Lexington Avenue: "För utfordring och hållande i stall av en häst, samt för tvättning av en vagn, 3 dollar". Vidare 70 dollar i kontanter, allt i äldre sedlar. Det viktigaste bland tillhörigheterna var uptryckta viskort med namnet Rudolph Fentz och adressen till hans bostad på Fifth Avenue. Vidare ett brev till samma namn och adress som var poststämplat i juni 1876 i Philadelphia.

Inget av här nämnda föremål visade tecken på ålder eller nöting. Adressen på Fifth Avenue visade sig vara ett lagerhus. Och så långt tillbaka som de nuvarande ägarna visste hade detta lagerhus alltid funnits där. Ingen av dem hade hört talas om Rudolph Fentz. Namnet fanns ej heller i något register eller tillgänglig telefonkatalog. En kontroll av fingeravtrycken, både i Washington och i New York, gav inget resultat. Någon anhörig till den döde hördes aldrig av.

Kapten Rihm fortsatte dock sina undersökningar i fallet. En genomgång av gamla årgångar telefonkataloger gav slutligen resultat. I 1939 års katalog fann han en Rudolph Fentz Jr med adress inne i staden. På den adressen kom man ihåg denne Fentz, en man i

60-årsåldern, som hade arbetat på en bank i närheten. År 1940 flyttade han i samband med att han gick i pension. Sedan dess hade ingen hört något om honom.

Vid ett besök i banken fick Rihm veta, att Fentz avlidit fem år tidigare, men att hans änka fortfarande levde i Florida. Som svar på Rihms brev skrev hon att hennes mans fader försvunnit våren 1876 på mystiskt sätt.

... som var anmäld saknad

Kapten Rihm fann också Rudolph Fentz upptagen i förteckningen över saknade personer för år 1876. Den däri angivna adressen var densamma som angivits på brevet och visitkortet. Adressen var uppenbarligen ett bostadshus vid den. Från uppgifterna framgick också att Fentz var 29 år gammal vid försvinnandet och beskrivningen på kläderna stämde exakt med de kläder som trafikoffret bar. Fallet var fortfarande angivet som ouppklarat.

Kapten Rihm skrev aldrig ner hela resultatet av sina undersökningar i de officiella handlingarna.

Rudolph Fentz visade ingen förändring vad gäller åldrande och vitalitet under den 74 år långa jordetid, som han uppenbarligen befunnit sig i en annan dimension.

Tefaten igen

Nu tillbaka till de flygande tefaten igen. Visst finns det rapporter där UFO:s bortfört människor. Och fall där de försvunna personerna förblivit borta, men också händelser där de fått komma tillbaka välbehållna igen. Jag skall här ta upp en extraordinär rapport från första världskriget:

Den 28 augusti 1915 pågick den avslutande striden om "Höjd 60" vid Sulvaviken, under Gallipolifälttåget. Det var en vacker och klar dag, men det iaktogs sex eller åtta bullformade "moln", som alla svävade lågt över Höjd 60.

Ett brittiskt regemente, First Fourth Norfolk, med åtskilliga hundra man, sågs marschera i riktning mot Höjd 60. Ett av "molnen" låg stationärt och nere över vägen, så att regementet kom att gå rakt emot det.

När kolonnerna kom fram till "molnet", som av iakttagare beskrevs som mycket tätt och nästan av solitt material, marscherade de rakt in i det, utan tecken på tvekan eller förvirring. Ingen sågs dock komma ut på andra sidan! Efter att den sista kolonnen var försvunnen in i "molnet" lyfte det helt obehindrat från marken och rörde sig sakta bakåt mot norr. Likadant gjorde de andra "molnen".

VET DU OM, att man kan ordna en studiecirkel som behandlar UFO-frågan? Skaffa några intresserade (minst 6) och tag kontakt med lämpligt bildningsförbund på Din ort. Ytterligare upplysningar, studieplaner etc. på tel. 0221/ 31025.

Regementet blev uppsatt som saknat eller utraderat. Då Turkiet kapitulerade 1918 begärde engelsmännen genast att få regementet utlämnat. Turkarna svarade att det aldrig tillfångatagits, att man inte stridit med det och att man inte kände till att det existerade.

Själva försvinnandet in i "molnet" bevitnades av 22 personer ur NZEF 1: fältdivisions 3:e grupp.

Han sögs upp i ett tefat

Om ett annat bortförande, som inte slutade så olyckligt, berättade den brasilianske matrosen Mario Monteiro da Silva om.

Han hade nattpasset och stod på m/t Ampas kommandobrygga och spanade mot himlavalvet, då han plötsligt såg en ljusstråle och kände hur den drog honom uppåt. Mario fick våldsamt ont i öronen, vilket han tror måste ha berott på den stora hastigheten och den plötsliga skillnaden i lufttryck. Snart befann han sig i ett stort rum med möbler som glänste metallblå. Där fanns inga stolar och inte heller några skiljande väggar. Rummet lystes upp av ett kraftigt sken. På borden fanns en mängd lysande knappar. Fyra sällsamma varelser av människostorlek stod och iakttog honom tigande. En av varelserna bar en tunn tunika och på huvudet en slags hjälm. Ett starkt ljus omgavs från själva hjälmen.

Mario försökte få syn på varelsens ansikte, men på grund av det starka ljusskenet var detta omöjligt. På ryggen bar han två rörformiga föremål förbundna med armarna. Ingen av varelserna sade något utan betraktade stillastående matrosen.

Efter några minuter förnam Mario, att man ställde en fråga till honom, men han hörde inte ett ljud! Han insåg senare, att man tilltalade honom på telepatisk väg och att man frågade honom hur han kände sig. Han förklarade då, att han mätte bra.

Mario såg sig omkring och upptäckte några navigationskartor på ett bord. Kartorna var av ett helt annat slag än de sjökort han var van vid. I mitten av dem fanns en sol och runtomkring var tolv punkter. De förklarade för honom, att det rörde sig om vårt solsystem, och att det i själva verket finns tolv och ej nio planeter. Matrosen kunde genom "ventilerna" (=fönster =sjöterm) se miljoner eldkulor flyga förbi. Man förklarade för honom, att det var meteoror han såg. Strax därpå ombads han kasta en blick på månen, som i jättelika dimensioner befann sig under UFOt. Månytan var översälad av kratrar, vilka enligt rymdfarrarna härrör från en kollision mellan solen och en annan himla-

kropp. Varelserna gick inte som vi människor. Mario fick snarare det intrycket, att de "svävade fram. Han kände sig också lätt men kunde trots detta inte förflytta sig särskilt snabbt. Han såg ingenting som liknade vapen ombord. Inte heller blev han utsatt för några experiment.

Efter ett par dygn ombord, började Mario da Silva längta tillbaka till sitt eget fartyg och till sin familj. Han började också oroa sig för att han kanske aldrig mer skulle få återse sina anhöriga. Men han fördes tillbaka till tankfartyget på samma sätt som han enlevats!

Kaptenen, som var vittne till händelsen rådde Mario att tåga om det inträffade.

Teleportation

Teleportation innebär förflyttning — även över stora avstånd — av såväl materiella som levande ting. För att belysa detta ska jag ta upp ett nästan 400 år gammalt fall!

På morgonen den 25 oktober år 1593 dök en spansk soldat plötsligt upp på Plaza Mayor i Mexico City. Hans handlingar visade att han tillhörde ett regemente, som i samma ögonblick bevakade staden Manila på Filippinerna, över 14 000 kilometer borta på den andra sidan av Stilla havet.

Hur hade denne soldat hamnat i Mexico? Ja, det hade han faktiskt själv inte en aning om. Allt han visste var, att det plötsligt gått upp för honom, att han inte längre befann sig i Manila, utan i Mexico. Men det var också någonting annat anmärkningsvärt: Han sade sig känna till, att hans excellens Don Gomex Perés Dasmarinas, Filippinernas guvernör, var död. Naturligtvis ett absurt ryktel Men ryktet spreds ändå över den mexikanska huvudstaden som en löpeld.

Även om de spanska myndigheterna i Mexico undrade hur soldaten egentligen hade kunnat resa så långt utan att få så mycket som en smutsfläck på sin uniform, fängslades han i alla fall som desertör från Manilagarnisonen.

Sedan gick veckorna medan vår soldat smäktade i fångelse. De många veckor som det tog nyheter att resa med den långa reguljära fartygsrutten från Spanien via Manila till Acapulco, hamnen på Mexicos västkust. Därifrån skulle nyheterna med kurir föras vidare över bergen till den molnomgärdade Mexicodalen.

Plötsligt surrade hela staden av nyheten. Kung Filip II:s guvernör på Filippinerna var död, mördad av kinesiska myterister. Och det intressanta var, att han hade mör-

dats samma dag som den mystiske soldaten från Manilagarnisonen dök upp på Plaza Mayor i Mexico City!

Inkvisionens högsta råd övertog saken. Men soldaten kunde inte heller dem berätta hur han hade rest från Manila till Mexico. Allt han kunde säga var, att det hade tagit "kortare tid, än det tar för en höna att lägga ett ägg".

Rådet gav order om att mannen skulle sändas tillbaka till Manila för vidare utredning. Då han anlant dit blev det på grundval av många vittnesmål klart konstaterat, att soldaten hade tjänstgjort i staden Manila på kvällen den 24 oktober 1593. Med samma starka bevisföring som att han den följande morgonen arresterades på Plaza Mayor i Mexico City — över 14 000 kilometer därifrån!

Ufonauter

Och nu till det intressantaste: Är ufonauterna — varelserna i de flygande tefaten — i besittning av kunskaper som gör det möjligt för dem att praktiskt använda teleportation? Kan de förflytta sig själva och sina farkoster med hjälp av teleportation och liksom "kvickare än tanken" färdas vart de vill i det oändliga universum?

Detta är någonting att "bita i" för de vetenskapliga auktoriteter, som i sin iver att bortförklara UFO-fenomenen, alltid argumenterar med de oändliga avstånden till närmaste tänkbara bebodda planeter, och omöjligheten av att kunna resa så långt...

HAR DU VARIT MED OM EN UFO-HÄNDELSE?

Eller kanske något annat förbryllande Du tror kan intressera oss? I så fall vill vi gärna komma i kontakt med Dig.

KÖPINGS UFO-FÖRENING
Box 151, 731 01 KÖPING

Tel. 0221/31025

HALL DIG UNDERRÄTTAD om vad som händer! Läs facktidskriften UFO-INFORMATION. Beställ provexempl. mot 4 kr. i frimärken från: Rox 16, 596 01 SKÄNNINGE

Reinhold Carleby dokumenterar "det omöjliga"

Byggde elmotor efter 2000 år gammal ritning!

Inte fanns väl den elektriska motorn för flera tusen år sedan?

– Jodå, säger Reinhold Carleby som byggt en motor efter en över 2 000 år gammal ritning. Och den fungerar perfekt!

Thorvald Berthelsen intervjuar denna vecka Reinhold Carleby, mannen som ägnar en stor del av sin fritid åt att samla argument och dokumentera "det omöjliga". Detta är fjärde avsnittet i en serie på fem om fenomenet UFO:s – eller "flygande tefat".

□□□ Visste ni att elektriciteten var känd i Indien redan 5 000 år f Kr, att man funnit 26 meter långa pelare av rostfritt stål av obestämbar ålder, hittat tiotusenåriga maskinslipade kristallinser och konstaterat avancerad gruvdrift på Kreta för mer än 40 000 år sedan?

Författare som Andrew Tomas, Erich von Däniken, Robert Charroux och den svenske flygdirektören Henry Kjellson – för att nu nämna några – lägger fram dokumentation och teorier som pekar mot ett högt tekniskt kunnande i den grå forntiden!

Här möter man också penicillin före Flemming, flygplan före bröderna Wright, Jupiters månar före Galilei, atomteorin före Rutherford och datorer före Wiener. Med andra ord *vetenskap före vetenskapens*

tidsålder! Vem som helst kan ta del av detta material på närmaste bibliotek och många av de kontroversiella fynden finns tillgängliga på bl a museer runt om i världen.

Många kommande upptäckningar, dvs återupptäckter, kanske kan se dagens ljus genom att man forskar bakåt i tiden. Genom ett intimt samarbete mellan arkeologer, tekniker och tvärvetenskapliga experter.

Avancerad arkeologi

Ångermanlänningen Reinhold Carleby ägnar en stor del av sin fritid åt att samla argument och dokumentera "det omöjliga". Han har kommit att mynta begreppet "avancerad arkeologi". Vad som menas med detta är enkelt uttryckt, att man avancerar ett stycke före vanlig arkeologi beträffande tolkningen av fynd som kan ha bl a tekniska aspekter.

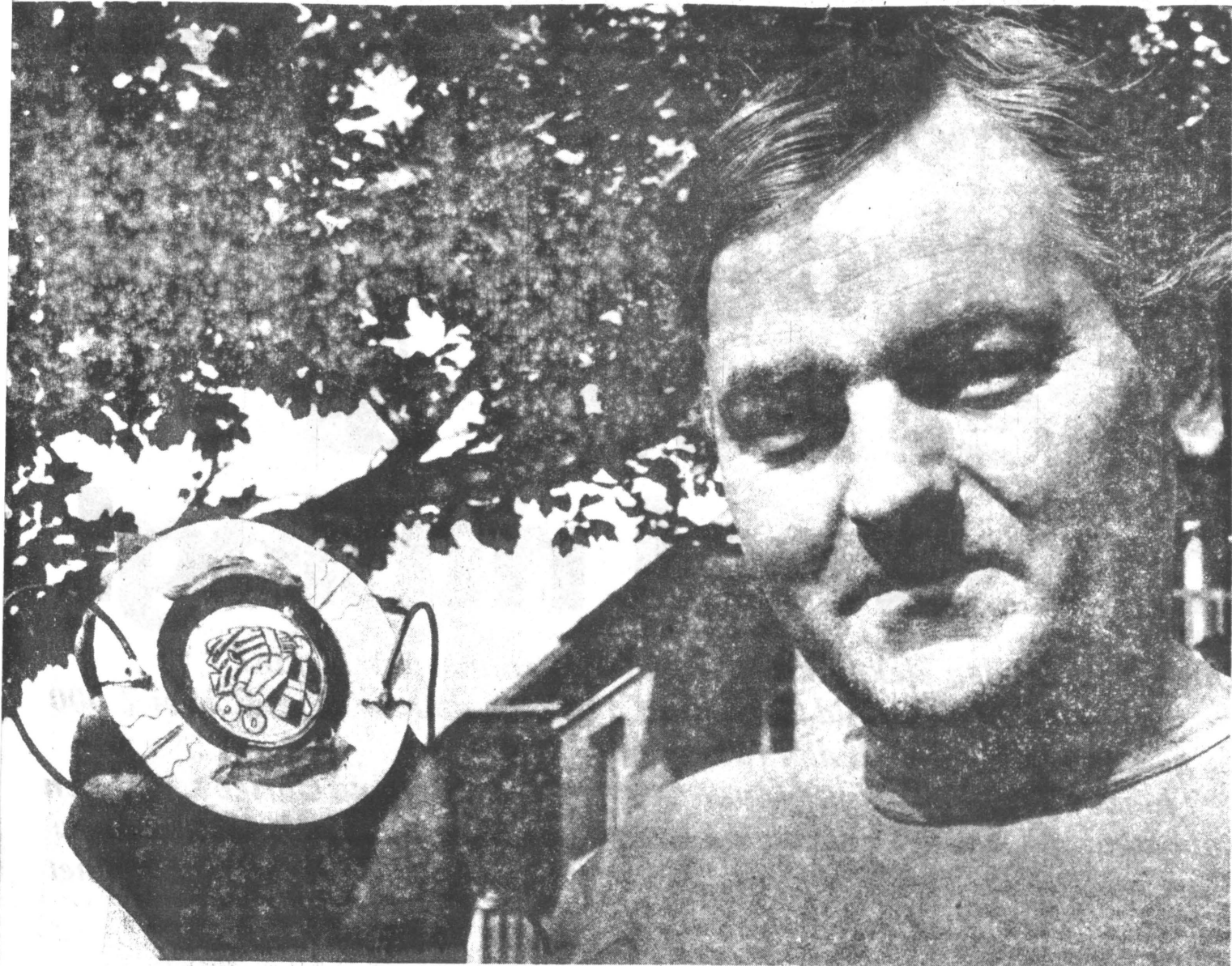
Vid vanlig arkeologi ser man som regel till, att det man hittar vederbörigen blir för-

passat till det bås man på förhand har bestämt, dvs att biten passar in i de tidigare mönstren. Avancerad arkeologi avser att tränga bakåt i tiden och utan förutfattade meningar studera och klassificera föremål som kan tänkas vara av teknisk natur eller någon annan mer avancerad form.

Elmotorn

Jag har själv sett ett konkret exempel på Reinhold Carlebys förmåga att dokumentera det omöjliga: **en fungerande elmotor, byggd efter en minst tvåtusen år gammal ritning.**

I Erich von Dänikens bok "Gudarnas spår" finns en gammal lertallrik avbildad. Man kan se dess dekoration på två sätt. Dels som en ren utsmyckning med ett indi-

Elmotorn är inte större än ett tefat (ursäkta vitsen), väger bara två hekto och med mycket enkla medel kan man bygga den själv hemma. Reinhold Carleby visar här den kontroversiella motorn.

Det är den här över 2 000 år gamla lertallriken det handlar om. Arkeologerna ser tallriken som en pryl i lera med vacker dekor. Reinhold Carleby menar att den på ett klart och begripligt sätt klargör hur en elmotor fungerar.

anansikte, omgivet av ett dekorativt mönster, dels som en principskiss av en elektrisk motor. Den är från toltekisk tid, vilket betyder att dess ålder är ca 2 000 år.

Reinhold Carleby säger själv:

– Tallriken är av arkeologerna klassad som en helt vanlig pryl i lera med dekor. Personer som är något kunniga i teknik – främst då elektroteknik – reagerar genast.

Ty om man studerar tallriken närmare, finner man att den har mycket mer att berätta. Den inre cirkeln med indianansiktet kan lätt identifieras som en rotor till en elmotor. Går man ett steg längre till nästa cirkel, finner man där en bild av en stator och slutligen längst ut själva motorskölden. Lindningarna och kollektorer-

na känns också igen. Ja, man har t o m på ett träffande sätt och med talande symboler angett magnetfälten.

Primitiv

– Som jag ser saken är den avbildade elmotorn inte avsedd att brukas som drivkälla till en maskin. Dess uppbyggnad är sådan att den inte skulle kunna köras någon längre tid. Elmotorn är nämligen mycket primitiv. Kollektorerna skulle förslitas mycket snabbt, då deras placering ligger i periferin, säger Reinhold Carleby.

– Däremot är dess konstruktion sådan, att den på ett klart och begripligt sätt klargör hur en elmotor fungerar. Jag tror att den har brukats som studieobjekt och anser att

indianansiktet i mitten just berättar om detta. Enligt mitt förmenande föreställer det en elev som lite konfunderad klarar sig i huvudet och frågar sig "hur fungerar detta då"?

– Här kan man på ett mycket åskådligt sätt demonstrera magnetkraftens verkningar. Man får med de repellerande och de attraherande krafterna samt på köpet den effekten, att ett rörligt föremål synes stå stilla om det mitt i rörelsen belyses med en blixtnöje eller som här med en elektrisk gnista. Det bildas nämligen gnistor vid kollektorerna och då kan man, trots att rotorn snurrar, tydligt urskilja indianansiktet.

– Nu kan ju någon givetvis säga att det här är rena fantasier, men faktum kvarstår. Jag har byggt elmotorn efter "ritningen" och den fungerar!

8 000 år gammal?

Carleby menar att förlagan till bilden på tallriken kan vara 8 000 år gammal. Han tror att den som dekorerade lertallriken inte hade en aning om vad bilden med indianen och det övriga mönstret handlade om. Dekoratorens fick fatt i ett trevligt mönster som han tyckte skulle pryda tallriken – utan att veta att det var en principskiss av en elmotor. Carleby fortsätter:

– Jag kopierade denna dekord v s tillverkade en modell och resultatet blev en fungerande elmotor. Varifrån fick nu våra förfäder idén till att avbilda en elmotor?

– Man lär oss att dessa forntidskonstnärer var naturalister och avbildade vad de såg i verkligheten, d v s att någon måste ha sett denna motor i verkligheten, men se den gubben gick intel För när man börjar komma i närheten av att våra förfäder skulle besittit tekniskt kunnande, säger auktoriteterna att man skall se dessa bilder psykologiskt: Forntidskonstnärerna åt svampar och råkade i narkotikarus, och när de sedan väknade ritade de vad de sett i sina drömmar – t ex elmotorer!

– Avancerad arkeologi behöver nödvändigtvis inte alltid vara att med modeller föra saker till bevis, det räcker många gånger med vanligt sunt förnuft och lite fantasi att bevisa saken. Du skall få några exempel där man har anledning betvivla vetenskapliga påståenden.

Kvastfeningen

– Kvastfeningen var ju utdöd. Det kunde ju varje ansvarskännande vetenskapsman gå ed på, ända tills en kvastfening dök upp i hela sin, fornhistoriska skrud. Vi har också mycket framstående dokument från forna tider – nämligen pyramiderna. En del experiment har redan utförts med miniatyryrpyramider och med mycket förbluffande resultat. Som t ex att placera ett slött rakblad i en liten pyramid. Efter några dagar kan bladet åter användas med full skärpa. Rent fysiologiskt är detta en sensation, och jag hävdar att pyramiderna inte var några gravkammrar utan tjänade ett tekniskt ändamål.

– Avancerad arkeologi för oss in på så gott som outforskade områden. Det står helt klart att någon tillfredsställande förklaring till en del byggnadsverk och andra egendomliga lämningar inte existerar. En verkligt omöjlig sådan är Cheopspyramiden. Ingen har ännu kunnat fastslå tiden för byggandet, vem som byggde den, varför den byggdes och hur den byggdes. Det finns lika många förklaringar till denna skapelse som det finns dagar på året – och mer till.

– Vi kan ju ta ett exempel. Det sägs att pyramiden byggdes på 60 år och verktygen var spakar och kavlar. Hissanordningar med block var okända. Stenarna högs med kopparverktyg och släpades till byggplatsen på källkar. Väl framme vid pyramiden släpades blocken på sluttande plan av sand och jord för montering.

– Här ser vi exempel på helgalna förklaringar. Koppar är så mjuk, att man med friska tänder kan bita märken i den, men den

dög att hugga sten med på Faraos tid – eller var man så duktig att man kunde härda koppar? Men i så fall är det mycket märkligt, att man inte klarade av att trä en repstump genom en hållare med ett litet hjul och tillverka ett block!

Omöjlig uppgift!

– Om vi idag skall bearbeta sten behöver vi borrhäklar med skärverktyg av diamanter eller hårdmetall, och ändå tar det rundlig tid att tillverka en så enkel sak som en gravsten. Stora pyramiden består av två och en halv miljon sten-

block, vart och ett vägande mellan 2,5 och 6 ton. Avlastningskonstruktionen består av 43 granitbalkar av 8 meters längd och en vikt av 75 ton. Stenarna är så perfekt slipade, att det skulle behövas en modern optiker med modern verktyg för att göra något liknande. Tänk er nu: Om 60-årsplanen skall hålla, måste man bryta, renhugga, slipa, transportera och montera ett block om minst 2,5 ton var tionde minut dygnet runt under 60 år, utan uppehåll!

– Men glöm för all del inte bort, att det är mörkt halva dygnet! Det kortar genast den tid man hade till

förfogande med 50 %, d v s 5 minuter. Nog måste väl det ha varit höjden av snabbhet. Men vänta! Det är inte slut än; för att lägga ett lutande sandplan som skulle nå till toppen, skulle detta om man räknar med vettig lutning, såg 20 grader, få en längd av 750 meter och innehålla 7,5 miljoner kubikmeter. Sedan var man tvungen att frakta bort massorna också. Det gör att man för ett enda byggeskottat omkring och släpat på 15 miljoner kubikmeter sand och jord. Är det någon allvarligt menande människa som kan sätta tilltro till denna uppgift?

Gammalt spelbord

– Och toppen på verket, d v s översta stenen på pyramiden, är full med hål. Kommentaren från egyptologerna lyder: Inget märkvärdigt alls, bara ett gammalt spelbord! Är det förenligt med respekt för en konung av Faraos ställning, att man gör en sorts rävspel på toppen av hans grav?

– Tyvärr har våra dagars "skriftlärde" tagit på sig en storebrors och förmyndares roll, med resultat att tidigare kulturer alltid ligger flera pinnhål lägre på utvecklingsstegen. Vi är alltid först, störst och bäst. Det var ju förresten en vit representant för skapelsens krona som upptäckte Amerikal!

– Men det fanns människor där förut och därtill lämningar av en mycket framstående kultur, som vi med vår avancerade teknologi till trots inte kunnat begripa ett smack utav, kanske därför att bl a Inkas fornlämningar inte låter sig inordnas i katalogen över sten- och trävaror från fordom.

– Man erkänner storheten i byggnadsverken, men verktygen var alltid påkar och klubbor. Jag undrar om vi med dessa verktyg skulle kunna stort mer än jaga paddor och möss? Och att vi fortsätter med storhetsvansinnet ser vi ju prov på dagligen. Man väljer t ex ut en flicka ur högen och döper henne till Miss Universum. Hur många misser kan det inte finnas i vårt oändliga kosmos? Varför duger det inte med Miss Tellus t ex.

UFO:s

Den här intervjun kommer in som ett avsnitt i en artikelserie om de flygande tefaten. Vill du i korthet koppla ihop begreppen avancerad arkeologi och UFO:s?

– Ja många med mig lutar åt den hypotesen att mycket av forntida civilisationers tekniska kunnande har kommit dem till del genom besök utifrån. UFO-besök förekom ju även då enligt olika gamla källor. Den kunskap som dåtidens människor fick ta del av har genom t ex stora naturkatastrofer och olika civilisationers undergång fallit i glömska. Kvar har vi endast dessa kontroversiella fornyfynd, som många gånger stoppas undan i olika museers källarskrubbar bara för att de inte passar in i arkeologernas mönster!

Så fungerar UFO-forskning

"Vi får in över 1000 rapporter varje år!"

□□□ Forskning i fenomenet "flygande tefat" sker runt om i världen. I nästan alla större länder i väst finns privata, ideella organisationer som forskar i detta fenomen med mer eller mindre gott resultat. Samtidigt sker givetvis forskning inom respektive länders försvar och militära institutioner.

Eftersom jag själv är verksam inom Riksorganisationen UFO-Sverige skall jag här hålla mig till vad som görs inom denna organisation.

"Myndigheterna har allting under kontroll. Man kan vara fullkomligt lugn." Detta är i ett nötskal den attityd som officiella institutioner här och i utlandet låtit göra till sin.

Våra erfarenheter från flera områden under senare år har dock lärt oss att man bör vara mycket kritisk mot sådana uttalanden. Miljövårdsrörelsen har klart visat att sambanden inte alls är så enkla som det ofta hävdas, att saker och ting ofta inte alls är under kontroll och att vi faktiskt har en hel del att oroa oss över. Dessa upptäckter har kommit som en chock för flertalet. Det har dock varit nyttigt på många sätt.

UFO-Sverige utbildar egna fältforskare varje år. Är Du intresserad av att arbeta ideellt med undersökningar, utredningar och intervjuer, tag kontakt med UFO-Sveriges centralgrupp, Box 151, 731 01 KÖPING, Tel. 0221/ 31025.

Det har visat hur viktigt det är att granska våra officiella instansers förehavanden – eller brist på förehavanden. Det har visat hur oerhört farligt det är att slå sig till ro med lugnande försäkringar om att "allt är under kontroll", enbart av den anledningen, att dessa försäkringar uttalas av officiella auktoriteter. Framför allt har det dock visat oss på nödvändigheten att med en vaken opinion såsom det enda framgångsrika medlet åstadkomma förändringar.

UFO

Detta tycks även gälla för UFO. Här liksom inom andra områden måste vi få tillgång till alla väsentliga informationer.

Varför har det hänt så lite inom UFO-området? De tusentals rapporterna från alla delar av världen borde väl ha satt igång en stor vetenskaplig aktivitet? Det borde väl ha talats och diskuterats öppet och allvarligt om detta bland alla människor? I stället finner vi passivitet, förnekanden och nedlåtande attityder.

Den gängse vetenskapen har ingen enkel uppgift i UFO-problemet. Överfysiska aspekter är svåråtkomliga

med nuvarande teknik. Vetenskapen är bortskämd med att experimentellt kunna studera fenomen i laboratorievänlig miljö. Här kontrollerar man betingelserna och kan framkalla och systematiskt observera det som man för tillfället är intresserad av. Teoretiskt kan vem som helst upprepa försöken och kontrollera resultaten. Om det är olämpligt med laboratorieexperiment kan forskaren i allmänhet söka sig till de platser och situationer där han i förväg vet att han kommer att finna de data som intresserar honom. Vidare kan

År 1970 bildades Riksorganisationen UFO-Sverige av radartechniker Carl-Axel Jonzon.

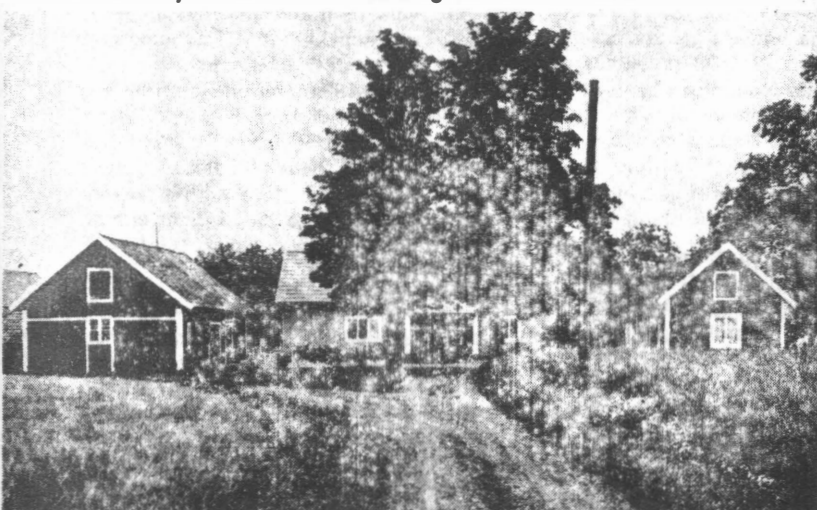
gen i Sverige

Varje år får Riksorganisationen UFO-Sverige in ett tusental rapporter om iakttagelser

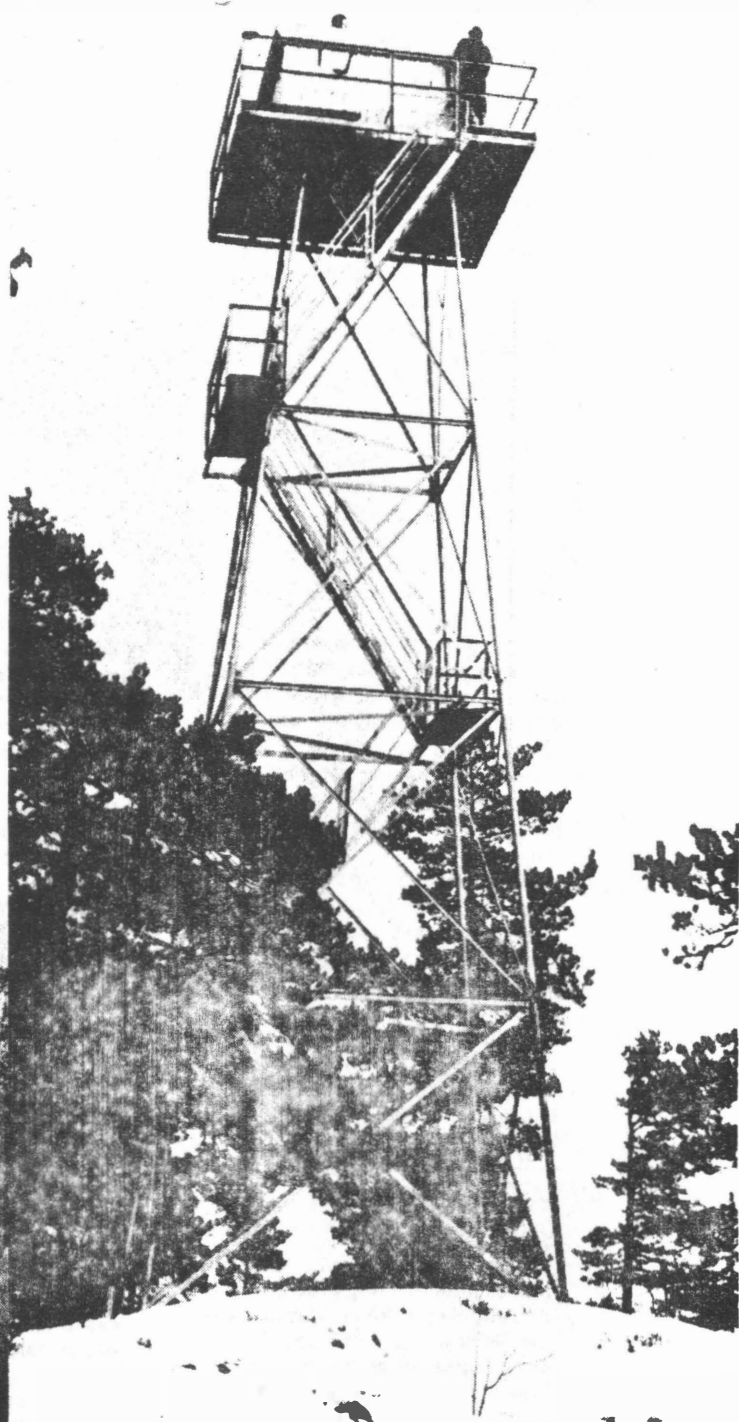
Av dessa gallras ungefär 70 procent bort. Då återstår ungefär 200 fall, av vilka ett tiotal brukar betecknas som "högtintressanta." Dvs rapporter om landningar och spår efter främmande farkoster.

Thorvald Berthelsen – undersökningsledare inom UFO-Sverige – berättar denna vecka om vad UFO-forskningen gör i Sverige idag. Vilka mål man ställer upp för verksamheten och hur man själva inom organisationen betraktar de fenomen som vi brukar kalla UFO eller "flygande tefat."

Lagmansberga Brunnsgård utanför Skänninge varifrån UFO-Sverige leder verksamheten. I byggnaden till höger inryms redaktion och tryckeri för medlemstidningen UFO-Information.

Massmedia tar nu upp UFO-frågan på ett seriöst sätt. Här är det UFO-Sveriges Carl-Axel Jonzon, som utfrågas av Gneshta-Kalle och Anna-Lena Löfgren i ett "Gomorra"-program.

I UFO-Sveriges verksamhet ingår moderna luftbevakningstorn. Detta i glesbygderna norr om Ramnäs betjänas av medlemmar från Köping och Västeråsgrupperna.

han oftast hitta en mängd nyttig information från tidigare forskning.

Annorlunda situation

När det gäller UFO är situationen annorlunda. Det är ett område där forskningen ännu befinner sig i sin början. Att ämnet inte heller är riktigt accepterat gör inte saken lättare. Man kan inte i förväg förutse var och när ett UFO-fenomen kommer att uppträda. Kunniga och tränade observatörer

med kameror och annan teknisk utrustning kan alltså inte vara på plats.

UFO-fenomen gör intryck av att uppträda spontant på skilda platser och observeras i allmänhet av en slump. För observatören är det vanligen en mycket oväntad och okänd situation. Ofta blir det en upplevelse som är både skrämmande och engagerande. Det rör sig alltså här om helt vanliga människor, som i de flesta

Forts nästa sida

fall är ovana vid att göra observationer och beskrivningar av vad de upplevt.

Mätinstrument för UFO-observationer är således människor som av en slump får uppleva något oväntat och sällsamt. Därför blir också observationerna av skiftande kvalitet. En viss mängd bluff, fantasi och feltolkningar av kända objekt kan aldrig uteslutas

Trovärdighet

och exakthet

Den UFO-forskning som bedrivs gäller därför till stor del, att i efterhand söka fastställa trovärdighet och exakthet beträffande observatörens uppgifter, och att i övrigt söka så många bekräftande fakta som möjligt om händelsen om sådan och om enskilda detaljer.

Detta gör UFO-problemet ganska otympligt att bearbeta. Ytterligare ett problem är, att UFO inte på ett naturligt sätt kan inordnas i någon känd vetenskap. Frågan hänger inte på ett naturligt sätt samman med aktuella teorier och problem inom någon speciell vetenskapsgrän.

Alla sådana metodologiska problem, varav det finns åtskilliga som inte kan tas upp i detta sammanhang, kan vara några orsaker till att vetenskapen tvekar inför problemet.

Det oförklarliga kan bli ett hot i stället för en utmaning! Ofta blir det därför något som man inte vill ta riktigt på allvar.

Vill föra fram

UFO-problemet

UFO-Sverige vill föra fram UFO-problemet som en för mänskligheten i hög grad allvarlig och angelägen fråga. Vi menar att det finns indicier och bevis, som är så starka att de borde ligga till grund för att de farkoster som döljer sig bakom många UFO-observationer accepteras som en realitet. Fantastiska händelser kommer att fortsätta att inträffa. Men lättvindiga – och för den kritiskt uppmärksamme helt osannolika – bortförklaringar fortsätter också att produceras.

Ämnet är ännu alltför kontroversiellt för att på allvar aktivt intressera vetenskapsmän och politiker. Hjälpnadsväckande händelser faller därför fortfarande lätt i glömska, eller noteras inte alls. Det material som UFO-föreningar samlar in och bearbetar väger ännu mycket lätt och klassificeras ofta som subjektiva partsinlagor. Ännu har tydligen inte något tillräckligt dramatiskt inträffat eller andra skäl framkommit, som med eftertryck skulle ta död på denna negativa eller passiva grundattityd. Vår front mot detta är information.

Information

Informationen kan dock inte hållas isolerad från uppföljning av händelser. Det gäller för oss att ha en kontinuerlig förankring i UFO-problemets konkreta yttringar. Den systematiska dokumentationen utgör ett komplement och ett stöd. En uppföljningsverksamhet, som syftar till att noggrant kartlägga och söka förklaringar till inträffade UFO-fenomen har också ett rent forskningsmässigt värde.

Bland annat kan vi komma att samla ytterligare belägg för "tefatens" existens, samtidigt som vi erhåller detaljkunskaper beträffande såväl naturvetenskapliga som övriga aspekter. Detta måste också ses som ett bidrag till att åstadkomma det allvarliga intresse för problemet som vi ju syftar till. En förutsättning i detta avseende är – att vid sidan av den breda och allmänna informationen – även detaljerade uppföljningsrapporter görs tillgängliga.

UFO-aktivitet

UFO-Sverige håller sig noga underrättat om all UFO-aktivitet i vårt land. Alla väsentliga observationer som publiceras i svensk press följs upp. Detta gäller även för rapporter, som kommer till vår kännedom på privata vägar. Inom våra UFO-grupper och bland enskilda medlemmar finns många som är kunniga och intresserade av att ägna sig åt det "detektivarbete", som uppföljningar av UFO-händelser ofta innebär. Genom UFO-Sverige samordnas dessa aktiviteter i ett organiserat nät av fältforskare över hela landet.

Dessa utför undersökningar efter enhetliga normer, som publicerats i en särskild handledning.

Ibland behöver vissa aspekter belysas och bedömas mera ingående. En sådan ytterligare undersökning kan då ske i samarbete med konsulter inom olika fackområden.

En effektiv bevakning av inträffade UFO-händelser är en förutsättning för att undersökningar skall komma till stånd. Det är också viktigt att dessa kan ske i så nära anslutning till den inträffade händelsen som möjligt. Vi har därför särskilda rapportörer som bl a genom att läsa dagspress meddelar vår rapportcentral så snart observationer publiceras i någon tidning.

"Brännbara" fall

Helt naturligt koncentrerar vi våra insatser på de mest "brännbara

"fallen. Därmed menar vi sådana händelser där det föreligger mycket konkreta och detaljerade upplysningar. Dvs närobservationer, observationer med lång varaktighet, fall med fysiska lämningar eller där fotografier tagits och fall där någon form av kontakt förekommit med varelser som haft samband med UFO-fenomenet.

Vid sådana studier provas olika alternativa förklaringar. Om vi kommer fram till att ett sådant fall kan klassificeras som ett "flygande tefat", har detta skett efter en prövningsprocess där alla möjligheter övervägts – men där resultaten ändå pekar i denna riktning! Att vara förutsättningslös i sin forskning innebär inte – för att här klargöra ett vanligt missförstånd – att man är utan uppfattning i den fråga som studeras.

UFO-Sverige ser det som väsentligt att också lära känna den fenomenvärld och de teoretiska system – andliga och materiala – som förekommer i dessa sammanhang. Detta kan komma att utgöra ett avgörande komplement till yttre studier och beskrivningar av fenomenet, och leda till en bättre förståelse av de intelligenser och livsformer som står bakom tefatens uppdykande i vår värld. Detta senare måste betecknas som den mest väsentliga delen av UFO-problemet.

Spekulationer om att regeringar och myndigheter känner till en hel del om UFO, men av någon anledning håller tillbaka information, har förekommit rikligt. UFO-Sverige tar ingen entydig ställning i denna diskussion.

Egna initiativ

I stället för att kritisera svenska försvarsmyndigheter, tar vi egna initiativ för att ytterligare söka kartlägga och studera UFO-fenomenet. Efter ett årslångt utvecklingsarbete existerar nu ett välorganiserat system för avancerad visuell luftbevakning, vilket täcker stora områden av Sverige.

Vi arbetar med moderna kortvägsstationer och eventuella observationer rapporteras in via radionätet till en sambandscentral. Denna sambandscentral informerar även utåt – till de olika grupperna – vid iaktagna luftfenomen i ett visst område. I systemet ingår moderna luftbevakningstorn.

Våra observationsnätter är främst en form av utflykter i trevlig och kamratlig samvaro, där deltagarna utför astronomiska studier och tränas i luftbevakning och radiosamband. Utöver ett fastställt observationsprogram kan detta luftbevakningsnät med kort varsel bemannas om ett sådant läge skulle uppstå. ■

MÅNGA VITTEN

Inom UFO-KÖ har man en egen medlemstidning - UFO-NYTT - som utkommer med 68 nummer per år. Redaktör är Leif Andersson.

- Rapporter om UFO:s strömmar in från alla delar av världen. I Sverige kan man räkna med ett tusental fall varje år, varav kanske drygt 200 kommer till föreningens kännedom, konstaterar Leif Andersson.

- Föremål, ofta med diskuterande form - har observerats då de rört sig enligt likartade intelligenta rörelsemönster. De rör sig ofta ljudlöst, ändrar färg, har ett skarpt sken, påverkar fordon och elektriska installationer, orsakar reaktioner hos djur och människor. Föremålen har landat och efterlämnat fysiska bevis såsom spår i terrängen, substanser och metallstycken. De har fotograferats och filmats samt registrerats på radar då de rört sig med svindlande hastigheter. De har observerats av tusentals trovärdiga vittnen ur alla samhällskategorier.

FÖRNEKANDEN

- Ämnet borde genom sin natur allvarligt engagera de flesta människor, men man finner mest passivitet och förnekanden. Detta beror främst på att vi har svårt att "smälta" information som så starkt skiljer sig från det vi väntar oss. Inte många har tänkt på möjligheten av utomjordiska besök på vår planet, här och nu.

UFO har således att kämpa mot en rad psykologiska spärrar. I historien finns många exempel på hur nya idéer har haft svårt att göra sig gällande innan en lång tidsperiod har förflutit.

SPANING PÅ ÖLAND

I Strandtorp vid Norra Möckleby på östra Öland håller UFO-KÖ till. Där har föreningen sin bevakningsanläggning - hyrd klubbstuga om 3 rum och kök och ett bevakningstorn byggt av stål, 20 meter högt, och med ett "observationshus" högst upp. Man förfogar över elektrisk UFO-detektor som mäter de magnetiska fälten i luften. Vidare instrument som bl a används mycket i USA, och som kallas "åskvarnare" och mäter de elektrostatiska fälten i luften. Föreningen har också amatör-radio och vanlig PR-radio för rapporter om UFO-fenomen mellan bevakningstornet och klubbstugan. Från stugan skickas sedan meddelandet vidare till personer som via telenätet har kontakt med UFO-Sverige - och därifrån larmas samtliga UFO-grupper i landet via en speciell larmkedja...

LÖRDAGS- KVÄLLEN

UFO-KÖ har nattspaning en natt varannan vecka. I lördags kväll inledde man med kaffe kl 19 och efter samkväm blev det vid 20-tiden information och demonstration av ut-

vakning på plats i tornet. Ungdomarna i tornet avlöstes regelbundet och alla kunde tillgodogöra sig informationen. Vid 21-tiden grillade man korv, och vid 21.30-tiden blev det stillbildsförevisning - det var bilder från sommarlägret vid anläggningen. Anders Norrman, Kalmar, visade en film - En resa i världsrymden - som han gjort med hjälp av sina teleskop.

Det var alltså full verksamhet hela tiden. De ca 40 deltagarna hade stort utbyte av aktiviteterna. Och personalen uppe i tornet iakttog flera intressanta fenomen på himlavalvet, som ingressvis nämnts. Vädret var dock tämligen gråmulet, och när det framemot midnatt började regna inställdes verksamheten för denna gång.

I ALLA TIDER

"Flygande tefaten" inget nytt fenomen. "De har alltid funnits", hävdar åtskilliga auktoriteter som forskat i ämnet. Ofta citeras exempel ur Bibeln, där olika UFO-liknande händelser beskrivits vid ett flertal tillfällen. Man pekar också på att år 1450 före Kristus såg Faraos Totmes III tillsammans med sin armé, "mäktiga eldcirklar" i skyn. De lyste starkare än solen. År 99 före Kristus - "Mot solnedgången gick ett runt föremål, liknande en sfär eller en cirkulär sköld genom skyn, från väst till öst".

Den 25 juli 1845 i Florens, Italien. En enorm eldskiva "flera gånger större än månen" svävar ovanför staden.

Det finns mängder av exempel från olika tidsperioder - och inte minst från de senaste decennierna - från olika delar av världen, och många exempel från Sverige... Fullt trovärdiga personer berättar tex om möten med rymdmänniskor. Många kontaktpersoner har också tagit foton och filmer som efter noggranna analyser visat sig vara äkta.

STÖRSTA HÄNDELSEN

En fråga som dyker upp är varför rymdmänniskorna inte landar öp-

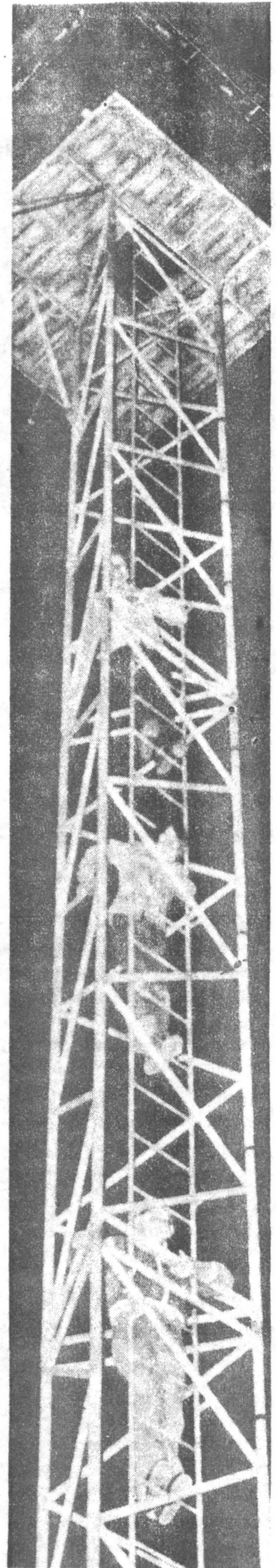
pet, konstaterar UFO-intresserade som försökt tränga djupare in i ämnet.

Av den information som kommit från utomjordiska källor drar man den slutsatsen att vi ännu inte är mogna för en så stor händelse. Vad som nu sker över hela världen (ständiga observationer av tefat) får därför tolkas som en psykologiskt genomförd inledning till en öppen kontakt mellan två civilisationer.

Denna kontakt kommer uppenbarligen att bli en av de största händelserna i världshistorien - någonsin.

Med tanke på det resultat som ett utbyte av kunskap inom områden som naturvetenskap, kultur, religion etc kan ge, så kan väl knappast någon förneka att UFO-frågan är en av de viktigaste för mänskligheten, hävdar UFO-forskarna.

BARRET

På väg upp i det ca 20 meter höga tornet, här ca 10 meter upp, ses Lisbeth Gardelius, Ulrik Wägler och Gunvor Wägler, som spanade efter UFO:s vid Strandtorp på Öland i lördags kväll

KONTAKT MED UFO

Höstmörket smög tätt kring nejd och bygd på lördagskvällen. Uppe i det ca 20 m höga luftbevakningstornet i Strandtorp vid Norra Möckleby på östra Öland stod några ungdomar och spanade mot det mörka himlavalvet. Kalmar - Ölands UFO-förening hade nattobservation. (UFO = oidentifierade flygande föremål).

Ungdomarna gjorde många intressanta iakttagelser, trots att det inte var särskilt klart väder. Bl a sputnikar, stjärnfall, satelliter - men det mest intressanta iaktogs kl 20.30 - något stort, pulserande, lysande, blinkande, med hög hastighet... Förmodligen var det ett raketsteg.

Det som alla UFO-intresserade hoppas på att få se - ett "flygande

tefat" - uteblev, som så många gånger tidigare. Eller...? Man vet inte. UFO står för fenomen som uppträder i lufrummet och som inte kan förklaras som ett naturligt känt fenomen. De har observerats världen över av tusentals trovärdiga vittnen ur alla samhällsklasser och kategorier. Finns verkligen dessa "tefat"? Universum är mycket stort - och mycket okänt...

BAROMETERN

Flygande tefat över Öland! "Det är inte alls otänkbart"

Många intressanta företeelser sågs på himlavalvet i lördags kväll. Bl a iaktogs sputnikar, stjärnfall, satelliter - men det mest intressanta noterades kl 20.30. "Ett stort, pulserande, lysande, blinkande - med hög hastighet" - som förmodligen var ett raketsteg.

Kalmar - Ölands UFO-förening hade nattobservation i sin bevakningsanläggning i Strandtorp vid Norra Möckleby på östra Öland i lördags kväll. Ett 40-tal medlemmar

deltog. Intresset för UFO (oidentifierade flygande föremål) har ökat avsevärt under senaste tiden. Existerar verkligen "flygande tefat"? Mycket tyder på det - men man vet inte alldeles säkert förrän man fått ytterligare konkreta bevis. Ändå har det sedan tusentals år gjorts observationer och inträffat händelser som "bevisar" förekomsten av okända flygande farkoster.

Kalmar - Ölands UFO-förening (UFO-KÖ) har ett 50-tal medlemmar. Det är en lokalförening och fungerar som samarbetsorgan för UFO-intresserade och är ansluten till riksorganisationen UFO-Sverige. Ett 30-tal lokalavdelningar i landet, med tillhopa ca 2 000 medlemmar, är anslutna till UFO-Sverige. Och över hela världen finns UFO-föreningar.

- Vår målsättning är att påvisa existensen av oidentifierade flygande föremål. Att söka vinna kunskap om dessa fenomen, deras ursprung, orsak och verkan etc, säger UFO-KÖ:s ordförande, Arne Arvidsson, Kalmar.

- UFO står för fenomen som uppträder i lufrummet och som inte kan förklaras som ett naturligt känt fenomen. Ett ofta använt uttryck är "flygande tefat". Med detta menas en slags luftfarkost, framställd och manövrerad av okänd intelligens, fortsätter Arne Arvidsson.

Ett stort antal UFO-fenomen kan efter undersökning identifieras som en känd företeelse, men många förblir oförklarade - och i en del fall är det tydligt att det rör sig om "tefat", dvs främmande farkoster.

Klara att ta emot UFO-rapporter sitter Kaj Andersson, Bo Gardelius och Rune Sjöström vid UFO-föreningens radiomläggning på Öland